

సనాతన సారథి

ఫిబ్రవరి 2019

“కరుణాంతరంగ గంగా తరంగాలు పొంగారు రంగారు బంగారు స్వామి”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 62

సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2019

ప్రచురణ తేదీ

జనవరి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. ...సేవాసంస్థలకు దివ్యమార్గదర్శకాలు	అవతారవాణి	8
3. “నా జీవితమే నా సందేశం” (కవితాంజలి)	భువనచంద్ర	15
4. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ కె. అనిల్ కుమార్	16
5. “...లేదా?...రాదు!”	కుప్పం విజయమ్మ	19
6. సాయి సన్నిధి (గత సంచిక తరువాయి)	ప్రొ నంజుండయ్య	21
7. ప్రారంభమునుండియే పిల్లలకు క్రమశిక్షణ...	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	26
8. “భక్త్యా మా మభిజానాతి...”	“సాయిదాసు”	28
9. దేవదేవునితో దివ్యానుభవాలు	కీ శే బూర్గుల అనంతలక్ష్మీదేవి	30
10. జప ధ్యానములకు ఫలం ఆత్మానందమే!	‘సనాతన సారథి’ 1959 ఫిబ్రవరి సంచికనుండి	33
11. కదలి వచ్చిన కరుణ	కస్తూరిగారి కమనీయ భక్తికథామృతం	35
12. మనస్సు - అంతర్వాణి	అరవింద్ బాలసుబ్రహ్మణ్య	36
13. ‘త్యమేవ సర్వం మమ సాయదేవ!’ (చివరిభాగం)	రాణీ జావా	39
14. ‘శ్రీ గణేశా శివుని కుమారా...’	శ్రీ సత్యసాయి గీతములు	43
15. ప్రశాంతి సమాచారం	డా దివి చతుర్వేది	44
16. జప తప స్తరణాదుల అవశ్యకత	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్వ్యూ	48

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడిలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbt.org, editor@sssbt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రించబడి ప్రచురించబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

రామోద్ధారోగో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 60వ భాగం)

“సోదరీ! నీ శ్రోత్రములను, నాసికను త్రుంచినవారెవరు?” అని కుంభకర్ణుడు మందహాసమున ప్రశ్నించ, ఈ దుశ్చర్యను ఆ రాజకుమారులే గావించిరి అని విలపించెను. అంత రావణుడు ఆమెను కొంత సమాధానపరచి, “సోదరీ! ముక్కు వున్నది ఒక స్థానము, చెవులున్నది మరొక స్థానము. రెండునూ ఒకపరి త్రుంచ వీలుకాదు కదా! ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్కపరి త్రుంచుచుండ నీవు నిద్రించుచుంటివా? ఇది పరమాశ్చర్యముగా నున్నదే” అని సభాసదులకు తెలిపెను.

శూర్పణఖ కన్నులు తెరచి, “అన్నా, వారి మృదుమధురమైన హస్తములు నా దేహమునకు సోకిన తత్క్షణమే నా దేహమునే, అసలు దేశమునే మరచితిని. సమీపించిన ఆ సుందర మోహన ముఖమును కన్నులతో చూచుచుండ, యేమి త్రుంచిరో, యేమి చేసిరో నాకు తెలియదు. వారల దర్శనమే అంత తన్మయత్వము

గావించెను. వారి స్పర్శ మైమరపించెను. వారితోటి సంభాషణ ఇక చెప్పతరముకాదు. వారిలో యెట్టి సమయమందైననూ చిరునవ్వు తప్ప అన్యభావములు గోచరించవు. పురుషులు కూడనూ వారిని చూచి మోహించక యుండరు. వారు సాక్షాత్ మన్మథులే! అట్టి సౌందర్యవంతులను నేనింతవరకూ చూచి యెరుగను. మన రాక్షసశక్తులు క్షుద్రములు. మన రూపములు మహావికారములు, అసహ్యములు. నీవు ఒకతూరి వారిని చూచితివా, నీకే తెలియును. గతించిన ఖరదూషణాది సోదరులు సహితము వారితో యుద్ధము చేయుటకు అంగీకరించకపోయిరి. ‘సోదరీ, యిట్టి దివ్యమంగళ విగ్రహములతో యేవిధముగానూ విరోధము పెట్టుకొనుటకు మా మనస్సు అంగీకరించకున్నది’ అని వారు పదేపదే తెలిపినారు” అని ఈవిధముగా రామలక్ష్మణుల రూపలావణ్యములను వర్ణించుచూ శూర్పణఖ ఆ సభాసదులను ఆనందపరచెను. శూర్పణఖ చెప్పుచున్న మాటలు రావణుని కూడా భ్రమింపజేసెను. ఆ మాటలు వినుటకెంతయో హాయిగా నుండెను. లోలోన రావణుడు కూడా ఆ సుందర విగ్రహములను దర్శించవలెనను కుతూహలముతో ఉవ్విళ్ళూరుచుండెను. తనలో చెలరేగిన క్రోధాగ్ని చల్లబడుతూ వచ్చెను.

శాంతముగా వారిని సమీపించి విషయమేమో తెలుసుకొనుట మంచిదని తనలో తలంచెను. ఇంతలో ఉన్నట్లుండి రావణుడు, “సోదరీ! పంచవటియందు వారిరువురు రాజకుమారులు మాత్రమే నివసించుచున్నారా? లేక ఇంకా వారి పరివారమేమైనా కలదా?” అని ప్రశ్నించెను.

అందులకు శూర్పణఖ, “అన్నా! పరివారము, బంధుబలగము యెవ్వరారేరు. వారిలో పెద్దవాడనబడు శ్రీరామునికి అతిలోక

సౌందర్యపతియైన ఒక స్త్రీ ఉన్నది. ఆమె వారిని మించిన సౌందర్యరాశి, సాక్షాత్ రతియే. ఆమెతో వారిరువురూ పంచవటియందు విచ్చలవిడిగా, నిర్భయముగా సంచారము చేయుచున్నారు. నిజముగ అట్టి స్త్రీని నీవెన్నడూ యే లోకముననూ చూచి ఉండవని తలంతున”ని ఆశ్చర్యముగా తెలిపెను.

మాయామృగము

శూర్పణఖ పలుకులు వినగానే, కామాంధుడైన రావణుడు, దౌర్భాగ్యపు బుద్ధికి బద్ధుడై, రామ లక్ష్మణాదులపై ద్వేషమును వీడి, సీతాపహరణమునకు చిత్రవిచిత్రములైన పన్నాగములు యోచించ మొదలు పెట్టెను. నిద్రాహారములు సయితము మాని ఒకే విచారమున మునిగెను.

ఆ సభలో రామలక్ష్మణుల సౌందర్యగుణ గణములను సోదరియైన శూర్పణఖ చెప్పుచుండ, అత్యంత ఆనందముతో వినుచూ, ఆనందబాష్పములు రాల్చుచూ మైమరచిన విభీషణుడు, ఆ సుందర దివ్యమంగళ విగ్రహములను తన హృదయమున ప్రతిష్ఠించుకొని, వారిని ప్రత్యక్షముగా యేనాడు చూతునో, తరింతునో, వర్ణింతునో అని చింతించుచూ, వారు సాక్షాత్ దైవస్వరూపులే, కేవలము రాక్షస సంహారార్థమై అవతరించిన సరరూపులు అని దృఢము చేసుకొని, వారికి తన సర్వస్వమును అర్పితమొనరించి, ఆనాటినుండి వారినే స్మరించుచూ జీవించ ప్రారంభించెను.

రావణుడు యోగభ్రష్టుడగుటచేత రాక్షసాకారుడై, రాక్షస నాయకుడై సంచరించుచున్నాడేకానీ అతడు పరమాత్ముని పరమ భక్తుడు. శ్రీమన్నారాయణుని తత్త్వము అతనికి తెలియనిది కాదు. శ్రీరాముడు సాక్షాత్ నారాయణుడేనని, దేవతలకు ప్రీతి నొసంగ, లోకమున రాక్షసత్వమును హతమార్చు ఈ రూపమున వచ్చెనని తనకు తెలియకపోలేదు. అయినా అతను

నారాయణుని పొందు మార్గము వేరొకటి లేకపోవుటచేత, ఈవిధమైన హఠమును పూని, వారితో విరోధమును బలపరచుకొని, వారి బాణములతోనే తాను చావవలెనని ఆశించి, ఈ తామస శరీరముతో అతనిని భజించి, భవసాగరమును దాటవలెనని తన స్థిరసంకల్పము.

ఇంతలో, రాక్షసబుద్ధి ప్రభావముతో పుట్టి పెరిగిన కాయమగుటచేత దైవభావమును మరచి దానవత్వమును విచారించ పూనుకొనెను. క్షణము దైవత్వము, క్షణము దానవత్వము; ఈరీతిగా అస్థిర భావము కలవాడగుటచేత వారెవరో రాజపుత్రులై ఉండురనియూ, ఆ రాజపుత్రులను సంహరించి ఆ స్త్రీని గొనితెత్తుననియూ తన సోదరికి వాగ్దానము చేసెను. అంతటితో సభ చాలించి రథమును తెమ్మనమని భటులకు ఆజ్ఞాపించి ఒంటరిగా ఆ రథమున కూర్చొని సముద్రతీరముననున్న మారీచుని గృహమునకు వెళ్ళెను. అక్కడ జరిగిన వృత్తాంతమును మారీచునికి తెలిపి, మారీచుని తన కార్యములో భాగము వహించవలెనని ఆజ్ఞాపించెను. అయితే, మారీచుడు రామలక్ష్మణుల శక్తిసామర్థ్యములను ఇదివరకే అనుభవించితినినియు, వారు సామాన్యులు కారనియు, ఈవిధమైన ప్రయత్నమునకు సాహసించుట మంచిది కాదనియూ అనేకవిధముల రావణునితో తెలివిననూ, కామాంధుడైన రాక్షసునకు కర్తవ్యమును గుర్తించే శక్తి సామర్థ్యములు శూన్యమగుటచేత, మారీచుని శిక్షించుటకు ప్రయత్నించగా, మారీచుడు తనలో తాను ఈ రాక్షసుని చేతులలో చచ్చుటకంటే, రామ హస్తములలోనే ప్రాణములు వీడుట మంచిదని తలంచి రావణుని ఇష్టమునకు ఊకొట్టెను.

దండకారణ్యమునకు రావణుడు మారీచుని వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళెను. మధ్యలో తాను వేసిన పన్నాగములను వివరించి మారీచునికి తెలిపెను. తన రాక్షసశక్తిచేత మారీచుని ఒక సుందరమైన బంగారు

జింక రూపమును ధరించుమని జెప్పి, సీతారామ లక్ష్మణులు నివసించు పర్ణశాల ముందు అతి విచిత్రమైన అటల నాడుచుండుమని ఆజ్ఞాపించెను. మారీచునకు వేరు మార్గము లేక అంగీకరించెను. “తదుపరి రాముడు నిన్ను పట్ట తరుముకొని వచ్చును, నీవు దూరప్రాంతములకు పరుగిడి, అక్కడ సీతా లక్ష్మణులు వినునట్లు, “హా సీతా! హా లక్ష్మణా!” అని రామ కంఠస్వరముతో రోదించుము; తదుపరి జరుగవలసినదంతయూ నేను జరిపింతును”ని చెప్పి, దూరమున రథమును నిలిపి, తమ నాటకమును ప్రారంభించిరి.

ఇవి యిట్లుండ చిత్రకూట పర్వతమున పర్ణశాలలో సీతారాములు, తాము యేతెంచిన కార్యం ప్రారంభమైన దన్నట్లు, శ్రీరాముడు కందమూల ఫలములను తీసుకొని వచ్చుటకు లక్ష్మణుని వనమునకు పంపెను. ఇదే సమయమని తలంచి సీతతో ఈవిధముగా రాముడు సంభాషణ ప్రారంభించెను: “సఖీ! నీకన్నియు తెలుసును. మనము ఏ కార్యము నిమిత్తమై ఈ భూలోకమునకు వచ్చితిమో మన ఇరువురకూ విదితమే. వచ్చిన పని ప్రారంభమైనది. నీ గుణ శీలములు మహాపవిత్రము. మనమీ కాయము ధరించినది అగ్నిహోత్రాది కర్మవలన; అనగా అగ్ని దేవుడు తెచ్చిన పాయసముచే నా కాయమును, యజ్ఞ క్రతువునకు అగ్నిహోత్రములు ప్రతిష్ఠించు ప్రదేశమును నాగలికట్టి దున్నుచుండ నీ కాయమును కలిగెను. అన్నింటికీ అగ్ని కారణము. కాయము నిలుచునది ఆ వేడిమి కాయము నందుండుటచేతనే. కాన, నీవిక నీ దివ్యవిభూతులు అన్నిటిని అగ్నిలో దాచి నీవు సామాన్య మానవ స్త్రీవలె ప్రవర్తించుము. నేనును, సామాన్య మానవమాత్రునిగా ప్రవర్తించి, నీకొరకు విరహ శోకాదులు చూపుచూ ప్రవర్తింతును. ఈ వినోదము చూచు లోకులు సామాన్య లక్షణాదులనే దృష్టియందు ఉంచుకొందురు; అవి లోకాధారవృత్తులుగా

స్వీకరింతురు. మన మొనర్చు ప్రతి చిన్న కార్యము సంసారికి ఆదర్శవంతమైనట్టిదిగా నుండవలెను. సతీ పతుల సభ్యతలకు యెట్టి అవాంతరములు వాటిల్లక, సత్యధర్మములకు విరుద్ధము కాక, శాస్త్ర సమ్మతమైన మార్గమును వీడక, సామాన్య మానవమాత్రులకు ఆదర్శవంతమైన జీవితమును అందించుచూ; రావణ, రాక్షస సంహారమువరకు మనమీ నాటకము ఆడవలసి వుంటుంది. అంతవరకు నీ దివ్యరూపము అగ్నిలో ప్రవేశపెట్టి, సామాన్య మాయామానుష విగ్రహధారివై సంచరించుము. కారణము లేని కార్యము లోక విరుద్ధము. నిష్కారణముగా రాక్షస సంహార మైనప్పటికినీ, ధర్మవిరుద్ధముకాని కారణమును చూపి, కార్యమును నిరూపించవలెను.

కార్యకారణాదులు అవినాభావ సంబంధములు. నిన్ను రావణుడు తీసుకొని పోయినట్లు చూపి, వాని కామవృత్తులను లోకానికి వ్యక్తపరచవలసియుండును. అంతేకాక, వాని భక్తి ప్రపత్తులు ఉత్తమమైనవి కావని కూడా ఆస్తిక లోకానికి అందించడము అత్యవసరము. చిత్తశుద్ధి లేని ఆచార వ్యవహారములు అల్పకార్యము లనియూ, కామవృత్తిచే యెట్టి భక్తిని ప్రదర్శించిననూ అది వట్టి చెత్తతో సమానమనియు, శక్తి నిమిత్తమై తపస్సులు, యజ్ఞయాగాది క్రతువులు ఘోరముగా ఆచరించిననూ అవి క్షుద్రసాధనలనే సత్యాన్ని కూడా లోకానికి చాటుట అత్యవసరము. రాక్షస వృత్తులను వీడక, దైవకార్యము లెన్నిచేసినా అవి కాలమును అపవిత్రము గావించునవే కాగలవని కూడా రావణుని దృష్టాంతముచే నిరూపించవలెను. ఈ అన్నింటికీపైన వానికి యిచ్చిన శాపము కూడా మరొకవైపు భిన్నము కాకుండా చూచుకోవలసి వుండును. రావణుని వినాశ కాలము ప్రారంభమైనది. నేడో రేపో ఇక మన వియోగ ప్రారంభము కూడా. మనకేనాటికీ వియోగము లేదు, రాదు. కానీ లోకవ్యవహారమున అట్లు నిరూపించవలసి వచ్చినది. తత్క్షణమే వెళ్ళి నీవు నీ దివ్యరూపమును

అగ్నిలో ప్రవేశింపజేయుము. లక్ష్మణుడు ఫలములతో తిరిగివచ్చు వేళకూడా అయినది. రావణుడు కూడా వికారబుద్ధులతో సర్వసిద్ధముగా వున్నాడు” అని రాముడు తెలిపినాడు.

అత్యంత రహస్యమును మరొకదానిని రాముడు వెల్లడి చేసెను: “నీవు అగ్నిలో ప్రవేశించి రాక్షస సంహారమున నీవును నా కార్యములో భాగము వహించవలసి వుంటుంది. నీవు నిమిత్తమాత్రముగా సామాన్యరూపములో రావణుని అధీనములో వుండినా, నీ శక్తి అగ్నియందుంచుటచేత, ఆ అగ్నిరూపమైన నీవు లంకను భస్మము గావించవలసియుండును. లంకను అగ్ని కాదు భస్మము గావించుట, నీవే, అనగా, సీతయే లంకను కాలెను. రాముడే రావణుని చంపెను” అన్న సత్యమును లోకానికి అర్థమగునట్లు చేయవలసి వున్నది. ఈ చమత్కారములు లక్ష్మణునికి సహితము

తెలియరాదు. లక్ష్మణుడు మన పరికరమే తప్ప అన్యశక్తికి సంబంధించదు. ఈ కార్యము పూర్తి అయి అయోధ్యకు ప్రవేశించే కాలమున నిన్ను అగ్నినుండి స్వీకరింతును. అదియూ లోకానికి ఒకవిధమైన పరీక్షాలక్ష్మ్యమున ఆదర్శమును నిరూపింతును. మన నాటకము నేటినుండి ప్రారంభమగుచున్నద”ని, యిరువురూ ప్లాను వేసుకొని రావణుని రాకకై సంసిద్ధముగా ఉండిరి.

ఆనాటినుండి సీతారాములు గావించు లౌకిక వియోగ తాపత్రయములు, శోకములు, వేదనలు కేవలము నాటకములేకాని సత్యము కావు. వారిరువురకూ వియోగమే లేదు, రాదు. వియోగముతో మానవులకు ఒకవిధమైన నీతిని ప్రకటించ పూనుకొనిరి.

(సశేషం)

గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టత

ఉపనయనమనగా ఏమిటి? ‘ఉప’ అనగా సమీపము, ‘నయనమ’నగా నేత్రము. కనుక, భగవంతుణ్ణి సమీపముగా దర్శించగల నేత్రమును పొందడమే ఉపనయన సంస్కారముయొక్క అంతరార్థం. సకల దేవతల మంత్రసారము గాయత్రీ మంత్రమునందు ఇమిడియున్నది. భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములను ప్రసాదిస్తుంది గాయత్రీ మంత్రము. ఈరోజుల్లో చాలామందికి బాగా వయస్సు వచ్చిన తర్వాతనే గాయత్రీ మంత్రోపదేశం జరుగుతున్నది. కానీ, గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణ జరిగిన తరువాతనే బుద్ధి వికసిస్తుంది, ప్రకాశిస్తుంది. కనుక, పిల్లలకు 8 సం॥ల వయస్సులోనే గాయత్రీ మంత్రోపదేశం చేయడం మంచిది. లేతవయస్సునుండియే గాయత్రీ మంత్రాన్ని స్మరిస్తే పిల్లలు మంచి తెలివితేటలుగలవారుగా రూపొందుతారు. అయితే, భక్తిశ్రద్ధలు చాలా ప్రధానమైనవి. ఈ మంత్రాన్ని కేవలం ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం మాత్రమేగాక అన్నివేళలా స్మరించండి. ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం అనేవి మీకున్నాయిగాని భగవంతునికి లేవు. భగవంతుడు కాలాతీతుడు. అలాంటి భగవంతుణ్ణి స్మరించడానికి ఒక కాలపరిమితిని నిర్ణయించుకోవడమెందుకు?!

- బాబా

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలకు దివ్యమార్గదర్శకాలు

కులమత ద్వేషాలు కూలద్రోయుడటంచు
చేయెత్తి బోధనల్ చేయవలయు
దీనుల సేవయే దివ్యమార్గమటంచు
పలుమారు గట్టిగా పలుకవలయు
నామచింతన నరుని నామి సన్నిధి జేర్చి
అమృతత్వమందించు ననగవలయు
భక్తి విశ్వాసంబు బాగుగా గలవారి
మనవారలని ముదమందవలయు
జ్ఞానబోధలు నరులకు చేయువారు
ఇష్టులౌదురు స్పష్టము ఎంతయేని
భేదభావంబు విడనాడి ప్రీతితోడ
కలసియున్నచో సాయికి కల్లు ప్రేమ

అహము పరనిందలను పాడు కుళ్ళు దీసి
సర్వజీవులలోన సర్వేశు డొకడె
యన్న భావము మదిలోన వదలకున్న
సార్థకంబొను శ్రీ సాయి సంస్థలన్ని

ప్రేమస్వరూపులారా!

భగవంతుడు విశ్వవిరాట్స్వరూపుడనగా ఏమి అర్థము? విశ్వమంతా తన రూపే! తాను విశ్వస్వరూపుడైనప్పుడు ఈ విశ్వములోని సమస్త జీవులు తనలో అంగములుకాక మరి వేరు కానేరవు కదా! ఇట్టి అంతరార్థమును గుర్తించి, హృదయమును విశాలము గావించుకొని, మీ ప్రేమను ప్రసరింపజేయటానికి తగిన అవకాశమును అందించే నిమిత్తమై సత్యసాయి సంస్థలు ఏర్పడినవి. సేవలద్వారా మీలోని ఆత్మతత్త్వమును అర్థము చేసుకోవలెను. ఇదే సత్యసాయి సేవాదళ స్థాపనకు ముఖ్యోద్దేశము. మానవ జీవితం భోగ నిమిత్తం రాలేదు; విరాట్ స్వరూపమైన సమాజముయొక్క సేవ నిమిత్తమై వచ్చినదే! ప్రకృతిలో నుంచి ఆత్మలోనికి ప్రవేశింపజేసి ప్రకాశింపజేసేదే సాయిబోధ. మీ స్వస్థానము ఆత్మస్థానమే. నిశ్చల నిర్మల నిస్వార్థతత్త్వమే మీ నిజస్వరూపము. సేవవలన ప్రేమాభివృద్ధి, అహంకార నాశనము, ఆనందజ్యోతి - వీటిని అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటయే సేవాదళ సభ్యుల ముఖ్య కర్తవ్యము.

అనుగ్రహ ధనం అందుకోవాలంటే...

మనం ఒక బ్యాంకుకు వెళ్ళి, “అయ్యా! నాకు ధనము కావాలి” అని చెక్కు వ్రాసి ఇస్తే ఆ బ్యాంకు యజమాని మనకు డబ్బు ఇస్తాడా?! మనము ఏనాడైనా ఆ బ్యాంకులో ధనము ప్రోగుచేసి ఉన్నట్లయితేనే దానిని అనుసరించి మనము ఇచ్చిన చెక్కుకు డబ్బు అందిస్తారు. అలాంటి ప్రోగుచేసిన ధనము లేనప్పుడు స్థిరాస్తి అయిన గృహమో,

భూమో, వస్తువులనో చూపించినప్పుడు వాటిని తాకట్టు పెట్టుకొని ధనము మనకు ఇస్తారు. ఈ రెండూ లేకపోతే, ధనవంతులైనవారు, “అయ్యా, నేను పూచీగా ఉంటాను, ఇతనివ్వకపోతే నేనిస్తాను” అని పూచీపడినప్పుడే బ్యాంకువారు మనకు ధనము ఇవ్వటానికి ప్రయత్నము చేస్తారు. అదేవిధముగా, దైవత్వమనే బ్యాంకులో సత్కర్మలనే ధనమును మనము ప్రోగుచేయాలి. సత్కర్మలు ఆచరించేందుకే ఇలాంటి పవిత్రమైన సంస్థలు స్థాపించి దానిద్వారా పరోపకార కార్యములు సల్పడం. అలాంటి ‘ధనము’ను మనము ప్రోగుచేయలేదా, ఏదో జన్మాంతరములో ఆచరించిన పుణ్యమనే స్థిరాస్తి అయినా ప్రోగుచేసుకొని ఉండాలి. అదీ లేదా, జ్ఞానసంపన్నులైన గురువు పూచీగా ఉండేటట్లు మనము తయారుకావాలి. ఈ మూడు మార్గములద్వారానే ఆ దైవత్వమనే బ్యాంకు నుండి మనం అనుగ్రహ ధనాన్ని అందుకోవటానికి అవకాశము ఉంటుంది.

ఆధ్యాత్మికమార్గములో త్యాగము, పరోపకారము, సమాజసేవలు అత్యవసరమనియు, సాధకులకు ఇవి సాక్షాత్కారమునకు సోపానములనియు నిదర్శించి, ప్రదర్శించి, సర్వజనసమానప్రేమను పెంచి దేదీప్యమానముగా వెల్లడించి, మానవ సమాజమునకు చక్కని మార్గదర్శకత్వమును అందించుటయే ఈ సంస్థల ఉద్దేశ్యముగా ఉండవలెను. ఇవన్నీ స్వారాజ్య సంస్థలు. ఆధ్యాత్మిక విజయము సాధించేకారకు కృషి సలిపే సంస్థలు. సేవాకార్యములన్నీ చిత్తశుద్ధి సంపాదనకు సహకరించు సత్కార్యములేగాని, మీమీ హృదయ క్షేత్రములలో అచంచల భక్తిని, అద్వైతజ్ఞానమును అభివృద్ధిపరచుకొనునదే మీరు చేయవలసిన ప్రథమసేవ.

సత్యసాయి సంస్థల ఆశయం

మీరందరూ సత్యసాయి సంస్థలో సభ్యులుగా, కార్యకర్తలుగా నిర్ణయింపబడ్డారు. మీరందరూ ‘సాయి సంస్థలు, సాయిసంస్థలు’ అని పిలవటం సహజంగా ఉన్నదికాని, సాయికి ముందు ‘సత్య’ ఉంటున్నది. ‘సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః’ సత్యమే మనకు ప్రాణము. సత్యమనే పునాదులపైననే ధర్మమనే భవనము ఏర్పడినది.

కనుక, సత్యమును ఆధారము చేసుకొని జీవించటమే ఈ సత్యసాయి సంస్థలయొక్క ప్రధాన లక్ష్యముగా మీరు విశ్వసించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. .... మీరు ‘సత్యసాయి’ అనగా ఈ ఐదడుగుల దేహము మాత్రమే అనుకోవటానికి వీలులేదు. సత్యముపైన పవళించినవాడు సత్యసాయి. సత్యమే దైవం. కాబట్టి, సత్యములో నివసించి, సత్యమును గ్రహించి, సత్యమును దర్శించి, సత్యములో లీనమయ్యే సాధనకు పూనుకోవటం సత్యసాయి సంస్థలయొక్క ఆశయము. నేటి ప్రపంచములోపల ఆస్తికత్వమనేది అడుగంటిపోయి నాస్తికత్వము విజృంభించిపోవటంచేత, ఇలాంటి సంస్థలను కట్టుదిట్టముగా పెట్టి, దేశవ్యాప్తము గావించి, విశ్వవ్యాప్తము గావించి, సరియైన ఆశయాలను విజృంభింపచేయటానికి ఉత్సాహాన్ని అందించే నిమిత్తమై ఈ సంస్థలను స్థాపించాము. సంస్థల నియమ నిబంధనలు చట్టబద్ధము కావు, ఇష్టబద్ధమే!

సత్యసాయి సంస్థల సంప్రదాయం

మన పవిత్రమైన ప్రశాంతినిలయమునందు స్త్రీలు, పురుషులు వేరువేరుగా కూర్చోవటం, ఇలాంటి సమావేశములలో ఎవరి పనులు వారు మాత్రమే చూచుకోవటం, ఎవరి సత్సంగాన్ని వారు మాత్రమే నిర్వహించుకోవటం జరుగుతున్నది. ఇది సాయియొక్క సంప్రదాయమై ఉంటున్నది. ఇదే క్రమశిక్షణను ఆయా దేశములందు పాటించటం అత్యవసరం. సత్యసాయి సంస్థలని పేరుపెట్టుకొన్నవారు సత్యసాయి ఆశయాలను లక్ష్యములో పెట్టుకోవాలి. “ఈవిధంగా స్త్రీ పురుషులు వేరువేరుగా ఉండటమనేది మా దేశములో వీలు కాదు”నేవారు సత్యసాయి సంస్థలు స్థాపించనవసరము లేదు. అట్టి సంస్థలుకూడను అక్కరలేదు. ఏదో కొంత కాలమైనా నిశ్చలంగా, నిర్మలంగా భగవచ్చింతన గావించుకొనే ఈ సత్సంగములయందుకూడను ఇంద్రియములను ఉద్రేకపరచే ప్రవర్తనలు సలపటమనేది ఈ సంస్థలకు ఏమాత్రము సరియైనది కానేరదు. కనుక, పాశ్చాత్యులు, ఇక్కడ చేరిన అధ్యక్షులు అట్టి క్రమశిక్షణను ఆచరణలో పెట్టటానికి తగిన శ్రద్ధ వహించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

సంస్థలకు 'సత్యసాయి' పేరుపెట్టడంలో ఆంతర్యం

ఈ సంస్థలు కేవలం సత్యసాయియొక్క పేరుప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై స్థాపించినవి కాదనే సత్యాన్నికూడను మీరు గుర్తించాలి. ఇప్పుడు సత్యసాయి పేరుతో కాకుండా మరొక పేరుతో ఒక సంస్థ జరుగుతున్నదనుకోండి. ఆ సంస్థలలో కొంత అసభ్యమైన, అధర్మమైనటువంటి కార్యములు జరుగుతున్నప్పుడు సత్యసాయి సంస్థలవారు పోయి, 'ఏమిటయ్యా! ఎందుకు ఈవిధంగా చేస్తున్నావు?' అని అడిగే అధికారము ఉండదు. పెదమార్గము పట్టినటువంటివాటిని సన్మార్గములో పెట్టే అధికారము మనకు ఉంటుండాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ సంస్థలకు 'సత్యసాయి సంస్థల'నే పేరు పెట్టానేగాని సత్యసాయి నిమిత్తమై కాదు.

సత్యసాయి సంస్థలకు అమెరికాయందు, ఇంకా వేరువేరు దేశములయందు 'సాయిబాబా సెంటర్స్' అని పేరు పెట్టుకొన్నారు. సాయిబాబాకూ, సత్యసాయిబాబాకూ ఎట్టి భేదములూ లేవు. లేకపోయినప్పటికిని (శిరిడీ) సాయిబాబా అనే దేహము, దానియొక్క సంస్థలు వేరుగా ఉంటున్నాయి. సత్యసాయి దేహము, దానియొక్క సంస్థలు వేరుగా ఉంటున్నాయి. కనుక, ప్రపంచరీతిగా మనము విచారణ సల్పినప్పుడు సాయిబాబా సెంటరుకు, సత్యసాయి సెంటరుకు భిన్న భేదము ఏర్పడుతుంటాది. ఇప్పుడు కొందరు 'సాయిబాబా సెంటర్స్' అని పెట్టుకొని అనేకరకములైన ప్రచార ప్రబోధాలు జరుపుతుంటారు. వారిలో మనము ఐక్యమైపోయి వారియొక్క మంచించెడ్డలు విమర్శించటానికి ఏమాత్రం మనకు అధికారము ఉండదు. కానీ 'సత్యసాయి సెంటర్' అని పెట్టుకొన్నవారి దగ్గరకు వెళ్లి ధైర్యముగా విమర్శించి వారిని సరియైన మార్గములో నడిపించటానికి అధికారము ఉంటుంది. కేవలము అధికార నిమిత్తమై కాదు, వారిని మంచిమార్గములో పెట్టి ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అందించే నిమిత్తమై ఈరకమైన కొన్ని పద్ధతులు అత్యవసరము.

ఒక సంస్థలో మరొక సంస్థవారు చేరటంగాని, సంబంధ బాంధవ్యములు కల్పించుకోవటంగాని సరియైనది కాదు. సేవలను మాత్రము ఎట్టి భేద భావములు లేకుండా నడుము వంచి పనిచేసేదానిలో

సభ్యులుగాని, పెద్దలుగాని సంసిద్ధులై ఉంటుండాలి. సేవచేసే విధానములోపల ఎట్టి మార్పులుకూడను మీరు మనసునందు ఉంచుకొనక, సమత్వముచేత సర్వులు కూడను భగవంతుని బిడ్డలవలె భావించి, వారికి చేదోడువాదోడు అత్యవసరంగా మీరు అందించాలి.

సంస్థకు క్రమశిక్షణ గుండెవంటిది

మన సంస్థలో ప్రత్యేకించి నిబంధనలు రెండు. మనయొక్క ప్రచారము ఆచరణరూపమై ఉంటుండాలి. ఇది మొదటిది. సంస్థకు ఏ క్రమశిక్షణ మనము నియమించినామో దానిని తు.చ. తప్పక పాటించాలి, ఇది రెండవది. సర్వాంగములు చేరినటువంటి దేహమందు ఏరీతిగా గుండె ప్రధానమైన స్థానము అందుకొన్నదో అదేరీతిగా సమస్త వ్యక్తులు చేరిన ఈ సంస్థయందు క్రమశిక్షణ గుండెవంటిదిగా మనం విశ్వసించాలి..... ఈనాడు దేశమునకు క్రమశిక్షణ అత్యవసరము. ఈ క్రమశిక్షణ కోల్పోవటంచేతనే జనులు సత్కర్మలపైన విశ్వాసము కోల్పోతున్నారు. కనుక, క్రమశిక్షణే మన కర్తవ్యకర్మగా భావించుకొని, మన జన్మకు సరియైన మార్గమని భావించుకొని, క్రమశిక్షణను పాటించుకుంటూ పోవాలి. డిసిప్లిన్ లేకపోతే డివోషన్ లేదు. డివోషన్ లేకపోతే డ్యూటీ చేయలేము. కనుక, డిసిప్లిన్, డివోషన్, డ్యూటీ - 'డ'కారత్రయము. దీనిని ఉపనిషత్తులు కూడను బోధిస్తూ వచ్చాయి. ఇలాంటి కార్యకర్తలుగా ఉన్నవారంతా కూడను పవిత్రమైన దేశసేవయందు, సమాజసేవయందు యావత్ప్రపంచము ఒక్క ఇల్లుగా విశ్వసించి, భావించి తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించటం ప్రధాన లక్ష్యముగా గుర్తించాలి.

అనేకమంది సంస్థయొక్క సభ్యులు కూడను ఆధ్యాత్మిక మార్గమునకు యిట్టి నిబంధనలు ఎందుకు అని కొంటే ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. దేనికైనా ఒక విధమైన క్రమశిక్షణ లేకుండాపోతే ఆ కార్యము పూర్ణత్వము కానేరదు. ఒక చిన్న మొక్కను మన పెరటిలో నాటుకొన్నప్పుడు దానికి తగినటువంటి రక్షణ మనము అందించటం నిత్య అనుభవమే. లేకపోతే మేక, గొట్టె, యిలాంటి జంతువు లంతా వచ్చి ఆ మొక్కను ధ్వంసము చేయటానికి

పూనుకొంటాయి. మొక్కగా ఉన్న సమయమునందు దానిని నాశనము చేసే నిమిత్తమై వచ్చే ఆ జంతువులే అది వృక్షమైన తరువాత దాని చల్లని నీడలో ఆనందము అనుభవించి పోతాయిగాని ఆ వృక్షమునకు ఏమాత్రము కీడు చేయవు. మనయొక్క ఆధ్యాత్మిక మొక్క అతి చిన్నదిగా ఉండినప్పుడు దానికి క్రమశిక్షణ అనే కంచె కట్టుకోక తప్పదు. మొక్కను హతమార్చేటవంటి సందేహములు, క్రోధము, అనుమానములు, అసూయ, డంబము, అహంకారములనే మహాక్రూరమైన మృగములు 'మొక్క'ను సమీపించకుండా ఉండటంకోసమని నియమము అనే కంచెను కట్టుకొని కాపాడుకోవటానికి పూనుకోవాలి. అదే పెద్ద వృక్షముగా మారిపోయేనా, నిన్ను హింసించటానికి సమీపించినవికూడా ఆనందాన్ని అనుభవించిపోతాయే గాని నిన్ను ఏమాత్రము హింసించలేవు. కనుకనే, మన భారతీయసంస్కృతిలో 'నశ్రేయో నియమం వినా' అని చాటారు. నియమము లేకపోతే మానవునికి శ్రేయము కలుగదు.

ఇలాంటివారిని తక్షణమే సంస్థనుండి తొలగించాలి

కొన్ని రాష్ట్రములలో స్వామిపేరును ఉపయోగ పెట్టుకొని, స్వామియొక్క దివ్యశక్తులు ప్రదర్శిస్తున్నాడనేటవంటి 'ప్రోపగండ'చేస్తూ తద్వారా వారి జీవితమును ఒక వ్యాపారరంగముగా మార్చుకొనేటవంటి సంస్థలు కొన్ని జరుగుతున్నాయి. అలాంటివాటిని మన రాష్ట్ర ప్రెసిడెంట్లు తక్షణమే అరికట్టటానికి పూనుకోవాలి. అట్టి సంస్థలతో ఇంకెవరైనా కూడినప్పుడు అలాంటివారిని మన సంస్థలనుండి వేరుచేయటానికి పూనుకోవాలి. కారణమేమంటే ఈనాడు ప్రపంచమందు అనేకరకములైన వ్యవస్థలు జరుగుతూ ఉంటున్నాయి. మన పేరు చెప్పుకొని డబ్బులు వసూలుచేసేవారు ఉంటారు. కాని, సత్యము తెలియనివారు మన సంస్థలంతా ఆరకమైన మార్గములో నడుస్తున్నాయన్న దురభిప్రాయాన్ని కొంతవరకు ఊహించుకోవచ్చును. కనుక, మన సంస్థ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తించే వ్యక్తి ఎట్టివాడైనా ధనవంతుడుగాని, విద్యావంతుడుగాని, బలవంతుడుగాని అలాంటివారిని తక్షణమే తీసివేయటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

సంస్థలో ఇలాంటి దుర్వర్తనలకు చోటివ్వవద్దు

ఇంకా కొన్ని విషయములందు మన కార్యకర్తలు వెనుకంజ వేస్తున్నారు. గ్రామమునందు పేరుప్రతిష్ఠలు పొందినవారు, పెద్దలైనవారు తాము ఈ నగరసంకీర్తన యందు, సేవలయందు ముందంజవేస్తే చూచేవారు ఏమి అనుకుంటారోననే అభిమానముతో పవిత్రమైన అనుగ్రహానికి దూరమైపోతున్నారు. మిగిలిన మెంబర్స్ అంతా మంచిగా పెండాలు వేసి, మంచిగా అలంకరించి స్టేజి వేస్తే, ఈ యజమాని జంభంగా వచ్చి కూర్చుంటాడు. కొంతమంది గార్లెండుకూడా వేయించుకొంటారు. మన సంస్థలలో అట్టి గార్లెండు వేయించుకొనే దుర్వర్తనలకు చోటివ్వకూడదు. ఈ గార్లెండే కాదు, ఇంకా కొంతమంది నమస్కారాలకు పూనుకొంటున్నారు. నమస్కారములు, పుష్పమాలలు వేయించుకొనే అధికారము మనకు లేనప్పుడు అది పాపమే అవుతుందిగాని పుణ్యము కానేరదు. ఆరీతిగా మిమ్మల్ని ఆహ్వానించినవారు గౌరవ నిమిత్తమై ఇస్తే చేతితో తీసుకో, దైవపటానికి నీవు అలంకారము చేయి. ఈ గార్లెండు వేయించుకోకూడదనేది మన ఆధ్యాత్మికసంస్థలకు మాత్రమేకాని రాజకీయాలకు నాకు సంబంధము లేదు. మన సంస్థల లక్ష్యము పవిత్రమైన ఆత్మతత్త్వముగా విశ్వసించి, దానికి సక్రమమైన కొన్ని కార్యక్రమాలను క్రమబద్ధంగా మనము జరుపుకోవటానికి పూనుకోవాలి. దాని నిమిత్తమై కొన్ని నిబంధనలు స్థిరపరచుకోవటానికి పూర్వము దానియొక్క ఆధ్యాత్మికస్వరూపాన్ని మీ కంటి ఎదుట పెట్టటానికి నేను పూనుకొని, ఈ చిన్నచిన్న పొరపాట్లను సరిదిద్దుకోగలరనే విశ్వాసముతో నేను ఈనాడు చెప్తున్నాను.

నగరసంకీర్తనలో ఏ చిత్రపటాలూ తీసుకువెళ్ళవద్దు

ఇంకో విషయం - నగరసంకీర్తనయందు సమానమైన పద్ధతులను యావత్ భారతదేశము అవలంబించవలసిన అవసరమున్నది. కొంతమంది కొన్ని ఫోటోలు పట్టుకొని బయలుదేరటం, లేక కొంతమంది సైకిళ్ళపైన ఫోటోలు పెట్టి తీసుకువెళ్ళటం, ఇది మంచిది కాదు. ఎందుకనగా, సర్వజీవుల సమ్మతమైన సంస్థ, మన సత్యసాయి సంస్థ. సర్వమతముల సమ్మతమైన సంస్థ మన సత్యసాయి సంస్థ.

కనుక, మీరు నగరసంకీర్తనలో కేవలం స్వామి ఫోటో ఒకటి తీసుకొనిపోతే ఆ వీధిలో రామభక్తులుగా ఉండేవారు ఉండవచ్చును, “అయ్యో, రాముని ఫోటోకాదు, సత్యసాయి ఫోటో” అనుకొని వారు వెనుకకు తిరిగి పోవచ్చును. ఇలాంటి అశాంతికి స్థానం లేకుండా, మీరు ఎవరి ఫోటోకూడను తీసుకుపోనక్కరలేదు. మీరు మాత్రమే స్వస్వరూపులుగా, ఆ ఫోటోలుగా వెళ్ళి రోడ్డులో భజన చేసుకొంటూ సర్వదేవతల నామములను ఉచ్చరించటానికి ప్రయత్నము చేయవలసిందేగాని కేవలం ఒక్క సాయి నామమనిగాని, ఒక్క రామనామమనిగాని, ఒక్క కృష్ణనామమనిగాని, ఒక్క శివనామమనిగాని భేదములకు చోటివ్వకూడదు.

నగరసంకీర్తనలో ప్రశాంతమైన బ్రహ్మముహూర్తంలో అతిరమ్యమైన, అతిమనోహరమైన భగవన్నామమును మనం గానం చేసినప్పుడు ఆ సమయంలో లేచినటువంటి ఎట్టి నాస్తికునికైనను హృదయములో మధురముగా హత్తుకొనిపోవటానికి ఎంతైనా అవకాశము ఉంటుంది.

భగవంతుని సర్వనామములనుకూడను అందరూ ఆనందహృదయాలతో సంకీర్తన సలుపవచ్చునేగాని, ఈ నామములలో ఏవిధమైన తారతమ్యములనూ పాటించకూడదు. ఇంక, నేను పాడాలి, నేను పాడాలి అనే వ్యక్తిగతమైన ఇచ్చలను అభివృద్ధిపరచుకొని, భజనలో ఒకరికంటే ఒకరు పోటీగా వచ్చి, భజన వాతావరణాన్ని అశాంతిపరచకూడదు. ముఖ్యంగా భజన లీడ్ చేసేవారు, చక్కని గాత్రంతో భావము తెలిసినవారుగను, ఆయా పదములయొక్క పొందిక తెలిసినవారుగను, సంగీత సాహిత్యములలో తర్ఫీదు పొందినవారుగను ఉండాలి. అట్టివారిని మాత్రమే ముందు పెట్టినప్పుడు ఎటువంటి వారికైనా శ్రవణానందముతోబాటు హృదయానందము కలుగుతుంది. అట్లుకాకుండా, గ్రామమునకు పెద్దవారు కదా, వారు పాడనీ, అని ఏదో కీచుగొంతుతో పాడేవారిని ముందుపెడితే వారివల్ల ఇతరుల హృదయాలు అశాంతిపడటానికి ఆస్కారము ఏర్పడుతుంది.

ఎవరికి వారు హృదయ పరిశీలన చేసుకోవాలి

మనము అనవసరమైన విషయములందు జోక్యము చేసుకొని అపవిత్రమైన పలుకులచేత మన నాలుకను ఎంత శ్రమపెట్టుచున్నామో, పవిత్రమైన భగవత్ నామస్మరణను శ్రమగా భావించి దానికి ఎంత వెనుకంజ వేస్తున్నామో ఎవరి హృదయంలో వారు చక్కగా విచారణ సల్పినప్పుడు అందులోనే సత్యము గోచరిస్తుంది. మన సంస్థలో కార్యకర్తలైనవారు భజనకు వెళ్ళటానికి నాకు అవకాశము లేదని, నగర సంకీర్తనకు నాకు కాలము చిక్కలేదని, సమావేశములకు నాకు వ్యవధి లేదని ఈరకమైన మాటలతో వృథాపుచ్చినవారు ఎంతమంది లేరు! ఈ దేహమునందున్న సర్వాంగములు అతి సుందరముగా, పుష్టిగా ఉండినప్పటికిని అన్నింటికి ఆధారమైన గుండె లేకపోతే ఎట్లు నిష్ప్రయోజనమో అట్లే మీకు లౌకికంగా, రాజకీయంగా, వ్యాపారపరంగా, భౌతికంగా అన్నియు పుష్టిగా, తుష్టిగా ఉండినప్పటికీ, భగవచ్చింతన అనే గుండె లేకపోతే మీరు నిర్జీవులనే భావించుకోవచ్చు. మన కార్యకర్తలు, సభ్యులు ఇట్టి పరమ సత్యమును గుర్తించాలి. ఏదో లోకములో ఆచరించవలసిన

కార్యక్రమములను కర్తవ్యరీతిగా అనుభవిస్తూ ప్రధానమైన లక్ష్యాన్ని ఆధ్యాత్మికంగా, పారమార్థికమార్గమందు ప్రవేశింపజేసి భగవత్ కరుణాకటాక్షములకై పాటుపడాలి. అట్టి వ్యక్తులకు క్షేమము, ఆనందము, సర్వసుఖములూ చేకూరుతాయన్నది మీరు విశ్వసించవలసిన విషయము.

మన సంస్థలయందు ఆత్మవిశ్వాసము అత్యవసరము. అట్టి ఆత్మవిశ్వాసముగాని, స్వామికి సంబంధించిన విషయములందు విశ్వాసముగాని లేనివారు సంస్థలలో చేరి సంస్థలను మాలిన్యపరచి, తమ హృదయాల్ని మాలిన్యపరచుకొనేదానికంటే సంస్థనుండి వేరైపోయి తమ ఆనందమునకు తాము ప్రాకులాడుకోవటం మంచిది. మన సంస్థలలో ఎట్టి ప్రోద్బలములూ లేవు. ఏవిధమైన నిర్బంధ శాసనములూ లేవు. ప్రీతిపూర్వకంగా, హృదయ సంబంధమైన ఆత్మతత్త్వముతో ఇందులో ప్రవేశించినవారే సత్యమైన ఆనందమును అనుభవించుకోగలరుగాని, అట్టి తృప్తి లేనివారికి ఈ సమాజమున సుఖము ఉండదు. సమాజముయొక్క అభివృద్ధికి అవకాశమూ ఉండదు.

అర్థతృప్తి, అధికారతృప్తిలు వినాశనమునకు దారితీస్తాయి. సత్యసాయి సంస్థలలో వీటికి ఏమాత్రం స్థానము యివ్వకుండా చూడవలసిన బాధ్యత మీ శిరస్సులపై నున్నది. ఎక్కడ అర్థతృప్తి ఏర్పడుతుందో అక్కడ సంస్థ శిథిలమైపోతుంది. ఎక్కడ అధికారతృప్తి బయల్పడుతుందో అక్కడ క్రమశిక్షణ కాలిపోతుంది. ఈ రెండింటియందు అపేక్ష లేని వ్యక్తికే మన సంస్థలో స్థానముంటున్నది. అటువంటివి ఏ కొన్ని సంస్థలైనా చాలు, ముల్లోకములను అభివృద్ధిపరచటానికి అవకాశము ఏర్పడుతుంది.

నాకు మీ హృదయ మందిరం చాలు!

మందిరములు, గుడులు, గోపురములు కట్టటకు ధనమును ప్రోగుజేయుట నాకు ఏమాత్రం యిష్టములేదు. ప్రాచీన మందిరములు ఎందుకు శిథిలావస్థను పొందాలి! క్రొత్తరూపములోనున్న అదే దేవునికి నూతన మందిరము లేల నిర్మించాలి! నాకు మీ హృదయ మందిరము చాలు. అదియే నాకు కావలసినది, నేను కోరేది. ధనము కావలసినయెడల ప్రజలందరి వద్దనుంచి చందాలుగా ప్రోగుచేయుటకు నేనొప్పును. మీ తాహతు, అంతస్తులను

బట్టి మీలో మీరు సమకూర్చుకొనుట మంచిది. ఆడంబరము, అధిక ఖర్చులు మానండి. నిరాడంబరముగా నిజమైన సాధకులుగా ఉండడానికి ప్రయత్నించండి. అట్టి నడవడికే నన్ను సంతోషపరచును.

ధనం ప్రోగుచేయడం సాయి ఆశయాలకు విరుద్ధం

ధనమునకు, సత్యసాయికి ఎట్టి సంబంధమూ లేదు. ఈనాడేకాదు, నాటినుండి ఏనాటికికూడను ధనమునకు సత్యసాయికి ఎట్టి సంబంధమూ లేదు. సాయి ఆశించునది గుణధనమే! సత్యసాయి సంస్థలకుకూడను ధనముతో ఎట్టి అవసరముకూడను ఉండదు. భజన జరుపుతున్నారు, నగరసంకీర్తన, సమాజసేవ సల్పుతున్నారు, ఆసుపత్రుల్లో సేవలు సల్పుతున్నారు, దీనికి ధనము ఎందుకు? గుణము, దానికి తగిన శరీరబలము రెండూ ఉండి, మేధాశక్తి, క్రియాశక్తి గట్టిగా ఉన్నప్పుడు అన్నివిధములుగా సత్కార్యములు చేయుటకు ధనముతో ఏవిధమైన సంబంధమూ ఉండదు. కొన్ని సంస్థలలో యిలాంటి సత్కర్మల నిమిత్తమై ధనము ప్రోగుచేసుకునేవారు లేకపోలేదు. ఇవి కేవలం సత్యసాయి సంస్థలకు అపకీర్తి తెచ్చే సంస్థలుగా రూపొందుతున్నాయి. సత్యసాయి ఆశయాలకు సంబంధించిన సంస్థలు పది ఉండినప్పటికీ చాలు, వేల సంస్థలు మనకక్కరలేదు. 'గంగిగోవు పాలు గరిటెడైనను చాలు, కడివెడైననేమి ఖరము పాలు!'

ప్రొద్దున కొంతమంది నారాయణసేవ నిమిత్తమై మనము కొంత ధనం ప్రోగుచేసి దరిద్ర నారాయణులకు పంచటము, అన్నదానము చేయటము అత్యవసరమని సలహాలు యిచ్చారు. ఇది చాలా అవసరమే. కాని, ఉత్సాహము ఉన్నవారు, సంస్థలలో అధ్యక్షులుగా ఉన్నటువంటి పదిమందో, ఐదుమందో చేరి ఇలాంటివి చేయటానికి ప్రయత్నము చేయవచ్చునుగాని, పదిమంది దగ్గరకుపోయి చేతులు చాపి బిచ్చమడగట మెందుకు?! సత్యసాయి సమావేశములో చేరిన సభ్యులందరూ 'బిగ్ బెగ్గర్స్' అనే అపకీర్తి మీరు తేకూడదు. ఇంటింటికి వెళ్లి బలవంతముగా ధనము ప్రోగుచేసుకొనే విషయములో సత్యసాయి సంస్థలు ఏమాత్రము అడుగువేయకూడదని కఠినమైన శాసనము.

దీనిలో మీకు అలాంటి ఉత్సాహమే ఉన్నట్లయితే ఒక చిన్న సలహా ఇవ్వదలచుకున్నాను. ఒకే పర్యాయము పది సేర్లో, ఇరవై సేర్లో బియ్యము యిచ్చి వారికి పెట్టుటకు శక్తి లేకపోవచ్చును. నీవు పెట్టిన పేరు 'దరిద్ర నారాయణ సేవ' అని. నారాయణుడనగా దైవస్వరూపుడు. నిత్యము నీ ఆరాధన మందిరమునందు నైవేద్యము పెడుతుంటావు. ఆవిధంగా చేసేదానికంటే నిత్యము నీ యిల్లాలు వండుటకు పూర్వము పిడికెడు బియ్యము, 'ఇది స్వామియొక్క భిక్ష' అని ప్రక్కకు తీసిపెట్టి, ఆవిధంగా ఒక వారమునకు కూడబెట్టిన బియ్యమును ఒక్కొక్క సాయిభక్తుడు చేర్చి, వారమునకు ఒక పర్యాయం యిలాంటి దరిద్రనారాయణ సేవ చేయటము సరియైన మార్గముగా ఉంటుంది. అనాథలనేవారు లోకములో లేరు. స్వామే అనాథుడు. అలాంటి స్వామికే మీరు భిక్ష పెట్టటానికి ప్రయత్నం చేయండి.... ఏవిధముగానూ మీరు ధనము ప్రోగుచేసే మార్గములో ప్రవేశించక గుణములను అభివృద్ధిపరచుకొనే మార్గములో సాధనలు సల్పి ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని లోకానికి అందించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

వైట్ ప్యాంటు, వైట్ బుష్‌షర్టు చాలు!

ఇంక యూనిఫామ్ ఎటువంటిదిగా ఉండాలి? మీ హృదయానికి ప్రేమవస్త్రాన్ని ధరించండి. మీ కళ్ళకు సమదృష్టిని తగిలించండి. ఐతే, ఇలాంటి సమావేశములు జరిగినప్పుడు, ఇంకెక్కడైనా జిల్లా మీటింగులో, స్టేట్ మీటింగులో జరిగినప్పుడు యూనిఫామ్ ఒకటి మాత్రం ఉండాలి. వైట్ ప్యాంటు, వైట్ బుష్‌షర్టు చాలు. షర్టు రిప్టు వరకు ఉండాలి. అవసరమైతే చొక్కా తీసివేసి, లోపల బనీనుతో పని చేయటానికి సిద్ధముగా ఉండాలి. పని చేసే సమయములో హాఫ్‌ప్యాంట్‌కానీ, లుంగీకానీ వేసుకుంటే మహావికారంగా ఉంటుంది. పెద్దపెద్ద పకోడాలవంటివారు హాఫ్‌ప్యాంట్ వేసుకొని విలేజిలో పనిచేయటానికి పోతే, వీరిని చూడటానికే విలేజి అంతా వస్తారు! కనుక, మన భారతీయనీతిని కాపాడే ద్రస్సు ఏది మీకు అనుకూలముగా ఉంటే అది వేసుకొని పోవచ్చు.

ఒక చిన్న ఉదాహరణము మీకు తెలుపుతున్నాను. నేను ఎట్టి ద్రస్సు వేసుకోవటంలోకూడను నాకు

అభ్యంతరము ఉండదు. నేను సన్యాసినికాను, సాధకుడను కాను, నేను నేనే. నా ద్రస్సుకు ఒక నిబంధన ఏమాత్రము లేదు. మరి నేను ఎందుకు ఇక్కడనుండి క్రిందవరకు వేసుకొన్నాను? జీవితములో దేహసంబంధమైన గౌరవాన్ని కాపాడుకుంటూ, భారతీయసంస్కృతికి సంబంధించిన పవిత్రతను ప్రదర్శించటము అత్యవసరము. పవిత్రమైన దేహానికి, పవిత్రమైన వస్త్రములు ధరించి, తద్వారా పవిత్రతను ప్రచార ప్రబోధలు సల్పే నిమిత్తమై ఈ ద్రస్సు ధరిస్తున్నాను. “భిక్షాన్నం దేహ రక్షణార్థం వస్త్రం శీత నివారణం” అయితే, దేహరక్షణకాదు, ధర్మరక్షణ కూడ మనకు అవసరం. కనుక, మీ దేహమును రక్షించుకొని, గౌరవమునుకూడను కాపాడుకొనే నిమిత్తమై మీ ద్రస్సు అసభ్యమైనదికాకుండా పవిత్రమైనదిగా ఉండేటట్లు చూసుకొనే స్వతంత్రం మీకే ఉంటున్నది.

కన్వీనర్లు లీడర్లుగా ఉండాలి, ప్లీడర్లుగా కాదు!

సేవాదళ్ సభ్యుల అర్హతలు ఏమిటనే ప్రశ్న వచ్చినది. సత్యసాయిపైన సంపూర్ణ విశ్వాసము కలిగినవాళ్లే దళములో చేరి కార్యక్రమములలో పాల్గొనుటకు అర్హులు. సత్యసాయి బోధనలపై భక్తిశ్రద్ధలులేక, సత్యసాయి సేవాదళమువారు అని ఎట్లు చెప్పుకొనెదరు?! అట్టి విశ్వాసమును దృఢము చేసుకొని, తరువాత దళములో చేరి, దానియొక్క ఆశయాలను అలక్ష్యము చేయక, వాటికి విరుద్ధముగా ప్రవర్తించక, మీ శక్తిసామర్థ్యములన్నిటినీ వంచనలేక సేవాకార్యములలో వినియోగించండి.

ఇంక, దళముయొక్క కన్వీనర్లకు కొన్ని నిబంధనలు; వీళ్ళకు గ్రామములకు వెళ్ళి అక్కడ సాయి బోధనలను గురించి ప్రసంగించే శక్తిసామర్థ్యములుకూడ ఉండవలెను. భారతీయవాఙ్మయములోని రామాయణ భారత భాగవతములనే దివ్యదీపికలను అందరు చక్కగా పఠించవలెను. విద్యార్థులు, పెద్దవయస్సువాళ్ళుకూడ పిచ్చిపిచ్చి కథలను చదువుదురేకానీ ఈ పవిత్ర గ్రంథములను చదువుటకు పూనుకోవటంలేదు. ‘పరోపకారః పుణ్యాయ, పాపాయ పరపీడనం; పరోపకారార్థ మిదం శరీరం’ - అనే సూక్తులను సోదాహరణముగా ఈ గ్రంథములందించును. ఈ మూడు

గ్రంథముల చక్కని పరిచయములేక భారతీయసంస్కృతి ఎవ్వరికీ అర్థముకాదు. సభ్యులందరూ ఈ సంస్కృతిని తెలుసుకొని ఆచరించి ఆనందించవలెను.

కన్వీనర్లు లీడర్లు కాబట్టి, వారి నడకలు, వారి పలుకులు అతిపవిత్రముగా ఉండవలెను. ఇతరులు అనుసరించేకొరకు వారే ఆదర్శముల నందించవలెను కదా! కొన్ని ప్రాంతములందు కన్వీనర్లు లీడర్లుకాక, ప్లీడర్లుగా, వాగ్వాదములో సమర్థులవుతున్నారు. కన్వీనర్లు చేసి, చెప్పువారుగా ఉండాలికాని చెప్పి చేయించువారు కాకూడదు; ఇప్పుడు ప్రపంచమే ఆ ధోరణిలో పోవుచున్నది. అన్ని క్షేత్రములలోనూ అంతే! ఇట్టివారలకు సత్యసాయి సంస్థలో ఏమాత్రము స్థానములేదు. దీనిలో చేరి నేను పనిచేయలేను అనిన అదీ ఒక మహాపాపమే! అట్లుకాక మార్గదర్శకులుగా ఉత్సాహంతో భక్తిప్రపత్తులతో మీరు సేవ సలిపిన తప్పక నేను చూచుకోగలను; స్వామి అనుగ్రహము సంపూర్ణముగా ఉండును.

మరొక ముఖ్యమైన విషయము; సేవాభావము మీ ఇండ్లలోనే మొట్టమొదట కార్యగతము కావాలి. మీ తల్లిదండ్రుల సేవచేయక, బయట మీరేమి చేసిననూ స్వామి అనుగ్రహించరు. వారు అనారోగ్యముతో బాధ పడుచుండగా, వారి శుశ్రూషను అలక్ష్యము జేసి, మీరు బయట ఎంతమందికి ఉపకారము జేసిననూ, అదంతా అపకారమే అగును. వారిని గౌరవించి, వారిని ప్రసన్నుల గావించితే, తప్పక స్వామి అనుగ్రహము మీవెంట జంట ఉండి కంటికి రెప్పవలె మిమ్ములను కాపాడును. మీ జీవితమును పవిత్రము గావించే ప్రయత్నమును, సార్థకం చేసికొనే సాధనలను ఇంటిలో ప్రారంభించండి. తరువాత, బయటకు వెళ్ళటానికి పూనుకోండి. కాలమును వ్యర్థము చేయక, కాయమును దుర్వినియోగపరచక, కర్మాచరణ యందు కాలుపెట్టండి. అహంకార అవిశ్వాసములకూ అవినీతికి చోటివ్వక, ఆడంబర జీవితమునాశించక, అన్యోన్య భావమునభివృద్ధి చేసుకొని, మీ ఆత్మోద్ధరణనూ, దేశోన్నతినీ, లోకకల్యాణమునూ సాధించండి.

**“బిష్వసారథ్యంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు”
నుండి సంకలితము)**

“నా జీవితమే నా సందేశం”

భువనచంద్ర

ప॥ నా జీవితమే నా సందేశం
మీ హృదయమే నా స్థిర నివాసం

॥నా॥

చ॥ ప్రేమతత్త్వమును పెంపొందించుటకు
సేవాధర్మము నిలబెట్టుటకూ
పరమశాంతిని ప్రసాదించుటకు
ఈ శరీరమును ధరించి వచ్చితి

॥నా॥

అందరివాడను... అందరు నావారే
నాదనుదేదీ లేదీ ఇలలో
నాదను సర్వము మీరే మీరే
మీ ఆనందమే నాకానందము

॥నా॥

కులమేదైనా మతమేదైనా
గమనము ఒక్కటే గమ్యము ఒక్కటే
సత్యములోనే సుఖశాంతులున్నవి
ధర్మమొక్కటే రక్షించునది

॥నా॥

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 29వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

మాటే మంత్రము

బృందావనం స్వామి కాలేజిలో నేను పనిచేస్తున్న రోజులవి. హఠాత్తుగా నాకు కబురంపేరు. ‘త్రయీ బృందావనం’ ప్రక్కనే ఉన్న బంగళాలో నేనుండాలని, ఆ ఉదయం స్వామి గృహప్రవేశం చేయమన్నారని తెలిసింది. ఆ ప్రకారమే కొబ్బరికాయలు, పళ్ళు, పూల సరంజామాతో నేను, మా ఆవిడ గుమ్మం దగ్గర నుంచున్నాము. స్వామి కరెక్టుగా ఉదయం 9.00 గంటలకు విచ్చేశారు. టెంకాయ కొట్టడం, హారతి ఇవ్వడం వెంటవెంటనే జరిగిపోయాయి.

స్వామి బెడ్‌రూంలోకి వెళ్ళి అక్కడ ఉన్న ఒక పెద్ద అద్దం ముందు నుంచున్నారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్నాను. నన్ను దగ్గరకు రమ్మన్నారు.

“చూడు ఇక్కడ నేను ఉన్నాను. ఎదురుగా అద్దం. అందులో నా రిఫ్లెక్షన్ - మూడూ ఉన్నవి కదా. అద్దం ప్రకృతి. ఇందులో ఉన్నది నా ప్రతిబింబమే. అంటే పురుషుడు, ప్రకృతి. ప్రకృతిలో ఉన్నది పురుషుడే, అంతా ఒక్కటే. అద్దం తీసేస్తే ఉన్నది నేనే” అన్నారు.

ఓహో! ఎంత అద్భుతంగా చెప్పారు స్వామి! ధర్మ సూక్ష్మాన్ని, వేదాంత సారాన్ని ఎంత సింపుల్‌గా చెప్పారో తల్చుకుంటే ఆశ్చర్యమేస్తున్నది. నిజానికి పురుషుడే లేకుంటే ప్రకృతి ఎక్కడిది! దానికి శోభ ఎక్కడించి వచ్చింది! అందుకే ప్రకృతి, పరమాత్మల అనుబంధాన్ని స్వామి ఈరకంగా తెలియజేశారు:

**“విశ్వమందు విభుడు వెలుగుచునుందును
విభునియందు వెలుగు విశ్వమెపుడు
విభుడు వెలుగుకున్న విశ్వంబు వెలుగుడు
విశ్వవిభుల మైత్రి విడదీయరానిది”**

“నేను పాతవాడినే”

“అర్జునా! నేను, నీవు ఈనాటివారము కాదు. ఆనాటివారము” అన్నాడు కృష్ణుడు.

నిత్యనూతనులు, సత్యసనాతనులు మన స్వామి.

ఒకసారి మాటల సందర్భంలో గోదావరి జిల్లాల ప్రస్తావన వచ్చింది. అక్కడ “బిక్కిన” ఇంటి పేరుతో ఉన్నవారి పేర్లు స్వామి టకటకా చెప్పేశారు.

“స్వామీ! మీరు వారందరినీ ఎరుగుదురా?” అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

“నేను ఈనాటివాడిని కాదు. పాతవాడినే” అన్నారు.

ఓసారి ఘంటసాలగారితో స్వామి అన్న మాటలు జ్ఞాపకమొస్తున్నాయి. “ఘంటసాలా! నిన్ను చాలా జన్మల నుంచి ఎరుగుదును. నీ సంగీత మాధుర్యం ఈ భూమిమీద ఆచంద్రతారార్కం నిలిచి ఉంటుంది” అన్నారు.

భగవాన్ ఒక సందర్భంలో కురుక్షేత్ర సంగ్రామాన్ని వివరిస్తున్నారు. కృష్ణ సారథ్యం, అర్జునుని ధనుర్విద్యా కౌశలం కళ్ళకు కట్టినట్లు చెప్తున్నారు. లోహపు పాదరక్షలను ధరించిన అర్జునుడు తన కణతలపైన నొక్కిన విధమును అనుసరించి కృష్ణుడు రథాన్ని మళ్ళించేవాడట. సాయంత్రానికి కృష్ణుడు ఆ రక్తధారలను కడిగేసుకొనే వాడట.

ఈ వర్ణనను వింటూ మహాపండితులైన వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు ఒక ప్రశ్న వేశారు: “స్వామీ! మీరు ఈనాటివారు. ఆనాటి ద్వాపరయుగ సన్నివేశాలను కళ్ళకు కట్టినట్లు చెప్తున్నారు. అది ఎలా సాధ్యం?”

“శాస్త్రీ! నేను ఈనాటివాడిని కాదు, పాతవాడినే. నా కారుకి ఫ్రంట్ గేరుంది, రివర్స్ గేరుంది. భూత భవిష్య ద్వర్తమాన కాలాలు నేనెరిగినవే!” అన్నారు భగవాన్.

“కాలాయ నమః కాలాతీతాయ నమః” అంటే అర్థం తెలిసింది.

నిత్యం బాబావారిని దగ్గరగా దర్శించుకోవడంచేత అనుకోండి, వారి సంభాషణనుగ్రహించవలల అనుకోండి, మనం స్వామిని దేహదృష్టితో భావించి మాయలో మునగడం కద్దు. మన తలరాత సరిగా లేకపోతే అలక్ష్య ధోరణి కూడా దాపురించవచ్చు.

**“సులువుగ దొరికిన సుందర సాయిని
చులకన చేయగ చూతువుగా
పలు బొమ్మలకే పడిపడి మ్రొక్కిన
భయభక్తులతో బ్రతుకుదువా!”**

ఆకస్మికంగా ఎవరైనా మనకు తటస్థించి వారికి స్వామి ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలు చెప్తుంటే విస్తుపోతాము. “మన స్వామి సాక్షాత్తు దైవం కదా! దేహదృష్టితో అప్పుడప్పుడు భ్రమలో పడుతున్నామేమిటి!” అనుకుంటూ ఉలిక్కిపడుతాము.

ఆనాటి ఎలక్షన్ కమీషనర్ శ్రీ టి.ఎన్. శేషన్ గారి భక్తిప్రపత్తులు చూసినప్పుడు, “నా ధైర్యానికి స్వామి అండదండలే ఆధారం” అన్న వారి మాటలు విన్నప్పుడు, స్వామి ప్రకృత తనకు ఛైర్ ఉన్నా క్రిందనే కూర్చోవడానికి

ఇష్టపడిన మాజీ రాష్ట్రపతి డా॥ అబ్దుల్ కలాంగారిని తలుచుకున్నప్పుడు, “స్వామీ, నేను మీ అనుగ్రహ భాషణం వినటానికి వచ్చానుగాని, ప్రసంగించడానికి రాలేదు. సంవత్సరాదిలో నాకు లభించిన దివ్యాశీస్సులు, అవకాశం సంవత్సరమంతటా కొనసాగాలనుకుంటూ వచ్చాన”ంటూ, నిర్వాహకులు తనకు వేయబోయిన పూలమాలను ముందుగా చేత గ్రహించి స్వామి పాదారవిందములకు సమర్పించిన మాజీ రాష్ట్రపతి డా॥ శంకర్ దయాళ్ శర్మగారి భక్తిని తలుచుకున్నప్పుడు, ధోవతి ధరించి అంగవస్త్రాన్ని నడుముకు బిగించి బాబావారికి సాష్టాంగ సమస్కారము చేసిన మాజీ రాష్ట్రపతి గౌ॥ వెంకట్రామన్ గారిని తలుచుకున్నప్పుడు, శ్రీ సత్యసాయి భగవానుని సర్వాధిపత్యం మనకు గోచరిస్తుంది. ఇంకా శ్రద్ధాభక్తులతో సాధన అధికంగా చేసియుంటే ఎంత ప్రయోజనాన్ని పొంది ఉండేవారమో కదా అనిపించడంకూడా మనకు అనుభవమే. దూరం, కాలం, స్వామికి అడ్డురావు, రాలేవు. అందుకనే బాబావారి లీలావైభవాన్ని వింటున్నకొద్దీ, భక్తులను కలుసుకొంటున్నకొద్దీ “మనదేముంది, ఆప్టర్ ఆల్” అనిపిస్తుంది నా మటుకు నాకు. ఇంత దయకు అర్హులమేనా అన్న ప్రశ్నకూడా ఉదయిస్తుంది.

ఆ రోజున ఒక ఇటలీ డాక్టరుగారు తనకు స్వామి ప్రత్యక్షమైనారని, తలుపు గడియవేసి ధ్యానం చేస్తుండగా గదిలోపలకు ప్రవేశించి తనను ఆశ్చర్యానందాలలో ముంచివేశారని సభలో ప్రసంగిస్తూ అన్నారు. అక్కడి నుండి వడివడిగా స్వామి దగ్గర కెళ్ళేను. “నిదానం, నిదానం! ఇంతకీ ఏమయింది?” అని అడిగారు స్వామి. ఇటలీ డాక్టరు చేసిన ప్రసంగం గురించి చెప్పి, “ఆయనది ఎక్స్ ట్రార్డినరీ అనుభవం స్వామీ” అన్నాను. అప్పుడు స్వామి అన్న మాటలు ఇప్పటికీ నా చెవులలో రింగుమంటూనే ఉన్నాయి. “ఐతే ఇంతవరకు సువ్వు ‘ఆర్డినరీ’ అని భావిస్తున్నావా?! అతను వచ్చి చెప్పాల్సి వచ్చిందన్నమాట నీకు” అనేశారు స్వామి.

స్వామిని దేహధారిగా భావించి మనం నాటకాలు ఆడుతుంటాం. మనం ఆడే ఈ పిల్ల ఆటలు స్వామికి వినోదం కలిగిస్తాయి. కానీ, సత్యమేమిటంటే, స్వామి

సర్వభూతమహేశ్వరుండయికూడను మనుష్యదేహమును ధరించుటచేత మనము అజ్ఞాన కారణంగా మాయలో పడడం జరుగుతుంది. ఈ మాటే శ్రీకృష్ణ భగవానుడు భగవద్గీతలో రాజవిద్యా రాజగుహ్యయోగంలో తెలియ జేశాడు. “పరతత్త్వమును తెలియక అవివేకులై జనులు దేహధారి నగుటచేత నన్ను అలక్ష్యం చేస్తున్నారు”న్నాడు. అవతారమూర్తి దేహధారణ చేయడం కేవలం లోక సంరక్షణార్థమని మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

కొడైకెనాల్లో స్వామి ఒకనాడు విద్యార్థులతో ఎంతో చక్కగా ముచ్చటిస్తూ హాస్యోక్తులలో ముంచెత్తుతున్నారు. అందరూ ఆశ్చర్యంతో చూస్తుండగా ఒక పెద్ద ఉంగరాన్ని సృష్టించారు. ‘ఇది రాములవారు ధరించినది’ అన్నారు. దానిని అందరూ చూస్తున్నారు. వెనుక వరుసలవారు దాటుకుంటూ ముందుకు వచ్చి వంగి వంగి చూస్తున్నారు. ఒకరినుండి మరొకరు చేతులు మార్చుకుంటూ కళ్ళ కద్దుకుంటున్నారు. ఇక్కడ స్వామి చమత్కారాన్ని, నిగూఢ తత్వాన్ని గమనించండి. “నేను ఇక్కడ ఉంటే నన్నొదలి దీన్ని చూస్తారేమిటి? సృష్టించినవాడిని నేను ఇక్కడున్నాను. సృష్టికర్తను మరచి మీరు సృష్టివెంట పడుతున్నారు” అన్నారు, నవ్వుతూ. నిజమే మరి. సృష్టి రమింపజేస్తుంది, భ్రమింపజేస్తుంది. సృష్టికర్త సాక్షీభూతుడు గదా!

ఓ రోజు సాయంకాలం స్వామి తమ అరచేతిని చూపిస్తూ అన్నారు, “ఏముంది ఇందులో? ఏమీ లేదు కదా! కానీ అంతా ఇందులోనే ఉంది - దిస్ నథింగ్ ఈజ్ ఎప్రీథింగ్. ఎప్రీథింగ్ ఈజ్ నథింగ్” అన్నారు. చాలా లోతైన మాట కదా! సమస్తము దైవమునుండి ఏర్పడి, తిరిగి దైవమునందే లయము చెందునని తెలుస్తున్నది.

అందుచేతనే ఆదిశంకరులవారు, “బ్రహ్మ సత్యం జగన్నిధ్య” అన్నారు. బుద్ధ భగవానుడు, “సర్వం క్షణికం, సర్వం శూన్యం” అనటంలో ఆంతర్యమిదే! ఉన్నదొకటే అత్యయని, బ్రహ్మమనీ స్పష్టమవుతుంది. స్వామి చెప్పారు:

“నీటియందె పుట్టి నీటనే తేలుచు

నీటియందడంగు నీటిబుడగ

నరుడు బుద్బుదంబు, నారాయణుడు నీరు

ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట”

ఈ ప్రకారం వారి దివ్యభాషణములను, బోధలను అర్థం చేసుకుని, వాటి అంతరాధాన్ని గ్రహించి అనుభవించి ఆనందించవలసియున్నది. వారి మాటలే మంత్రాలు. మంత్రం చిన్నదైనా మంత్రార్థం ఎంతో విశిష్టంగా ఉంటుంది. అవతారపురుషుడు మన మధ్య నడయాడి ఆడి పాడి మనకందించిన తత్త్వార్థమును, వారి మాటల మంత్రాలను ఆకళింపు చేసుకుని శాస్త్ర పరిజ్ఞానంతో అన్వయించుకోవాలి. ఈ విషయంలో కూడా మనం అదృష్టవంతులమే అనాలి. భగవానుని మాటల రత్నాల మూటల విలువను, మంత్రార్థాలను గ్రహించటానికి మనకు బాబావారి సాహిత్యమే సహాయాన్నందిస్తుంది. వేరే భాష్యాలు, వివరణలు మనకు అక్కర్లేదు. సూర్యుని వెలుతురులోనే సూర్యుని దర్శించాలి; వేరే దివిటీలు అక్కర్లేదు కదా! కాబట్టి, అందరం వారి మాటలను పునశ్చరణ చేసుకుందాం. పునరభ్యసనం చేసుకుందాం. పునరాలోచనతో మంత్రార్థాలను గ్రహిద్దాం. గ్రహించిన దానిని పదిమందితో పంచుకుని మన స్వామి మాటే మంత్రమని ఎలుగెత్తి చాటుదాం!

(సశేషం)

❖ కృంగని పొంగని సమచిత్తం అలవర్చుకోవాలి ❖

ఫ్లట్ బాల్ రంగములో రెండు పక్షములకు నడుమ ఒక తీర్పరి యుండును. అతడు ఆటను గమనించుచు, దాని నియమముల ననుసరించి గెలుపు, ఓటములు నిర్ణయించుచుండును. ఏ పక్షము గెల్చినను, ఏ పక్షము ఓడినను అతని మనసు ఎట్టి మార్పునూ పొందదు. మీరును ప్రపంచ రంగములో అట్లే మెలగవలెను.

- బాబా

“...లేదా? ...రాదు!”

కుప్పం విజయమ్మ

పర్తి ప్రభువు పసిడి పలుకులు తీపితీపి మిఠాయిలు, చక్కని చక్కలిగింతలు, ఆనందదోలికలు, చిందులాడించు చిరుగాలులు. పసిడి పలుకులలో జంటపదముల నిరికించి జిగిబిగిలాడించ చెంగుచెంగున ఆ నవనీతచోరుని చెంత చేరి చోద్యమలర చతికిలపడదాం.

“క్షమ లేదా? క్షామమేగాని క్షేమం రాదు.
ప్రేమ లేదా? ప్రమాదమేగాని ప్రీతి రాదు.
శ్రద్ధ లేదా? శ్రమయేగాని ఆశ్రయం రాదు.
భక్తి లేదా? భయమేగాని అభయం రాదు.
దైవచింతన లేదా? ఉపప్లవమేగాని ఉజ్జ్వలనం రాదు.
ప్రజ్ఞ లేదా? ప్రయాసయేగాని ప్రసన్నత రాదు.
దానం లేదా? అసురత్వమేగాని అమరత్వం రాదు.
సుజ్ఞానం లేదా? అజ్ఞానమేగాని ఆత్మజ్ఞానం రాదు”

అని హనుమంతుని తోకలా లాగేస్తూ ఉంటే హృదయం ఆనందంతో గిరికీలు కొట్టింది. ఈ ముచ్చటైన పదాలు ‘...లేదా? ...రాదు!’ మన మూలాన్నే కదిలిస్తూ, హృదయంలో ఒక మూలన దాగిన దైవత్వాన్ని ఆవిర్భవింప జేస్తూ రోమాంచనం కలిగిస్తున్నాయి. అతిసూక్ష్మమైన ఈ ‘విత్తనం’లోనే ప్రభువు బ్రహ్మాండమైన దైవీసంపత్తిని చేర్చి, చేకూర్చి, పెంచి పోషించి ప్రేరేపించి మానవులను పవిత్రాత్మస్వరూపులుగా మలచుతున్నారు. మరి ఆ ‘విత్తనం’లోని ‘సత్తు’, ‘విద్వత్తు’ సాక్షాత్ మన ప్రభువే కదా! అది మన పాలి బంగరు పంట కాదా?! మరి ఆ పంటను, పంటను రుచి చూడాలి కదా! “తరలి రండి! త్వరగా రండి! ఆరగించండి! టైమ్ లేదు, మరి రాదు” అన్నారు ప్రభువు.

ఈ జగన్నాటక రంగంలో మానవుని తెలివితేటలు ఎట్లా ఉన్నాయంటే ‘అందని ద్రాక్షపళ్ళకోసం అబ్బులు చాచుతూ’ అశాంతికి గురి అవుతూ, అధోగతి పాలవుతున్నాడు. క్రిందపడ్డా మీసాలు మట్టికాలేదని ప్రగల్భాలు పలుకుతూ ప్రయాసకు లోనవుతున్నాడు. ధనానికి దాసుడై, కాలము కదిలిపోతున్నా, కాయము కరిగిపోతున్నా కర్తవ్యాన్ని గ్రహించకుండానే కన్ను మూస్తున్నాడు. సంపాదించిన ధనాన్ని దానమో ధర్మమో చేసి సద్వినియోగం చేయాలన్న గ్రహింపే లేదతనికి. గ్రహించే ప్రజ్ఞ లేదు కనుక ప్రయాస తప్ప ప్రసన్నత రాదు.

ఒక శ్రీమంతుడు ధనమే దైవమని ఎంచి, ‘ధనమూల మిదం జగత్’ అని భావించి, ధనానికి బానిసగా జీవిస్తూ వచ్చాడు. ఇంటినిండా నౌకర్లు! ఇంటికి రాగానే బంగారు పళ్ళెరం నిండా వేడివేడి తినుబండారాలు! కానీ, ఎన్ని ఉన్నా అతను తినలేక కన్నీరు కారుస్తున్నాడు. ఎందుకో తెలుసా? అతనిలో ‘షుగర్ ఫ్యాక్టరీ’ ఉంది అన్నారు ప్రభువు. ఎ.సి. రూమ్లో హంసతూలికా తల్పంపై పవళించినా అతనికి నిద్రపట్టడంలేదు. అశాంతి, అశాంతి! తల బద్దలైపోతుంటే కిటికీదగ్గర నిలబడి దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. తన భవంతి ప్రక్కనే ఒక కూలివాడు తన గుడిసెముందర నేలపై కూర్చొని, వేడివేడిగా రాగిముద్ద, పచ్చడి లొట్టలేసుకుంటూ తిని, తన పిల్లలతో సరదాగా

మాట్లాడుతూ, ఆ మట్టినేలపైనే బాగా గుట్టుపెట్టి నిద్రపోయాడు. చీకూచింతా లేకుండా చింతమొద్దులా నిద్రిస్తున్న అతన్ని చూసి ఈ శ్రీమంతునికి ఎంతో అసూయ కలిగింది. మితిమీరిన ధనంవల్లనే కదా తనకు ఈ చింతలు, వ్యాధులు, అశాంతి అని యోచించి, “ధర్మమూల మిదం జగత్”, “దయమూలమిదం జగత్” అని గ్రహించి, నాటినుండి దానధర్మాలు చేస్తూ నిరాడంబరంగా జీవిస్తూ వచ్చాడు. నిజంగానే మనస్సుకు ఎంతో తృప్తి కలిగింది. తృప్తి లేదా, శాంతి రాదు అన్న సత్యాన్ని గ్రహించాడు.

‘...లేదా? ...రాదు!’ అన్న ఈ మాటలు మానవ జీవితానికి మూలమంత్రాలు. ఈ పిసరంత మాటలలోనే ఆకసమంత బలం దాగివుంది. ‘సూక్ష్మంలోనే ఉంది మోక్షం’ అన్నట్లుగా, ఈ చీమతలకాయంత పదంలోనే బ్రహ్మాండభాండమంత తత్త్వము దాగి ఉంది. ఈ ద్వైతపదంలోనే ఘనమైన అద్వైతతత్త్వం నిండి ఉంది. పనికిరాని చిప్పలో విలువైన ముత్యం దాగియున్నట్లు, విలువలేని ఇనుపపెట్టెలో విలువైనటువంటి నగలున్నట్లు, ఈ దేహంలో ఆత్మతత్త్వము కొలువైయున్నది. ‘లేదు’ అనుకొన్నవారికి ఈ జన్మకు బుద్ధి రాదు. ఈ ‘లేదు’ అన్న ‘రాదు’లో, ‘రాదు’ అన్న ‘లేదు’లో తిరుగులేని అద్వైతతత్త్వం ప్రస్ఫుటంగా ప్రకటితమవుతూ ఉంది. ‘అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం’, ఇదియే మానవుని ధ్యేయం” అని ప్రభువు నొక్కి వక్కాణించారు.

ఇక్కడ ప్రభువు పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వించే ఒక చక్కని కథను చెప్పారు.

వెంగళప్ప అని ఒక మంగలి ఉండేవాడు. “నాకు రాజు, రైతు, బీదబిక్కి అందరూ ఒక్కటే. నేను అద్వైత సిద్ధాంతిని” అని గర్వంగా చెప్పుకుంటూ తిరిగేవాడు. ఒకరోజు రాజుగారి బంట్లోతు వచ్చి, “రాజుగారు నిన్ను పిలుస్తున్నారు” అనగానే, తన పెట్టెను చంకన పెట్టుకొని వెళ్ళి రాజుగారికి క్షవరం చేసి వచ్చాడు.

అక్కడినుండి వస్తూండగా ఒక రైతు అతనిని పిలిచి తనకు తల గుండు చేయమని చెప్పాడు. అతనికి నున్నగా గుండుగీసి వస్తూండగా దారిలో ఒక బొచ్చుకుక్క

కనిపించింది. దీనికి గుండు చేస్తే యెంత బాగుంటుంది కదా అనుకొని, ఆ కుక్క తలను నున్నగా గొరిగాడు.

ఇదేమిట్రా, ఈ తిక్కపని?! అని ఎవరో అడిగితే, “అఁ ... నాకు మనుష్యులు ఒకటే, జంతువులు ఒకటే, నేను అద్వైతవాదిని కదా” అంటూ విసురుగా నడిచి ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

వంటకు యేమి తెచ్చారని ఇల్లాలు అడిగితే, “రెండు కాకరకాయలు తెచ్చాను” అన్నాడు. “ఉండు, ఉండు, దానికి పైనంతా పొట్టు గోకేయాలి” అంటూ పొట్టంతా గోకేశాడు. ఇదేమిటండీ అంటే, “నేను అద్వైతసిద్ధాంతిని కదా! నాకూ అన్నీ ఒకటే” అన్నాడు. (సభ నవ్వులతో దద్దరిల్లింది)

ఇతనికి తిక్క బాగా ముదిరింది, బుద్ధి చెప్పాలి అనుకొని ఆ బుద్ధిమంతురాలు కాకరకాయ పొట్టుతో కూర చేసిపెట్టింది. అది కాస్త తిని చేదు భరించలేక కేకలేశాడు. “మీరు అద్వైత సిద్ధాంతి కదా! చేదు, తీపి అన్నీ ఒక్కలాగే చూడాలి కదా” అంటుంటే అతని తిక్కరోగం కాస్తా కుదుటపడింది.

ప్రగల్భాలు పల్కటం కాదు, దేనికైనా కాస్త తెలివి ఉండాలి అంటూ ప్రభువుకూడా నవ్వాపుకోలేకపోతుంటే సభాస్థలి ఆనందకరతాళధ్వనులతో ప్రతిధ్వనించింది. “మాటలు కోటలు దాటుతాయి, కార్యం గడప దాటదు” అన్నట్లు మెట్టవేదాంతంతో కాలయాపన చేయక కార్యరంగంలోకి దూకి ఫలితాన్ని పొందండి అని ప్రభువు ఉద్ఘోషించారు.

జీవాత్మను పరమాత్మతో అనుసంధానం గావించి, అద్వైత దర్శనం పొందే మహద్భాగ్యాన్ని మనకు అనుగ్రహిస్తున్న అంతరంగ సాయికి హృదయాంజలి ఘటిస్తూ, ఈ క్రొత్త సంవత్సరంలో పాతబుద్ధులను, రోతబుద్ధులను విడిచిపెట్టి జీవితాన్ని సఫలీకృతం గావించుకుందాం. మంచి బుద్ధి లేదా? మంచి తలంపు రాదు. మంచి తలంపు లేదా? మంచి జీవితం రాదు. ఈ ‘...లేదా? ...రాదు!’ లోని దైవమర్యాన్ని గ్రహించి, ఆచరించి ధన్యులమవుదాం. ❖

స్వామిని మనం ఏవిధంగా ఆనందింపజేయగలము? వారిని మనము పరిపూర్ణంగా విశ్వసించి వారిపై పూర్తిగా ఆధారపడినప్పుడే స్వామికి ఆనందం కలిగించినవార మవుతాము. ఐతే, మన విశ్వాసాన్ని వారు అప్పుడప్పుడు పరీక్ష చేస్తుంటారు. మన విశ్వాసము ఎటువంటిదో వారికి తెలియనిదికాదు. అయినా, భౌతికస్థాయిలో మనకు పరీక్షలు పెడుతుంటారు. “ఇతను అన్నింటికీ స్వామిపైనే ఆధారపడి ఉన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తుంటాడు. నిజంగా ఇతనికి అంతటి భక్తిప్రపత్తులు ఉన్నాయా?” అనేది లోకానికి ఆదర్శంగా చూపడానికి అలా చేస్తుంటారు.

స్వామి మాటే నాకు వేదం

ఒక పర్యాయం ఏదో ఫంక్షన్ సందర్భంగా ప్రశాంతి మందిరంలో స్వామి దివ్యోపన్యాసం గావించారు. ప్రొ॥ కస్తూరిగారు ఆంగ్లంలోకి అనువదించారు. ఆరోజున నాకు స్వామికి ఎదురుగా రెండవ వరుసలో కూర్చునే అవకాశం లభించింది. మంగళహారతి స్వీకరించిన తరువాత స్వామి మేడపైకి వెళుతూ నన్నుకూడా వెంట రమ్మన్నారు.

మేడపైకి వెళ్లిన తరువాత స్వామి భక్తుల ఉత్తరాలు చూస్తూ ఉంటే, కస్తూరిగారు, నేను క్రిందకూర్చుని పాదసేవ చేస్తున్నాము. పాదసేవ చేసే సమయంలో సహజంగా మా దృష్టి అంతా స్వామి పాదాలపైనే ఉంది. స్వామి ఏదైనా అడిగితే తల ఎత్తి సమాధానం చెబుతున్నాము.

“నంజుండయ్య” అని స్వామి పిలిచారు. నేను తలెత్తి వారివైపు చూశాను.

సాయి సన్నిధి

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రొ॥ నంజుండయ్య

“కస్తూరి ట్రాన్స్లేషన్ ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. వెంటనే తల అడ్డంగా ఆడిస్తూ బాగా లేదని చెప్పు అన్నట్లుగా ముఖకవళికలతో సైగ చేశారు.

కస్తూరిగారు నాకు తండ్రి సమానులు, ఆయనంటే నాకెంతో గౌరవము. అటువంటి మహానుభావునిలో లోపం ఎత్తి చూపమన్నారు స్వామి. అది నాకు పెట్టిన పరీక్ష.

స్వామి సైగను గ్రహించి తక్షణమే నేను, “ట్రాన్స్‌లేషన్ బాగాలేదు స్వామీ” అన్నాను.

కానీ స్వామి అంతటితో ఆగుతారా?! “ఏమి కస్తూరీ, నంజుండయ్య నీ ట్రాన్స్‌లేషన్ బాగా లేదంటున్నాడే” అన్నారు. కస్తూరిగారు తలెత్తకుండా పాదసేవ చేస్తూ, “స్వామీ, అక్కడక్కడ తప్పులుండవచ్చుకానీ మొత్తం మీద ట్రాన్స్‌లేషన్ బాగుంది” అన్నారు. కానీ, స్వామి తమ లీలావినోదాన్ని ఇంకా పొడిగిస్తూ, “ఏమి నంజుండయ్య, కస్తూరి తన ట్రాన్స్‌లేషన్ మొత్తంమీద బాగుందంటున్నాడే! నీవు ఏమంటావు?” అని అడిగారు. అలా అడుగుతూనే ‘బాగాలేదని చెప్పు’ అన్నట్లుగా మళ్ళీ సంజ్ఞ చేశారు. నేను వెంటనే, “బొత్తిగా బాగాలేదు స్వామీ” అన్నాను.

ఎంత సౌమ్యులైనా ఆరోజు కస్తూరిగారికి కచ్చితంగా నామీద బాగా కోపం వచ్చియుండవచ్చు. “నేను పాలు తాగినన్ని నీళ్ళుకూడా వీడు తాగలేదు. నా ట్రాన్స్‌లేషన్ బొత్తిగా బాగా లేదనడానికి వీడికెంత ధైర్యం! ఎంత దుస్సహనం!” అనుకున్నారేమో! ఐతే, స్వామి ఆజ్ఞను శిరసావహించానన్న సంతృప్తి నాకు కలిగింది. స్వామి మాటే నాకు వేదం. వారు ఏది చెబితే అది చేయడమే నాకు తెలిసింది. సంకోచానికిగాని, మరో ఆలోచనకుగాని అక్కడ తావుండదు. ఎవరేమనుకున్నా నేను లెక్కచేయను.

ఇక్కడ చోటుచేసుకున్న ఈ లీలానాటకంలో రెండు అంశాలను మనం గమనించాలి. మొదటిది - నన్ను పరీక్షించడం. రెండవది - బాగా అనువాదం చేస్తున్నానన్న అహంభావం తలెత్తకుండా కస్తూరిగారిని సున్నితంగా హెచ్చరించడం. కొన్ని సందర్భాల్లో స్వామి ఆయా వ్యక్తులకు తాము చెప్పదలచుకున్నది నేరుగా చెప్పకుండా ఇతరులతో చెప్పిస్తారు. నిజానికి కస్తూరిగారు ఎంతో నిరహంకారంగా, నిరాడంబరంగా ఉండేవారు. అయితే, ఎంతటివారైనా అహంకారపు ఉచ్చులో చిక్కుకునే ప్రమాదం ఉంటుంది కాబట్టి సదా జాగరూకతతో ఉండాలని సూచించడానికే స్వామి ఈ ఘట్టాన్ని సంకల్పించారేమో అనిపించింది.

ఒక్కొక్కసారి స్వామి ఆయా వ్యక్తులకు తాము నేరుగా చెప్పకుండా ఇతరులతో చెప్పిస్తారని చెప్పాను కదా! అదే

ప్రకారం స్వామి కొన్ని సందర్భాల్లో విద్యార్థుల ప్రవర్తనను సరిదిద్దడానికి నన్ను ఒక పనిముట్టుగా వినియోగించేవారు. నాకు వ్రాసిన ఉత్తరాలలో కొందరు విద్యార్థుల పేర్లు ప్రస్తావించి, “నేను వ్రాసినట్లు కాకుండా నువ్వే వాళ్ళకు ఈరకంగా చెప్పు” అని వ్రాసేవారు.

**“స్వామి ఏది చెప్పినా మీకొరకే కదా! స్వామి ఆజ్ఞను నడుచుకోకుండిన ఏమి ప్రయోజనం? తల్లిదండ్రులకంటే వేల రెట్లు మిమ్మల్ని అధికంగా ప్రేమతో చూచుచుండగా, మీరు దానిని దక్కించుకున్నప్పుడే ధన్యులవుతారు. లేకపోతే ప్రయోజనముండదు..... అధిక మాటలు, ఇతరులతో సంబంధము మాని స్వామి దయకు పాత్రులు కండి. చిన్న వయస్సు అగుటచే మీరు బాగా యోచించకున్నారు. తరువాత బాధ పడతారు. జాగ్రత్త అని గట్టిగా చెప్పు.
.... ఇట్లు నీ సాయి”**

అని ఒకానొక సందర్భంలో వ్రాశారు. స్వామి, “గట్టిగా చెప్పు” అన్న తరువాత పిల్లలకు గట్టిగా చెప్పవలసిన బాధ్యత మనపై ఉంటుంది. “ఎలా చెప్పావు? గట్టిగా చెప్పావా? ఆహోహో... అని నవ్వుతూ చెప్పావా?” అని తరువాత అడుగుతారుకూడా. “గట్టిగా చెప్పడానికి ఎందుకు భయం? ధైర్యంగా చెప్పు” అనేవారు.

స్వామి, విద్యార్థుల అవినాభావ సంబంధం

“మీకు, మాకు ఒకే బంధము, అదియే ప్రేమ బంధము” అని పిల్లలు పాడుతుంటారు కదా! నిజంగానే పిల్లలకు, స్వామికి మధ్యగల ఆ అవినాభావ సంబంధాన్ని మాటల్లో వర్ణించలేము. కనుకనే, ‘విద్యార్థులే నా ప్రోవర్టీ’ అని స్వామి పలు సందర్భాలలో ప్రకటించారు. స్వామిని ఎలా సంతోషపెట్టగలమా అని పిల్లలు నిరంతరం తపిస్తుంటారు. తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవంగా పిల్లలపై స్వామి ఎల్లవేళలా తమ అపారమైన ప్రేమ వాత్సల్యాలను కురిపిస్తుంటారు.

ఒకసారి స్వామి విద్యార్థుల ‘స్పోర్ట్స్ డే’ రిహార్సల్ చూడడానికి స్టేడియం వచ్చే సమయానికి మేము

(వైస్‌ఛాన్సలర్, రిజిస్ట్రార్, కంట్రోలర్) అక్కడ సిద్ధంగా లేము. పిల్లలు చేసే క్రీడావిన్యాసాలను దగ్గరుండి పర్యవేక్షించకుండా, వాళ్ళకు కావలసినవి చూసుకోకుండా పెద్దలు తమ బాధ్యతలను అలక్ష్యం చేస్తున్నారని స్వామి అసంతృప్తిని వ్యక్తంచేసి మందిరానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. ఆ తరువాత వరుసగా మూడు రోజులు స్వామి రిహార్సల్ చూడడానికి రాలేదు. దాంతో పిల్లలంతా చాలా బాధపడుతూ వచ్చారు. నేరుగా వెళ్ళి స్వామికి మనవి చేయడానికి వైస్‌ఛాన్సలర్ జంకుతుంటే నేను స్వామి నాకిచ్చిన చనువుతో మందిరానికి వెళ్ళి, పిల్లల రిహార్సల్‌కి విచ్చేయవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థించాను. “మీకసలు శ్రద్ధ లేదు. నేను వస్తే అక్కడ మీరెవ్వరూ లేరు. నేనెందుకు రావాలి?! అసలు మీ మొహాలు చూడడంకూడా నాకిష్టం లేదు” అంటూ స్వామి కోపం ప్రదర్శించారు.

“తనదు బాగు కోరి తత్త్వంబు బోధించు

గురువు తిట్టవచ్చు, బాగ కొట్టవచ్చు

తల్లి బుగ్గ గిల్లి త్రాపును మందును

మరువబోకుడిట్టి మంచి మాట”

అని స్వామివారే సెలవిచ్చినట్లుగా, పిల్లల్లో క్రమశిక్షణా రాహిత్యాన్నిగాని, పెద్దల్లో బాధ్యతారాహిత్యాన్నిగాని స్వామి ఏమాత్రం ఉపేక్షించేవారు కాదు.

నేను క్షమాపణ వేడుతూ, “స్వామీ, మేము చేసింది పెద్ద పొరపాటే. కానీ, స్వామి అనుమతిస్తే ఒక్కమాట మనవి చేస్తాను” అన్నాను. “ఊఁ చెప్పు” అన్నారు. “స్వామీ, మేము పెద్దవాళ్ళం, ఈరోజు ఉంటాము, రేపు వెళ్ళిపోతాము. కానీ, మేము చేసిన తప్పిదంవల్ల పిల్లలు కూడా స్వామికి దూరం కావడం చాలా బాధకలిగిస్తోంది. స్వామి అంటే పిల్లలకు పంచప్రాణాలు. స్వామికూడా పిల్లలపై వేయితల్లుల ప్రేమను కురిపిస్తారు. మీది అవినాభావసంబంధము కదా స్వామీ, మీరు రావడం లేదని పిల్లలు ఏడుస్తున్నారు” అన్నాను. ఈ మాట వింటూనే స్వామి హృదయం కరిగిపోయింది. కొద్ది క్షణాలు మౌనం వహించి, “పాపం, పిల్లలు బాధపడుతున్నారా?... సరే, వస్తానే, వెళ్ళి చెప్పు, రేపు వస్తాను, సిద్ధంగా ఉండమను” అన్నారు. పిల్లలంటే స్వామికి అంత దయ.

మరో సందర్భంలో కాలేజిలో ఒక ఫంక్షన్ ఏర్పాటైంది. స్వామి ఉదయం ఎనిమిదిగంటలకల్లా వస్తామని చెప్పినట్లు వైస్‌ఛాన్సలర్, రిజిస్ట్రార్ చెప్పారు. ఫంక్షన్‌కి అన్ని ఏర్పాట్లూ చేసికొని స్వామి రాకకై నిరీక్షించాము. కానీ, ఎనిమిదిన్నర దాటినా స్వామి వస్తున్న జాడ కనిపించలేదు. నేను వైస్‌ఛాన్సలర్ అనుమతి తీసికొని మందిరానికి వెళ్ళాను. స్వామి మేడమీద తమ గదిలో కూర్చొని ఉత్తరాలు చూస్తున్నారు.

నేను పైకి వెళ్ళేసరికి, “ఏమి, ఇక్కడున్నావే నువ్వు” అన్నారు.

“కాలేజిలో ఫంక్షన్ ఉంది కదా స్వామీ” అన్నాను.

స్వామి అశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ, “ఫంక్షన్ ఉందా? ఏమి ఫంక్షను? నాకు తెలియదే!” అన్నారు.

“తమ రాకకోసం వైస్‌ఛాన్సలర్, రిజిస్ట్రార్, పిల్లలు అందరూ కాచుకొని ఉన్నారు స్వామీ” అన్నాను.

“అక్కడ ఫంక్షన్ విషయం నాకు తెలియదప్పా. తెలిస్తే ఎందుకు రాకుండా ఉంటాను?” అంటూ, “బయట వరండాలోకి వెళ్ళి చూడు. ఎదురుగా నీకు ఓల్డ్ హాస్టల్ కనిపిస్తుంది. బృందావనం పిల్లలు అందరూ హాస్టల్‌లోనే ఉన్నారు. కాలేజిలో నా ఫంక్షన్ ఉంటే బృందావనం పిల్లలు ఇంకా ఇక్కడే ఎలా ఉంటారు?” అన్నారు.

నేను వరండాలోకి వెళ్ళి చూస్తే బృందావనం పిల్లలంతా ఓల్డ్ హాస్టల్‌లోనే కనిపించారు. అంటే, వాళ్ళని ఫంక్షన్‌కి పిలవలేదని, స్వామి కాలేజికి వస్తున్న సంగతికూడా అధికారులు వాళ్ళకి తెలియపరచలేదని స్పష్టమైంది. నేను స్వామి పాదాలపై పడి క్షమాపణ కోరగా దయామయులైన స్వామి, “సరే, బృందావనం పిల్లల్నికూడా కాలేజికి వెళ్ళ మని చెప్పు, నేను పావుగంటలో వస్తాను” అన్నారు.

‘నేను సముద్రములాంటివాడను’

ఒకరోజు ఒక అధ్యాపకుడు నాదగ్గరకు వచ్చి, ఆర్థిక ఇబ్బందులను సాకుగా చూపుతూ, తాను కొంతకాలం తన స్వస్థలమైన ముంబైకి వెళ్ళి వస్తానని, అందునిమిత్తం స్వామిని అనుమతి అడగవలసిందిగా నన్ను కోరాడు. అతను లేతవయస్సునుండి స్వామిసన్నిధిలోనే చదువుకొని, స్వామి కాలేజిలోనే అధ్యాపకునిగా పనిచేస్తూ ఉండినాడు.

అతని సంగతి నేను స్వామికి మనవి చేయగా స్వామి వెంటనే, “వెళ్ళమని చెప్పు” అన్నారు. ఒక నిమిషమాగి, “వాడింక తిరిగి రాదులే” అన్నారు. అప్పుడు నేను, “స్వామీ, ఇంతకాలంగా మీరు అతనిపై ప్రేమామృతాన్ని కురిపిస్తూ, అన్నివిధాలుగా శిక్షణ ఇచ్చి అతనిని ఇంత అభివృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చారు. అతను ఇంక తిరిగి రాదని స్వామి చెబుతున్నారు. అంతమాత్రం కృతజ్ఞత అతనికి లేదా స్వామీ?” అన్నారు ఆవేదనగా.

స్వామి వెంటనే, “చూడు సంజుండయ్యా, నేను సముద్రములాంటివాడను. ఎప్పుడూ నిండుగానే ఉంటాను. సముద్రానికి కొరత అనేది ఎప్పుడూ ఉండదు. ఒక బిందువు వచ్చి చేరితే నాకు ఎక్కువ కాదు, ఒక బిందువు పోతే నాకు తక్కువ కాదు. వర్షాకాలంలో నదులు పారుతూ వచ్చి నాలో కలుస్తుంటాయి, నేను నిండుగా ఉంటాను. వేసవిలో మంచు కరిగి ప్రవహిస్తూ వచ్చి నాలో కలుస్తుంది. అప్పుడుకూడా నేను నిండుగానే ఉంటాను. ఇంక, అతనికి కృతజ్ఞత ఉండాలని చెబుతున్నావా? దానికి నాకూ సంబంధము లేదు. నేను చేయాల్సిన పని నేను చేస్తాను. నాకు కృతజ్ఞత చూపాలని ఆశించను. అతను వెళ్ళిపోతున్నాడని ఏమీ బాధపడకు. నువ్వు జాగ్రత్తగా ఉండు” అన్నారు.

క్రమశిక్షణయే బోధనామార్గమం

క్రమశిక్షణకు స్వామి అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. కనుకనే, ‘డిసిప్లిన్ ఈజ్ ది మీడియమ్ ఆఫ్ ఇన్స్ట్రక్షన్ ఇన్ సాయి సిస్టమ్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్’ (సాయి విద్యావిధానములో క్రమశిక్షణయే బోధనామార్గమం) అని ప్రకటించారు. స్వామి విద్యార్థులకు క్రమశిక్షణ అలవరచే విధానము చాలా విశిష్టమైంది.

వారు విద్యార్థులపై ఎంత ప్రేమను కురిపిస్తారంటే మాటల్లో వర్ణించలేము. అడగనిదే అమ్మ అయినా పెట్టదంటారుకానీ, ఈ సాయిమాత అడుగకుండానే విద్యార్థులకు కావలసినవన్నీ సమకూరుస్తారు. తల్లిలా లాలిస్తూ, తండ్రిలా పాలిస్తూ, గురువూ దైవమూ తామై బోధలు చేస్తూ పిల్లలలో విలువలను పెంపొందిస్తారు. తప్పులను సవరిస్తూ, ఒప్పులకు మెచ్చుకుంటూ

ఉత్సాహాన్ని, ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తారు. పిల్లల్లో ఉన్న ప్రతిభాపాటవాలను ప్రోత్సహిస్తూ ఎన్నో అవకాశాలు ఇస్తారు. పిల్లలకోసం తామే స్వయంగా ద్రామాలు వ్రాస్తారు. ఏ పాత్రను ఎవరు పోషించాలో తామే ఎంపిక చేస్తారు. రిహార్సల్స్ కు వస్తూ వాళ్ళకు తర్ఫీదు ఇస్తారు. అంతేకాదు. “మీరు పరీక్షల్లో మంచిమార్కులు తెచ్చుకోండి, మిమ్మల్ని కాశ్మీరుకు తీసుకువెళతాను, కొడైకెనాల్ కు తీసుకువెళతాను” అంటారు. చెప్పినట్లుగానే తమవెంట తీసుకువెళ్ళి వాళ్ళపై అమృతం కురిపిస్తారు.

ఈప్రకారం పిల్లలకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందించడానికి స్వామి చేయని పని లేదు. బృందావనంలో ప్రతి రోజు సాయంత్రం దర్శనానంతరం పిల్లలను ‘త్రయీ సెషన్స్’కి అనుమతించేవారు. అంటే, ‘త్రయీ’ మందిరంలోకి పిల్లలను పిలిచి వాళ్ళతో అనుగ్రహభాషణం సల్పేవారు. పిల్లలచేత ప్రసంగాల్నిప్పించేవారు. ఇంక, పిల్లలకు ఎన్ని ఉత్తరాలు వ్రాసేవారో చెప్పలేను. అవన్నీ కలిపి ‘ప్రేమధార’ అనే ఒక పుస్తకంకూడా వచ్చింది. అందులో ప్రతి మాటా ఒక వేదవాక్యే! పిల్లలను అంతగా చేరదీసి, వారిపై అనంతమైన ప్రేమ వాత్సల్యాలను కురిపించే స్వామి పిల్లలలో ఎప్పుడైనా క్రమశిక్షణా రాహిత్యం కనిపించిందంటే మాత్రం ఒక్కసారిగా మౌనం వహిస్తారు. “స్వామి ముందొకలాగ, వెనుక మరొకలాగ ప్రవర్తిస్తూ మీరు ‘మోనోయాక్షన్’ మొదలెట్టారంటే నేను ‘మౌనంయాక్షన్’ ప్రారంభిస్తాను” అని స్వామి చెప్పిన మాటలు నాకిక్కడ గుర్తుకొస్తున్నాయి. అటువంటి పిల్లలను హెచ్చరిస్తూ, మందలిస్తూ మొదట నాలాంటి అధ్యాపకుల ద్వారా కబురు పంపుతారు. అయినా వాళ్ళలో మార్పు రాకపోతే వాళ్ళను ‘త్రయీ’లోకి రానివ్వరు. అసలు వాళ్ళ మొహం కూడా చూడడం మానేస్తారు.

ఒకరోజు ఒక పిల్లవాణ్ణి పిలిచి, “నిన్న సాయంత్రం నీవు భజనకు రాకుండా బయట తిరుగుతున్నావెందుకు?” అని నిలదీశారు. అతను తల దించుకున్నాడు. వందలాది విద్యార్థుల్లో అతను రాలేదని స్వామి గమనించడం మాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. “ఏమి, నీకు అజీర్ణమా?! ఆకలి పుట్టిస్తాను చూడు” అన్నారు. వార్డెన్ కి చెప్పి అతనిని

పదిహేను రోజులు 'త్రయి'లోకి అనుమతించవద్దన్నారు. పశ్చాత్తాపంతో అతను స్వామికి ఉత్తరాలు పంపుతూ, వారి పాదాలపై పడి క్షమించమని వేడుకోగా స్వామి కరుణించారు.

పరిపూర్ణ ప్రేమావతారం

నిజానికి అదంతా ఒక గొప్ప సాధన. ఆయా వ్యక్తులలో అంతర్మథనం ప్రేరేపించి, వాళ్ళను సాధనలో ప్రవేశపెట్టడానికే స్వామి అలా చేసేవారు. స్వామివారి పాదాలపై పడడంకంటే మించిన మహాభాగ్యం లేదు. స్వామి పరిపూర్ణమైన ప్రేమావతారము. మాటలాడినా, మందలించినా, మౌనం వహించినా ఏమి చేసినా అంతా మనపై గల అపారమైన ప్రేమతో, మన మంచికోసమే చేస్తారు. బృందావనంలో 1969లో కాలేజి మొదలైన తరువాత మొదటి నాలుగు సంవత్సరాలలో స్వామి పిల్లల యోగక్షేమాలను విచారిస్తూ, క్రమశిక్షణ, కర్తవ్యపాలన తదితర అంశాలకు సంబంధించి సందేశ ఆదేశాలను అనుగ్రహిస్తూ, అప్పటి వార్డెన్ సుందరావుగారికి వందలాది ఉత్తరాలు వ్రాశారు. “ఫలానా పిల్లవాడు సరిగా

క్లాసులకు హాజరు కావడంలేదు. అతనిని హెచ్చరించు”, “వంటవాళ్ళలో ఫలానావాడి ప్రవర్తన సరిగాలేదు. వాణ్ణి పనిలోంచి తీసెయ్”.... ఈ ప్రకారం ప్రతి ఒక్క విషయాన్ని స్వయంగా చూసుకుంటూ స్వామి పిల్లల భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దుతూ వచ్చారు. ఏ తల్లి, ఏ తండ్రి ఇంత శ్రద్ధగా చూసుకోగలరు?! ‘స్వామిది వేయి తల్లుల ప్రేమ’ అని వర్ణిస్తాము. తెలియనివారికి అది అతిశయోక్తి అనిపించ వచ్చుకానీ, అనుభవించినవారికి మాత్రం స్వామిప్రేమ ఆ వర్ణనకుకూడా అతీతమైనదనిపిస్తుంది. స్వామి అవ్యాజ కరుణామూర్తి. “నా మాటను నిలబెట్టుకోవడానికి నా ప్రాణాన్నైనా ఇస్తాను” అన్నారు ఒక సందర్భంలో. “నన్ను నమ్మినవారి చేయి నేనెప్పుడూ వదలను” అన్నారు. నిజంగా అది అనుభవించినవారికే తెలుస్తుంది. “నీవు నా పని చేయి, నేను నీ పని చేస్తాను” అన్నారు. అదికూడా అనుభవానికే తెలుస్తుంది. అటువంటి దివ్యమైన అనుభవాలనెన్నింటినో నేను స్వామివారి అవ్యాజ కారుణ్యంచేత పొందగలిగాను.

(ఇంకా ఉంది)

మీరు చేసిన తప్పు మీళ్ళి చేయకుండా...

“నేను దేహానికి శిక్ష విధించను, మనస్సుకి విధిస్తాను. సంధివాతం వచ్చిన బిడ్డకి తగినచోట వాత వేసినట్లుగా సరియైనచోటు చూసి వాత వేస్తాను. వేస్తూనే ఉంటాను. వాత వేసినాకూడా ప్రయోజనం ఉండదని తెలిస్తే ఇంక వెయ్యను. చెట్టు కొమ్మని నేలలో పాతితే ఆ క్షణానికి చిగురించినట్లు కనిపించినా మరుక్షణంలోనే అది వాడిపోతుంది. కాని, బీజాన్ని నాటిన మొక్కయితే అది చక్కగా పెరుగుతుంది. నేను మీకు మంచి బుద్ధులు చెప్తే కొన్ని క్షణాలలోనే మరచిపోతారు. మీరు చేసిన తప్పు మీకు అర్థమయ్యేలాగ చేసినట్లయితే మాత్రం ఆ అనుభవం శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. మరోసారి మీరు ఆ తప్పు చెయ్యరు!

- బాబా

ప్రారంభమునుండియే పిల్లలకు క్రమశిక్షణ నేర్పాలి

నంజుండయ్య! అందుకో ఆశీర్వాదములు. అందె నీవంపిన వందనములతోటి అందలి విషయములు. ఆనందము.

హాస్టల్ యేర్పాట్లు బాగా జరుగుచుండునని తలంతు. లక్ష్మీనరసింహంకు తెలుపు. ప్రారంభము నుండియే పిల్లలను తగిన అదుపులో అనగా డిసిప్లైనులో పెట్టమని తెలుపు. భోజనాల విషయములో వేస్తు చేయకుండా తగిన జాగ్రత చూచుకోమని తెలుపు. లక్ష్మీనరసింహంకు తెలుసును కనుక తాను తగినరీతిగా చేయగలడు. కానీ, కొంత సరియైనవారు తనకు సహాయంగా వుండిన మంచిది. అతను కాలేజీ పాఠాలు చెప్పుటకు వెళ్ళవలసి వుండును. అతనికి సహాయము అత్యవసరము. నా వుద్దేశ్యము పిహెచ్.డి. పిల్లలెవ్వరూ వద్దు. మిగిలిన టీచర్సులో, ఇంకా

కొంత క్రమశిక్షణ గల పిల్లలను సహాయంగా పెట్టుకొమ్మని తెలుపు. తానూ యోచించమని తెలుపు. పెద్దపిల్లలయినా, చిన్నపిల్లలయినా క్రమశిక్షణకు బద్ధులు కానివారిపై చర్య తీసుకొమ్మని తెలుపు. నే వచ్చిన తరువాత అన్నియు స్వయంగా విచారించును.

ముఖ్యంగా హాస్టల్లో పనివారు మొదలు, వాచ్‌మాన్ మొదలు అంతా క్రొత్తవారే పెట్టుకొనుట మంచిది. పనివారలకొరకు కుటుంబరావును విచారించమని తెలుపు. శుభ్రంగా, మంచి వినయంగా వుండు సరియైన గుణవంతులను చూడమని తెలుపు. ఈ జాబును లక్ష్మీనరసింహంకు చూపి మీరుమీరు సంప్రదించి యేర్పాట్లు చేసుకోండి.

ప్రైమరీ స్కూలు పిల్లల ప్రవేశాలుండుటచేత వందమంది వస్తారు. అక్కడ (ప్రశాంతి నిలయంలో) అందరూ (స్వామిని) తొందరపెట్టుదురు. అందరికీ అడ్మిషన్ యిచ్చుటకు వీలుండదు. నాకందరూ సమానమే. కాని, క్రొత్తవారట్లు తలంచరు. 'మాకు సీటు, మాకు సీటు' అని అందరూ ఆశింతురు. కనుక, అడ్మిషన్ను అవగానే వత్తును. (ఇప్పుడు) నేనక్కడ వుండిన చాలా యిబ్బంది కాగలదు.

**ఇట్లు
బాబా**

1990వ దశకంలో ప్రొ॥ నంజుండయ్యగారు ప్రశాంతినిలయంలో 'కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్'గా సేవలందిస్తున్న రోజులలో ఆయనకు భగవాన్ బాబావారు బృందావనం నుండి వ్రాసిన దివ్యానుగ్రహ లేఖ ఇది.

“భక్త్యా మా మభిజానాతి...”

అ

‘సాయిదాసు’

బ

“భక్తిచేత మనుజుడు ‘నేనెంతవాడినో’, ‘ఎట్టివాడినో’ యథార్థముగ తెలిసికొనుచున్నాడు. ఈప్రకారముగ నన్నుగూర్చి వాస్తవముగా నెరిగి అనంతరము నాయందు ప్రవేశించుచున్నాడు.”

(శ్రీమద్భగవద్గీత, మోక్షసన్న్యాస యోగము, అధ్యాయం - 18, శ్లోకం 55)

‘బిల్’ చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులు విడిపోయారు. వ్యథలతో, విచ్చిన్నమైన కుటుంబ నేపథ్యంతో అతడు శాంతిని వెతుక్కుంటూ విద్యాభ్యాసం పూర్తిచేశాడు. అమెరికన్ నౌకాదళంలో చేరి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో పనిచేశాడు. నార్మండీ (యూరోప్) యుద్ధ దృశ్యాలలో అడుగడుగునా కానవచ్చిన క్రౌర్యం, దౌష్ట్యాలతో అతని హృదయం తల్లడిల్లింది. నౌకాదళ ఉద్యోగం నుండి విడుదల పొందిన తరువాత ‘శాన్ క్వెంటిన్’ చెఱసాలలో జైలుగార్డుగా ఉద్యోగంలో చేరాడు. మరణ శిక్ష విధించ బడిన ఖైదీలను ఉరితీయటం అతని పని. తీవ్ర వేదన పరితాపములకు గురియైన మనస్సు, విఫలమైన వివాహాలు, ఒంటరితనము ఇవన్నీ కలిసి ‘బిల్’ని మద్యపాన వ్యసనంలోకి నెట్టివేశాయి.

1991లో ‘బిల్’ తన 68 ఏళ్ళ వయస్సులో తొలిసారిగా డా॥ శామ్యూల్ శాండ్వీస్ చికిత్సాలయానికి వచ్చే సమయానికి రోజుకు కనీసం ఒక లీటరు ఆల్కహాల్ ను సేవిస్తూ ఉండేవాడు. శరీరం కృశించిపోయి, బ్రతికే అవకాశాలు పూర్తిగా సన్నగిల్లిపోయి ఉన్న అలాంటి వ్యక్తిని శాండ్వీస్ అంతవరకు చూచి ఎఱుగడు. ఇక తప్పని పరిస్థితుల్లో ‘ఆల్కహాల్ క్వి ఎనానిమస్’ (ఏఏ) అనే స్వచ్ఛంద సంస్థవారు ఆల్కహాల్ వ్యసనమును మాన్పించేందుకు నిర్వహించే శిబిరంలో చేరేందుకు ‘బిల్’ అంగీకరించాడు. మనిషి తన బలహీనతలను అంగీకరించటంతోపాటుగా

ఆ భయంకరమైన దుశ్శక్తిని అధిగమించేందుకు భగవంతుని సహాయాన్ని ఆశ్రయించమని; భగవంతుని యందు విశ్వాసం పెంపొందించుకోవలసిన ఆవశ్యకతను ‘ఏఏ’ సంస్థవారు బోధిస్తారు.

‘బిల్’ స్వతహాగా నాస్తికుడైనప్పటికీ తన నియంత్రణలో లేకుండాపోయిన జీవితాన్ని రక్షించుకొనేందుకు అతడు స్వామితో అనుబంధం ఏర్పర్చుకోవడానికి సంసిద్ధుడై, డా॥ శాండ్వీస్ ను స్వామిగురించి కొద్దికొద్దిగా అడిగి తెలుసుకోనారంభించాడు. సాయి సత్సంగాలకు వెళ్ళడం, సాయిసాహిత్య పఠనం చేయటం సాగించాడు. ఆ తరువాత అతనిలో అత్యంత అనూహ్యమైన పరివర్తనా పరిణామాలు చోటుచేసుకున్నాయి. చివరికి, తనకున్న రోజూ నాలుగు ప్యాకెట్ల సిగరెట్లు త్రాగే అలవాటునుకూడా అతను అలవోకగా అధిగమించగలిగాడు. డా॥ శాండ్వీస్ సంభ్రమాశ్చర్యచకితుడై, అదెలా సాధ్యమైందని అడిగితే, ఆకాశంవైపు చేతులెత్తి చూపుతూ, “అదంతా ఆ స్వామి దయవల్లే, నాదేమీ లేదు” అన్నాడు. కేవలం స్వామిదయ వల్లనే అతను నూతన జీవితాన్ని పొందగలిగాడు.

1995లో అతని 72వ యేట ‘బిల్’కి అత్యంత ప్రియమైన పెంపుడు పిల్లి ‘స్వీకీ’ తీవ్రంగా జబ్బుపడింది. దాని మూత్రపిండాలు, గుండె పూర్తిగా చెడిపోయాయి. ‘బిల్’ తన పెంపుడు పిల్లి మరణావస్థను చూస్తూ, ఎంతో విచారంగా స్తబ్ధుడై తన గదిలో కూర్చోని ఉన్నాడు.

సరిగ్గా ఆ సమయంలో జరిగింది - అద్భుతం! ఉన్నట్లుండి ‘బిల్’ తలెత్తి చూడగా, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అతని ఎదుట సాక్షాత్కరించి, తమ కరుణా తరంగాలు ప్రసరిస్తూ ‘బిల్’ని తమ దివ్యప్రేమతో నింపివేశారు. వారిరువురిమధ్య సాగిన సంభాషణలో భగవాన్ బాబావారు ఇలా చెప్పసాగారు: “నేను వచ్చింది నీకు నా ప్రేమ, సంరక్షణలను అందించటానికే! ఆ ప్రేమను ఇప్పుడు నీవు అనుభూతము గావించుకున్నావు కాబట్టి, ఇకపై సవ్యమైన జీవితం గడపవలసిన బాధ్యత నీపై ఉంది. ధైర్యం, ఆత్మనిగ్రహం, క్రమశిక్షణలను కలిగి

ఉండు. గుర్తుంచుకో! దేనికి నీవు విచారించకు. నీవు చింతించాల్సిన పనేలేదు. నేను సర్వదా నీతోనే నీ పక్కనే ఉండి, నిన్ను రక్షిస్తూ ఎల్లవేళలా నీకు మార్గం చూపుతూ ఉంటాను.”

అంతే! భగవాన్ అదృశ్యులైపోయారు. అంతేకాదు. ఆ ఒక్కరోజులోనే ‘స్వీకీ’ అనూహ్యంగా కోలుకొని ఆరోగ్యవంతురాలైంది. ‘స్వీకీ’ - ‘బిల్’కి భగవాన్ బాబావారు ప్రసాదించిన ప్రేమకానుక!

‘బిల్’ ఈ ఉదంతం శాండ్వీచ్ కి చెప్పినప్పుడు ఆయనకు ఏమాత్రం సందేహ సంశయాలు కలుగలేదు. ఎందుకంటే, ఆల్బహాల్ వ్యసనంతో మృత్యుముఖంలో ఉన్నప్పుడు ఈ ‘బిల్’ని రక్షించినది భగవానులే కదా! వారే మరల ఇప్పుడు ‘స్వీకీ’కి ప్రాణదానం చేశారు. ఆ భగవానులే స్వయంగా సంకల్పించి ‘బిల్’ జీవితంలో ఈ రూపేణా నూతన విశ్వాస జీవ ప్రాణ చైతన్యములను పాదుకొల్పారని డా॥ శాండ్వీచ్ కి స్పష్టమైంది.

భగవాన్ బాబావారు ‘బిల్’కి అనేక అద్భుత ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను ప్రసాదించారు. అతను తన జీవితాన్ని భగవాన్ అవతారతత్వాన్ని ప్రచారం చేయటంలోను, సాయిసేవలోను, ‘ఆల్బహాల్ క్స్ ఎనానిమస్’ సంస్థద్వారా మద్యపాన వ్యసనాన్ని అరికట్టటానికి స్వీయానుభవాలతో బోధించటంద్వారానూ ధన్యం గావించుకున్నాడు.

- డా॥ శామ్మూల్ హెచ్. శాండ్వీచ్ రచించిన “సాయి ‘కియాట్రి!!’” (‘సాయి’ మనో అధిచికిత్స) గ్రంథం ఆధారంగా...

❖ దేవునికోసం పడే తపన ఎన్నటికీ వ్యర్థం కాదు ❖

మనకి ఎవరిపట్ల అయినా అధికంగా ప్రేమ ఉంటే, మనం ఏమి చేస్తున్నప్పటికీ వారే జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటారు కదా! ధ్యానమంటే అదే! మనుష్యులమీద పెట్టుకున్న ప్రేమ ఫలించకుండా పోవచ్చును. కానీ, దేవునిపైన పెట్టుకున్న ప్రేమ, దేవునికోసం పడే తపన ఎన్నటికీ వ్యర్థం కావు. ఆయన దర్శనం ఇచ్చి తనవారినిగా చేసుకుంటాడు. ప్రేమరసం లేని శుష్కమైన ధ్యానంలో మనస్సు ఎంతోసేపు నిలువదు. కాబట్టి, ధ్యానంలో ప్రేమ అనే భావాన్ని చేర్చాలి.

- బాబా

దేవదేవునితో దివ్యానుభవాలు

❖ కీ॥శే॥ బూర్గుల అనంతలక్ష్మీ దేవి ❖

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారితో మా అనుబంధం 1955 అక్టోబరులో ప్రారంభమైంది. నా భర్త కీ॥శే॥ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు అప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నారు. ఆరోజుల్లో ఆయన ఒక నెల రోజులనుంచి అంతుబట్టిని జ్వరంతో బాధపడుతూ ఉన్నారు. ప్రతిరోజూ పగలు సాధారణంగా ఉండి సాయంత్రం జ్వరం అధికమయ్యేది. చాలామంది డాక్టర్లు చూశారుకానీ, ఫలితం లేకపోయింది.

ఒకరోజున నేను ఆంధ్ర యువతీమండలి అనే సేవాసంస్థ కార్యక్రమంలో పాల్గొనటానికి వెళ్ళాను. అక్కడ ఒక డ్యాన్సు టీచరు శ్రీమతి కేశవరావు అనే ఆమె నాలోని ఆందోళనను గమనించి, “పుట్టపర్తి సాయిబాబావారు రేపు మధ్యాహ్నం నరసింహారెడ్డిగారి ఇంటికి వస్తున్నారు. వారు ఎటువంటి వ్యాధినైనా ఇట్టే నయం చేయగల దివ్యశక్తిసమన్వితులు. మీరు సరిగ్గా ఒంటిగంటకు అక్కడకు రండి. మీ అదృష్టంవల్ల బాబా మీతో మాట్లాడవచ్చు” అన్నది.

మరుసటిరోజు నేను మా వ్యక్తిగత కార్యదర్శిని తీసికొని వారి ఇంటికి వెళ్ళాను. ఒక పళ్ళెంలో పళ్ళు, పూలు పెట్టుకొని వారింటిలో గదిలో ఒక మూల చాలాసేపు నిలబడ్డాను. రెండు గంటల సమయంలో భగవాన్ బాబావారు విచ్చేశారు. చాలామంది బాబావారికి తమతమ వ్యక్తిగతమైన సమస్యలను, కోరికలను విన్నవించుకుంటున్నారు. అకస్మాత్తుగా బాబావారు నన్ను చూసి దగ్గరకు వచ్చి, “ఏమిటి విషయం?” అని అడిగారు. నేను వారికి పళ్ళు, పూలు సమర్పించాను. ఆ సమయంలో వంగి వారి పాదాలకు సమస్కరించటం ఒక అదృష్టమని నేను తెలుసుకోలేక కేవలం నిలబడి చేతులు జోడించి గౌరవంగా సమస్కరించాను. బాబావారు నేను

స్వామి సన్నిధిలో శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు దంపతులు, వారి తనయుడు (1950వ దశకం చివర్లో)

సమర్పించిన ఫలాలను లలితంగా స్పృశించి, “వీటిని నీ భర్తకు ప్రసాదంగా ఇవ్వు. రేపు మీ ఇంటికి వచ్చి ఆయనను చూస్తాను” అన్నారు.

మరునాడు మా సెక్రటరీ బాబావారిని గౌరవ పురస్కరంగా మా ఇంటికి తోడ్కొని వచ్చారు. ఇంట్లో నా భర్త ఒక శాలువా కప్పుకొని కూర్చొని ఉన్నారు. ఇక సాయంత్రం వారికి జ్వరం వచ్చే సమయం. స్వామి వారిదగ్గరకు వచ్చి, “పాపం, నెల రోజులనుంచి జ్వరంతో బాధపడుతున్నావుకదూ” అంటూ హస్తచాలనంతో ఒక రుద్రాక్షమాలను సృష్టించి ఇచ్చారు. “ఈ రుద్రాక్షమాలను పూజ చేసుకొని, అభిషేకించి దీని తీర్థాన్ని రోజూ త్రాగు, జ్వరం తగ్గిపోతుంది” అన్నారు.

నేను స్వామివారికి నాలుగు నెలల నా కుమారుడు లక్ష్మీనారాయణని చూపించాను. స్వామి వాడిని చూస్తూ, “మంచిది, ఏదీ మీ అమ్మాయినికూడా పిలు” అన్నారు.

“అమ్మాయి ఇంకా స్కూలునుంచి రాలేదు స్వామీ” అన్నాను. స్వామి, “అమ్మాయి ఇప్పుడే వచ్చింది, క్రింది అంతస్తు మొదటి గదిలో ఉంది” అన్నారు. నేను గబగబా క్రిందికి వెళ్ళి చూస్తే స్వామి చెప్పినట్లే మా అమ్మాయి అక్కడ ఉంది. అమ్మాయిని మేడమీదకు తీసుకు వచ్చాను. స్వామి మా అమ్మాయిని ప్రేమతో స్పృశించి, “పాపం, అమ్మాయి చాలాకాలంనుంచి తలనొప్పితో బాధ పడుతోంది” అని ఒక రుద్రాక్షని సృష్టించి ఇచ్చి ఆమె మెడలో కట్టమన్నారు. ఆమె ఈనాటికి కూడా ఆ రుద్రాక్షను మెడలో ధరిస్తూ ఉంది.

నా భర్త స్వామి చెప్పినట్లుగా చేసి జ్వరంనుంచి బయటపడ్డారు. మా అమ్మాయికి తలనొప్పి అదృశ్యమై పోయింది. కానీ, చిత్రంగా 1957లో మావారు కేరళ గవర్నర్ అయ్యేవరకు బాబావారి ఈ ప్రేమపూర్వక అనుగ్రహాన్ని మేము పూర్తిగా మరచిపోయాము.

ఒక రెండు సంవత్సరాల తరువాత పసివాడైన మా అబ్బాయికి పొట్టక్రింద చిన్న వాపు వచ్చింది. డాక్టర్లు పరీక్ష చేసి దానిని హెర్నియాగా నిర్ధారించి వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలన్నారు. అప్పటికే నాకు ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టి పోవటంవల్ల మేమెంతో ఆదుర్దాతో ఉన్నాము. ఢిల్లీలోని డాక్టర్లను సంప్రదಿಸే, వారుకూడా వెంటనే ఆపరేషన్ చెయ్యాలన్నారు. అప్పుడు మా అమ్మాయి ట్యూషన్ మాస్టారు శ్రీ కృష్ణస్వామి అయ్యంగార్, “పుట్టపర్తిలో సాయిబాబా అనే దివ్యమూర్తి ఉన్నారు. ఆయన ఎటువంటి అనారోగ్యాలనైనా పోగొట్టగలరు” అంటూ తన కుమార్తె అనుభవాన్ని వివరించారు. “మా అమ్మాయి తొమ్మిదవ నెల గర్భవతి. ఒకసారి నడుస్తూ రోడ్డుప్రక్కన ఉన్న గోతిలో పడిపోయింది. కేవలం బాబావారి నామస్మరణవల్లనే తల్లిపిల్లలు క్షేమంగా బయటపడ్డారు” అని చెప్పారు.

అయ్యంగార్ మరో ఆసక్తికరమైన అనుభవాన్ని తెలియజేస్తూ, “మా బంధువులలో ఒకరికి బాబా ఆశీస్సులు ఇచ్చిన తరువాతనే ఒక పాప పుట్టింది. ఆ పాపకి ఒక సంవత్సరం వయస్సు ఉన్నప్పుడు వాళ్ళు పుట్టపర్తినుంచి బెంగళూరు తిరుగు ప్రయాణమై వెళుతుండగా, ఆ పాప కాస్తా ప్రాణం విడిచింది.

తల్లిదండ్రులు ఆ పాప శరీరాన్ని ఒక్కో పెట్టుకొని ఒక చెట్టుక్రింద కూర్చొని ఏడ్వసాగారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి వచ్చి విషయం తెలుసుకొని వాళ్ళను ఓదార్చి ఆ పాపను తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. వెంటనే ఆ పాపకు ప్రాణం వచ్చింది. అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది. అతనిని నీ పేరేమిటి? అని అడిగితే, “జోడి ఆదిపల్లి సోమప్ప” అన్నాడు. కృతజ్ఞతగా డబ్బులు ఇవ్వబోతే అతడు వద్దని సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. కొంతదూరం వెళ్ళి అతడు మాయమయ్యాడు. ఈ సంఘటన జరుగుతూ ఉండగా సరిగ్గా అదే సమయంలో పుట్టపర్తిలో బాబావారు తమ చెంత ఉన్న భక్తులతో, తాము ‘జోడి ఆదిపల్లి సోమప్ప’ పేరుతో వెళ్ళి ఆ పాపను ఏవిధంగా కాపాడిందీ పూసగ్రుచ్చినట్లు వివరించారు” అని చెప్పారు.

కోవలంలో అమృతం

అయ్యంగార్ దగ్గర్నించి ఈ విషయాలంతా విన్న తరువాత ఆ బాబాయే గదా 2 సంవత్సరాల క్రితం మా ఇంటికి వచ్చి మావారికి, మా అమ్మాయికి ఆరోగ్యం ప్రసాదించారు అని ఆ విషయాలు మేము గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాము. 1957 డిసెంబరు 25వ తేదీన మావారు బాబావారికి లేఖ వ్రాస్తూ, “బాబా, మీరు గతంలో మమ్మల్ని మీ అనుగ్రహంలో ముంచెత్తినప్పటికీ, ఆపద మొక్కులు, సంపద మరుపులు అన్నట్లు మేము మిమ్మల్ని మరచిపోయాము. ఇది క్షమించరాని పొరపాటు. దానివల్ల మేము మళ్ళీ కష్టాలలో పడిపోయాము. మేము ఇదివరకు ఇద్దరు పిల్లల్ని కోల్పోయాము. ఇప్పుడు ఈ పసివాణ్ణి మీరే కాపాడాలి. మీరు తప్ప మాకు వేరే దిక్కు లేదు” అని మొరపెట్టుకున్నారు.

వెంటనే బాబావారు 1957 డిసెంబరు 28నాడు తాము కేరళ వస్తున్నామని తిరుగు లేఖ వ్రాశారు. బాబావారిని ఎలా ఆహ్వానించాలో మాకు తెలియలేదు. బాబావారు సరాసరి గవర్నర్ ఆధికారిక నివాసమైన రాజభవన్ కు విచ్చేశారు. ఆ రాజభవన్, ప్రక్కన ఉన్న బాలికల ఉన్నత పాఠశాల స్వామి దర్శనార్థం వచ్చిన భక్తులతో క్రిక్కిరిసిపోయాయి. స్వామి మా కుమారునికోసం ఒక తాయెత్తు సృష్టించి ఇచ్చారు.

తరువాత త్రివేంద్రం దగ్గర కోవలంలో ఒక సమావేశంలో పాల్గొనడానికి వెళ్ళారు. మావారు అప్పటి ప్రధానమంత్రి శ్రీ జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ పిలుపుపై అత్యవసరంగా ఢిల్లీకి బయల్దేరి వెళ్ళబోతూ, నన్ను మా పిల్లల్ని తీసికొని బాబావారి సమావేశానికి కోవలం వెళ్ళమని చెప్పారు. నేను మా పిల్లలతో మరునాటి ఉదయం ఆరుగంటలకల్లా కోవలం చేరుకున్నాను.

అప్పటికే కోవలం బీచ్‌లో జనం నిండిపోయి ఉన్నారు. భజన కార్యక్రమం జరుగుతోంది. అక్కడ ఇసుకలో స్వామి భక్తబృంద పరివేష్టితులై కూర్చున్నారు. సరిగ్గా ఉదయం 7 గంటలవేళ ఒక చక్కని పరిమళం అంతటా వ్యాపించింది. ఆ సమయంలో స్వామి ఇసుకలోకి తమ చేతులను పోనిచ్చి అందమైన శ్రీకృష్ణుని దంతపుబొమ్మ పైకి తీశారు. అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది. భజన కొనసాగుతూ ఉండగా స్వామి మళ్ళీ ఇసుకలోనుంచి ఒక మూత ఉన్న పాత్ర, ఒక చెంచా బయటకు తీశారు. స్వామి ఆ మూత తీసి అందులో ఉన్న అమృతాన్ని నా చేతిలో పోశారు, తరువాత చుట్టూ కూర్చున్న భక్తులకి పోశారు. అది అనిర్వచనీయమైన మాధుర్యంతో, పరిమళంతో ఉంది. అది ఇహలోకసంబంధమైనది కాదని అనిపించింది. దేవతలు గ్రోలే అమృతం ఇదే కాబోలు అనిపించింది. స్వామి నా కుమారుని నోటిలో రెండు చెంచాల అమృతం పోశారు. ఆ సమయంలో అక్కడున్న ప్రతివారికీ, బెస్తవారితోసహా అందరికీ ఆ అమృతం రుచి చూసే అదృష్టం కలిగింది.

వివృత దృశ్యం

మా కుమారునికి హెర్నియా పూర్తిగా తగ్గలేదు. మాకు దిగులుగా ఉండేది. 1958 అక్టోబరులో బాబావారి దగ్గర నుంచి మావారికి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో, “నేను ఇప్పుడు బెంగళూరులో ఉన్నాను. నీ భార్య, పిల్లల్ని ఇక్కడకు పంపు, నేను చూసుకుంటాను” అని ఉంది. మేము బెంగళూరు వెళ్ళాము. స్వామి అక్కడ ఒక పెద్ద హాస్పిటల్ ప్రక్కనే మాకోసం సౌకర్యంగా ఉన్న ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకొని సిద్ధంగా ఉంచారు. నాకప్పుడు మా అబ్బాయికి ఆపరేషన్ చేయించే సమయం వచ్చింది

కాబోలు అనిపించింది. నేను స్వామిని, “స్వామీ, ఆ ఆపరేషన్ మీరే చెయ్యాలి” అని ప్రార్థించాను. మా పసివాణ్ణి స్వామి పాదాలపై ఉంచి, “స్వామీ, నేను ఇద్దరు పిల్లల్ని పోగొట్టుకున్నాను. నాకు పుత్రభిక్ష ప్రసాదించండి” అని ఏడ్చాను. స్వామి చిన్న నవ్వు నవ్వి, ఒక బంగారపు ఉంగరం సృష్టించి మా అబ్బాయి వ్రేలికి తొడిగి, “చూడు, నేను ఎప్పుడూ మీ అబ్బాయితోనే ఉంటాను. ఈ ఉంగరం నా బదులుగా అన్నమాట. నీవు కోరినట్లు నేనే ఆపరేషన్ చేస్తాను. కానీ, ఇక్కడ కాదు, హాస్పిటల్‌లో” అన్నారు.

మరునాటి ఉదయం మా అబ్బాయిని ఆపరేషన్ థియేటర్‌లోకి తీసుకువెళ్ళడం చాలా కష్టమైంది. వాడు నన్ను విడిచిపెట్టనంటాడు. అప్పుడు స్వామి వచ్చి వాడిని లోపలకు తీసుకు వెళ్ళారు. వాడు మాట్లాడకుండా స్వామితో ఆపరేషన్ థియేటర్‌లోకి వెళ్ళాడు. తరువాత నాకు తెలిసింది, వాడికి ఆపరేషన్ ముందుగానీ, ఆపరేషన్ చేస్తున్న సమయంలోగాని ఎటువంటి మత్తు ఇవ్వలేదు అని. స్వామి థియేటర్‌లోపలనే ఉండి వాడికి ఎప్పుడు మెలకువ వస్తే అప్పుడు వాడిని పడుకొమ్మని చెప్తున్నారు. అంతే, వాడు కళ్ళు మూసుకొని పడుకొంటున్నాడు. స్వామి ఎప్పటికప్పుడు వాడికి ఎలా ఉన్నదో నాకు వర్తమానం పంపిస్తూనే ఉన్నారు. అయినా నేను బయట ఆందోళనతో కన్నీరు కారుస్తూ కూర్చోని ఉన్నాను.

చివరకు స్వామి బయటకు వచ్చి, “ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు? నీకు పిచ్చా? లోపలకు వెళ్ళి చూడు, మీ అబ్బాయి ఎంత చక్కగా మాట్లాడుతున్నాడో!” అన్నారు.

నాతోపాటు స్వామికూడా లోపలకు వచ్చి వాడి ప్రక్కనే బెడ్ మీద కూర్చున్నారు. వాడు ఆరోజున స్వామిని భోజనానికి కూడా వెళ్ళనివ్వలేదు.

స్వామి ఆవిధంగా ప్రతిరోజూ హాస్పిటల్‌కి వచ్చి వాడితో చాలాసేపు మాట్లాడుతూ కూర్చోని, పిల్లవాడికి వచ్చిన మళయాళ భాషలో రామాయణ, మహాభారత కథలు చెప్పేవారు. స్వామి ఎప్పుడైనా రాకపోతే స్వామి భక్తుడైన ఒక దంతవైద్యుడు వచ్చి మా అబ్బాయితో కొంత సమయం గడిపి వెళ్ళేవారు.

(ఇంకా ఉంది)

తెలుగునేత: డా॥ జంధ్యాల సుమన్‌బాబు

జప ధ్యానములకు ఫలము ఆత్మానందమే!

లోకమున సాధకులు జపధ్యానములు చేయుచుండుట సహజము. అయితే, మొదట ధ్యానము, జపము దేని నిమిత్తమను విషయమును దృఢము, స్థిరము చేసికొనవలెను. అట్లుగాక, కేవలము జపధ్యానములు ప్రకృతినబంధమైన వాంఛాఫల నిమిత్తమనియు, దాని సారము విషయవాసనలలో చూపుననియు తలంచి ప్రారంభించుచున్నారు. ఇది చాల పొరపాటు. జప ధ్యానములు భగవంతునిపై ఏకాగ్ర దృష్టిని నిలుపు నిమిత్తము, విషయవాసనలను వినర్జించి, విషయ రూపానందమును పొందు నిమిత్తము. పరిపరి విధముల పారిపోవు ఈగలవలెగాక, అనగా ఈగ లడ్డు అంగడియందు నివసించును, పాకి బండ్లపైకికూడా పారిపోవును. అట్టి మార్గములో తిరుగుచున్న మనసును ఈగకుకూడ లడ్డు మాధుర్యమును, పాకి బండియొక్క అపవిత్రతను తెలిపి, లడ్డు అంగడిని వదలక, పాకి బండ్ల వెంబడి పడకుండునట్లు శిక్షణ నిచ్చుటయే ధ్యానము.

అదే తేనెటీగ చూడుము. ఎక్కడ మధురమైన తేనె యుండునో ఆ పుష్పమును మాత్రమే చేరునుకాని వేరు చోటునది ఆశించదు. చేరదు. అట్లే మనసును ఈ ప్రపంచ విషయవాసనలనే అస్థిర అసత్యపు బండ్లపై వ్రాలక, సాధ్యమైనంతవరకు సర్వేశ్వరుని మధురానందమును ప్రసాదించు పవిత్ర గుణములపై వ్రాలునట్లు చేయవలెను. అట్లు చేయుటకు కొంత కాలము పట్టును. ఆ కాలము కూడ తాను చేయునట్టి మనోవాక్యాయుకర్మలపై, వాటి ప్రభావములపై నాధారపడి యుండును. భగవద్విషయమున ముఖ్యముగా గమనించవలసినది ఏమనగా, ఎంత ఖర్చు చేసి నేను భగవంతుని ప్రార్థించుచున్నాను? ఎన్ని యేండ్ల

నుంచి ప్రార్థించుచున్నాను? ఏ నియమములతో ప్రవర్తించుచున్నాను? ఎన్ని గ్రంథములు చదివినాను? అనునది కాదు. ఏ మనసున చేయుచున్నాను? ఎంత శాంతముతో కాచియున్నాను? భగవంతునిపై, తన స్మరణపై, తన కార్యములపై ఏవిధమైన శ్రద్ధ జూపుచు, విసుగుపడక, సౌఖ్యములు ఎంతమాత్ర మాశించక, భగవత్ సంబంధమైన సౌఖ్యమునే ఎంతమాత్రము కోరుచున్నాను? అనునది మాత్రమే యోచించిన, తత్ఫలితము వారిది వారికే తెలియును.

అదిగాక కేవలము తాను చేసిన నీమము, తాను గడిపిన కాలము, ఖర్చు వీటిని కూడుకుంటూ కూర్చున్న అవి ప్రకృతి సంబంధములోనే చేరును తప్ప, ఆత్మసంబంధమునకు అసలు కలియవు. జపధ్యానములు కేవలము బాహ్యవృత్తుల ఫలములపై విచారించకూడదు. అంతర్ విషయములపై ఆలోచించవలెను. ఆత్మసంబంధ విషయములే జపధ్యాన సారములు. అమరత్వమైన ఆత్మానుభవములను క్షుద్రమైన లోక వ్యాపారములతో చేర్చకూడదు.

అట్టి క్షుద్రమైన విషయముల తలంచనుకూడ తలంచ రాదు. అట్లు తలంచుచు విసుగు, అలసటలు పొందుచు ఫలమింకా లేదే లేదేయని యోచించుచుండిన అవి కేవలము ఫలాపేక్షతోకూడిన జప ధ్యానములగును. జప ధ్యానములకు ఒకటే ఫలము. అది బాహ్యమునుండి అంతర్ముఖమునకు మరలుట. అంతర్ముఖము ఆత్మానందస్వరూపమును చూపును. దానికి ఎన్ని దినములైనా, ఎంత కష్టమైనా ఓపికతో సాధింపవలెనని ఉత్సాహముండవలెనుకాని కష్ట నష్టములకు, కాలాతీతమునకు వెనుకాడకూడదు. అనుగ్రహమునకు కాచుకొనవలెను. దానినే ధ్యాన తపమని

కూడ అందురు. ఆ దీక్షను మార్చుకుంటే తపము. ఇట్టి ధ్యానమార్గములలో మూడు రకములైన ద్వాపరములు చేర ప్రయత్నించుచున్నారు. అదే సాత్విక మార్గము, రాజసిక మార్గము, తామసిక మార్గము.

సాత్విక సాధన : అది జీవిత కర్తవ్యముగా భావించి ఎన్ని బాధలకైనను, ఎన్ని కష్టములకైనను సహించి ఇవన్నియు మిథ్యయని దృఢనిశ్చయమై, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును మంచినే చేయుచు, మంచినే కోరుచు, సర్వులకు ప్రీతిహితుడై, సర్వేశ్వర స్మరణ, జప ధ్యాన చింతనలయందు కాలమును గడుపుచుండవలెను. దాని ఫలము సహితము సర్వేశ్వరుని అనుగ్రహముపైనే వేయునేగాని ఆశింపదు.

రాజసిక సాధన: అడుగడుగున తత్ఫలమునే కోరుచుండును. అట్టి ఫలితము లేకున్న వినుగు, విరక్తి పడుచు తానాచరించు ఆరాధన, జప ధ్యానములు క్రమేణ సన్నగిల్లుచు వచ్చును.

తామసిక సాధన: అది మరింత మోసము. ఆపదయందు, బాధలయందు, కష్టనష్టములయందే

పరమాత్ముడు స్మరణకు వచ్చును. అట్టి సమయమున, “నీకు ఈ పూజ సేతు. ఇంత నైవేద్యము పెట్టుదు. నీకు గుడి కట్టుదున”ని ఇటువంటి ప్రార్థనలు చేయుచుండురు. వారు కేవలము చేసిన నైవేద్యము, కట్టిన ముడుపులు, పెట్టిన సమస్కారములు, తిరిగిన ప్రదక్షిణలు లెక్కించుచు, దానికి తగిన ఫలములు కోరుదురు.

ఇట్టి అపేక్షలతో ధ్యానించువారికి మనోబుద్ధులు నిర్మలము కానేరవు. లోకమున చాలమంది కేవలం ఈ రజస్తమో మార్గములందే ధ్యానము చేతురు. ధ్యాన జప మనగా మనోబుద్ధుల నిర్మలమొనర్చుటయే! ఇట్టి నిర్మలత్వమునకు ప్రథమ సాధనమైన సాత్విక ధ్యానమే ఉత్తమమైనది. మనసు, బుద్ధి నిర్మలమెప్పుడగునో, అట్టివారియందు ఆత్మ (యెఱుక) అనబడు తేజస్సు ప్రకాశించుచుండును. ఎవనియందు ఈ యెఱుక పరిపూర్ణముగా ప్రకాశించునో అతనినే ఋషియని యందురు.

- బాబా

(‘సనాతన సారథి’ 1959 ఫిబ్రవరి సంచిక నుండి)

“ధర్మో రక్షతి రక్షితః”

శ్రీరాముడు వనవాసమునకు బయలుదేరినప్పుడు కౌసల్య అతనికిచ్చి పంపిన రక్ష ధర్మమే. “నాయనా! రామా! ఏ ధర్మమును నీవు ధీరుడవై నియమముతో అనుసరించుచున్నావో ఆ ధర్మమే నిన్ను రక్షించుగాక” అని ఆశీర్వదించినది. అట్టి వాత్సల్యముగల తల్లులు, అట్టి విశ్వాసముగల పుత్రులు ఈనాడు కావలెను. తల్లి మాట జవదాటలేదు రాముడు. రావణవధానంతరం లంకా రాజ్యము విభీషణునకు పట్టాభిషేకము చేయునప్పుడు, రాముడు లంకలోనికి వచ్చి తన చేతితో కిరీటము పెట్టిననే తప్పు తాను రాజ్యమొల్లనని విభీషణుడు పట్టుబట్టెను. కానీ, రాముడొప్పలేదు. “పదునార్లేండ్లు వనవాసము సల్పుదునని మాటనిచ్చితిని. ఆలోగా ఏ నగరములోనికి కాలుపెట్టను” అని సుగ్రీవాదులను పంపించి పట్టాభిషేకము జరిపించెను. ఇట్లు ధర్మము నడచి చూపినాడు శ్రీరాముడు. ఒక్క రాముడే కాదు, ఎందరెందరో మహాత్ములు, మహావీరులు జన్మించినారు భారతదేశములో. పుట్టగానే “సోఽహం, సోఽహం” అన్నాడు వామదేవుడు. “నారాయణా” అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. భారతీయ సనాతన ధర్మరక్షణకై ప్రాణాలొడ్డినారు శివాజీ ప్రభృతులు. అట్టి వీరమాత, ఆధ్యాత్మికమాత మన భారతమాత. మన దేశమాత గౌరవము మనమందరము నిల్పవలెను.

- బాబా

కస్తూరిగారి కమనీయ భక్తికథామృతం

[భారతదేశవ్యాప్తముగానూ, ప్రపంచం నలుమూలలనుండి భగవానుల దివ్యపదసన్నిధికి ప్రశాంతినిలయానికి ఏతెంచే అసంఖ్యాక భక్తులు, ఆర్తులు, అర్ధార్థులు, జిజ్ఞాసువులు భగవాన్ తమకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలను ముఖాముఖిగానూ, ఉత్తరాలద్వారానూ, రచనలరూపంలోనూ ‘సనాతన సారథి’ ప్రథమ సంపాదకులు పూజ్యశ్రీ కస్తూరిగారితో పంచుకొనేవారు. అంతేకాదు. విదేశాలనుండి వచ్చే భక్తులకు, జిజ్ఞాసువులకు ప్రశాంతినిలయం ఆశ్రమ క్రమశిక్షణ, కట్టుబాట్లలోని అంతర్య విశేషాలగురించి పరిచయం చేయటానికీ, భగవానుల దివ్యావతారమును గురించిన లోతైన సదవగాహన కలిగించటానికీ; ఆ విదేశస్థులకై ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగాలు గావించవలసిందిగా కస్తూరిగారికి స్వామివారి దివ్యాదేశము! అటువంటి సందర్భాలలో ప్రాచ్య పాశ్చాత్య దేశాల భక్తులకు కస్తూరిగారు వివరించిన అనేకానేక దివ్యానుభవములలో కొన్నింటిని, వర్తమాన కాలపు ‘సనాతన సారథి’ పాఠకులతో పంచుకోవాలన్న తలంపుతో, అట్టి అపురూప కథనములను ‘కస్తూరిగారి కమనీయ భక్తికథామృతం’ పేరిట కస్తూరిగారి మాటలలోనే సమర్పిస్తున్నాము.]

కదలి వచ్చిన కరుణ

ఒకసారి భగవాన్ బాబావారి బొంబాయి (ప్రస్తుత ముంబాయి) పర్యటన సందర్భంలో వారి బృందంలో నేనుకూడా ఉండినాను. ఆ మహానగరంలో స్వామి ఒక ప్రదేశాన్నుండి ఇంకొకచోటుకు కదలి వెళ్తున్నప్పుడంతా నగర ట్రాఫిక్ ను నియంత్రించడానికి నియోగించబడిన పోలీసు రక్షక భట బృందమంతా తమ విధులు ఎంతో శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణలతో చాలా చక్కగా నిర్వహించటంలో వారు పడిన శ్రమను గమనించిన భగవాన్ బాబావారు ఆ పోలీసు సిబ్బందిని - వారు ఎక్కడ నివసిస్తున్నదీ వాకబు చేశారు. వారితో స్వామి, “నేను మీ నివాస స్థలానికి వస్తాను” అని చెప్పి, ఆ ప్రకారంగానే ఆ పోలీసులు నివసించే బహుళ అంతస్తుల భవంతుల సముదాయపు క్వార్టర్స్ ను సందర్శించారు. ప్రతి భవంతిలోని అన్ని అంతస్తులూ స్వయంగా ఎక్కుతూ దిగుతూ ఆ పోలీసువారి కుటుంబ సభ్యులందరినీ ప్రేమాదరములతో పరామర్శించి, ఆశీర్వాదిస్తూ వచ్చారు.

ఆవిధంగా ఆ పోలీసు కుటుంబాలనన్నింటినీ పరామర్శించి దిగి వచ్చి క్రింది అంతస్తులో కూర్చున్న స్వామివారు అంతలోనే ఉన్నట్లుండి ఎవరిదో పిలుపు వినిపించినట్లుగా, “ఉండండి, ఉండండి! పైన ఒక అంతస్తులో ఉయ్యాలలో ఉన్న ఒక పసిపాపను నేను లాలించి, బుజ్జగించనే లేదు” అంటూ తామెక్కడో పైఅంతస్తుల్లోకి వెళ్ళి, కొద్దిసేపటి తరువాత క్రిందకు తిరిగి వచ్చారు. బహుశా ఆ పసిపాప, “స్వామీ! నన్ను ఎందుకు పలకరించలేదు?” అని ఆర్తితో ఎలుగెత్తి పిలిచిందేమో! ఏ పేరుతో, ఏ భాషలో అయితేనేమి?! ఆ పిలుపు కరుణామయులైన భగవానుల హృదయాన్ని సూటిగా తాకి ఉంటుంది! అందుకే ఈ కారుణ్యమూర్తి కదలి వెళ్ళారు!

(సశేషం)

సమర్పణ: ‘సాయిదాసు’

మనస్సు - అంతర్వాణి

అరవింద్ బాలసుబ్రహ్మణ్య

మన జీవితాలలో పలు సందర్భాలలో ముఖ్యమైన నిర్ణయాలను తీసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఏది చేయతగినదో, ఏది చేయతగనిదో నిర్ణయించుకోలేని సందిగ్ధావస్థలుకూడా ఎదురవుతుంటాయి. ‘ఇలా చేస్తే బాగుంటుంది’ అని ఒక క్షణంలో అనిపిస్తుంది. ‘ఇలా కాదు, అలా చేయడమే మంచిది’ అని మరో క్షణంలో స్ఫురిస్తుంది. మన నిర్ణయాలను ప్రభావితం చేసే సలహాలు, సూచనలు మన ‘లోపలి’నుండే మనకు వినిపిస్తుంటాయి.

“మనస్సు పిచ్చికోతివలె చంచలమైనది. కాబట్టి, మనస్సు చెప్పినట్లు చేయకండి, మీ అంతరాత్మ ప్రబోధను అనుసరించి నడుచుకోండి” అని స్వామి చెప్పతారు. ఐతే, మనస్సు చెప్పినట్లు చేయకుండా ఉండాలన్నా, అంతరాత్మ ప్రబోధను అనుసరించాలన్నా అసలు మన ‘లోపలి’ నుండి వచ్చే సలహా మనస్సునుండి వస్తున్నదో, లేక అంతరాత్మ ఇస్తున్నదో మనకు స్పష్టంగా తెలియాలి కదా! కొన్ని సందర్భాలలో మనస్సు చేసే మాయలో చిక్కుకోకుండా అంతరాత్మ ప్రబోధను స్పష్టంగా వినగలిగి నప్పటికీ దానిని అనుసరించి నడుచుకోవడానికి ధైర్యం చాలదు.

“చంచలం హి మనః కృష్ట ప్రమాథి బలవద్బుధం” అని కృష్ణపరమాత్మతో మొరపెట్టుకున్నాడు అర్జునుడు. మనస్సు మహాచంచలమైనది, అత్యంత ప్రమాదకరమైనదికూడా. కనుకనే, సినిమాల్లోనూ, నాటకాల్లోనూ నల్లని దుస్తులు ధరించి భీతిగాల్సే ‘వాయిస్’ (కంఠధ్వని) కలిగిన ‘విలన్’గా మనస్సును చూపుతూ, తెల్లని దుస్తులు ధరించి, మృదు మధురంగా మాటలాడే దేవతామూర్తిగా అంతరాత్మను చిత్రీకరిస్తారు. కానీ, వాస్తవ జీవితంలో మనస్సుకు,

అంతర్వాణికి మధ్యగల వ్యత్యాసం అంత సులభంగా, స్పష్టంగా గోచరించదు. మన ‘లోపలి’నుండి ధ్వనించే వాణి మనస్సుదో, అంతరాత్మదో గ్రహించలేక ‘తప్పు’లో కాలేస్తుంటాము. ఈ విషయాన్ని మరింత విశద పరచడానికి భగవాన్ సన్నిధిలో నాకు కలిగిన ఒక దివ్యానుభవాన్ని మీతో పంచుకుంటున్నాను.

అది 1999వ సం॥. నేను శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలులో 12వ తరగతి చదువుతున్న రోజులవి. ఒకరోజు ఉదయం నేను హాస్టల్ ఎదురుగా ఉన్న పచ్చికపై కూర్చొని చదువుకుంటున్నాను. మరుసటిరోజు జరుగనున్న బయోలజీ పరీక్షకు ప్రిపేర్ అవుతున్నాను. ఇంతలో నాకు కొద్దిదూరంలో కొంతమంది పిల్లలు నీళ్ళపైపులతో ఒకరిపై ఒకరు సరదాగా నీళ్ళు చల్లుకుంటూ ఆడుకోవడం నా కంటపడింది. దాంతో ఇక చదువుపై దృష్టిపెట్టలేక, పుస్తకాన్ని మూసిపెట్టి నేను వాళ్ళతో కలసి ఆడుకోవడం మొదలెట్టాను.

పదిహేను నిమిషాల తరువాత పరీక్ష సంగతి జ్ఞాపకం రావడంతో నేను కూర్చున్నచోటికి తిరిగి వచ్చి పుస్తకం తెరిచాను. కానీ పట్టుమని పది నిమిషాలైనా చదివానో లేదో, మళ్ళీ ఆటపై మనసు మళ్ళింది. ఈవిధంగా రెండు మూడుసార్లు జరగడంతో ఎంతో సమయం వృథా అయింది. పరీక్షకోసం ఇంకా చదవవలసిన అధ్యాయాలు చాలా మిగిలిపోయాయి. అప్పుడు నేను కళ్ళు మూసుకొని స్వామిని తలుచుకొని, “స్వామీ, ఇప్పుడు లంచ్ బెల్ కొట్టే లోగా నేను కనీసం రెండు అధ్యాయాలైనా చదువుతానని మీకు మాటిస్తున్నాను. లేకపోతే ఈరోజు మధ్యాహ్నం భోజనం చేయను” అనుకున్నాను.

సహజంగా మనిషి నోటితో చేసే పనులు రెండు - తినడం, మాట్లాడడం. అవి నాకెంతో ఇష్టమైనవి. కనీసం తిండిపట్ల నాకున్న మక్కువచేత అయినా నేను స్వామికి ఇచ్చిన మాట నిలుపుకోగలనని భావించాను. కానీ, నా చపలచిత్తం నన్ను పూర్తిగా లొంగదీసుకుంది. కొద్ది నిమిషాలు తిరక్కుండానే నేను మళ్ళీ పుస్తకం పక్కనపెట్టి పిల్లలతో కలసి ఆటలో మునిగిపోయాను. ఆడుకుంటుంటే అసలు టైమ్ తెలియలేదు.

ఇంతలో లంచ్ టైమ్ అయిందన్నట్లుగా గణగణమని గంట మ్రోగడంతో నిశ్చేష్టుడనయ్యాను. మా హాస్టల్లో అధ్యాపకులు క్రమశిక్షణకు, సమయపాలనకు ఎంత ప్రాధాన్యత ఇస్తారంటే, మధ్యాహ్నం భోజనానికి గంట కొట్టిన తరువాత ఏమాత్రం ఆలస్యంగా వెళ్ళినా, “రాత్రి భోజనానికి తొందరగా వచ్చినట్లున్నావు నాయనా” అని

చెప్పి వెనక్కి పంపించేస్తారు. నాకేమో ఆకలి దంచేస్తోంది. రెండు అధ్యాయాలైనా చదవకపోతే భోజనం చేయనని స్వామికిచ్చిన మాట కూడా మనసులో మెదలుతోంది. ఎటూ తేల్చుకోలేని సందిగ్ధావస్థలో చిక్కుకున్నాను.

ఆ సమయంలో నా అంతరంగంనుండి రెండు ‘వాయిస్’లు ఒకదాని తరువాత ఒకటి వినిపించసాగాయి:

“అరవింద్! స్వామికి నువ్వుంటే ఎంతో ప్రేమ. స్వామి పట్ల నీకున్న ప్రేమను నిరూపించుకోవడానికి నువ్వేమీ ఉపవాసం చేయనక్కర్లేదు, హాయిగా వెళ్ళి భోజనం చేయి” అని చెప్పింది మొదటి ‘వాయిస్’.

కానీ, వెంటనే రెండవ ‘వాయిస్’, “అరవింద్, నువ్వు స్వామికిచ్చిన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలి కదా!” అని గుర్తుచేసింది.

మొదటి ‘వాయిస్’ మళ్ళీ ముందుకు వచ్చి, “అరవింద్! తమ విద్యార్థులు ఎవరైనా పస్తున్నారంటే స్వామి ఎంత బాధపడతారో నీకు తెలియదా?! నా మాట విని వెళ్ళి భోజనం చేయి” అన్నది.

రెండవ ‘వాయిస్’ మాత్రం తాను మొదట చెప్పిన మాటనే మళ్ళీ చెప్పింది, “అరవింద్, నువ్వు స్వామికిచ్చిన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలి కదా!” అని.

ఈసారి మొదటి ‘వాయిస్’ మరింత గట్టి వాదనతో ముందుకొచ్చింది. “అసలు నువ్వు ఏ ఉద్దేశ్యంతో స్వామికి వాగ్దానం చేశావు? చదువుమీద ధ్యాసపెట్టాలన్నదే నీ ఉద్దేశ్యం కదా! మరి ఇప్పుడు నీవు భోజనం మానేసి నీరసించిపోతే చదువుమీద దృష్టి ఎలా పెట్టగలవు?” అని ప్రశ్నించింది.

కానీ, రెండవ ‘వాయిస్’ ఊరుకోలేదు. “అరవింద్, నువ్వు స్వామికిచ్చిన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలి కదా!” అని మళ్ళీ హెచ్చరించింది.

ఇంక మొదటి ‘వాయిస్’ ఎలాగైనా తన వాదనను నెగ్గించుకోవాలనే పట్టుదలతో ఒక పరిష్కారాన్ని సూచించింది, “అరవింద్! నువ్వు స్వామికి ఏమని వాగ్దానం చేశావు? రెండు అధ్యాయాలను ‘చదువుతాను’ అన్నావు. అంతేకానీ, వాటిని ‘అధ్యయనం’ చేస్తాను అనో, లేదా ‘చదివి అర్థం చేసుకుంటాను’ అనో అనలేదు కదా!

కాబట్టి, ఇప్పుడు నీవు ఆ రెండు అధ్యాయాలను ఐదు నిమిషాల్లో చదివేసి, వెళ్ళి భోజనం చేయి” అని సలహా ఇచ్చింది.

నాకు ఈ సలహా నచ్చింది. వెంటనే చకచకా పేజీలు త్రిప్పేస్తూ ఐదు నిమిషాల్లో రెండు అధ్యాయాలను చదివేశాను. నా తెలివితేటలకి పొంగిపోతూ, నన్ను నేను అభినందించుకుంటూ డైనింగ్ హాలుకు వెళ్ళి సుష్టుగా భోజనం చేశాను.

ఆరోజు సాయంత్రం నేను స్వామి దర్శనార్థం మందిరానికి వెళ్ళినప్పుడు ఒక ఉత్తరం చేత పట్టుకొని కూర్చున్నాను. నిజానికి ఆ ఉత్తరం స్వామికి ఇవ్వాలన్నది నా ఉద్దేశ్యం కాదు; నా చేతిలో ఉత్తరాన్ని చూస్తే స్వామి నన్ను పలకరిస్తారేమోనని నా ఆశ. అంతకుముందు నాలుగైదుసార్లు అలా జరిగిందికూడా.

ఆరోజు నా ప్రక్కన సెంట్రల్ ట్రస్టు కార్యాలయంలో పనిచేసే ఒక అబ్బాయి కూర్చున్నాడు. నేను ఆశించినట్లుగానే స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చారు. నన్ను, నా ఉత్తరాన్ని చూశారు. వెంటనే ప్రక్కకు తిరిగి ఆ అబ్బాయికి నన్ను చూపిస్తూ, “వీణ్ణి తీసుకెళ్ళి మెంటల్ హాస్పిటల్‌లో చేర్చు” అన్నారు. స్వామి నాతో మాట్లాడినంత ఆనందం కలిగింది నాకు. మూడు నాలుగు అడుగులు ముందుకు వేసిన తరువాత స్వామి వెనక్కి తిరిగి మళ్ళీ ఆ అబ్బాయితో, “చూడు, మెంటల్ హాస్పిటల్‌లో చేర్చిన తరువాత వీడికి ‘అన్నం’ పెట్టకూడదు” అన్నారు.

స్వామి సర్వజ్ఞత్వం అనుభవానికి వచ్చి నాకెంతో ఆనందం కలిగింది. అంతేకాదు. ఆరోజు మధ్యాహ్నం నాకు సలహాల్నిచ్చిన రెండు ‘వాయిస్’లలో ఏది మనసుదో, ఏది అంతరాత్మదో స్పష్టంగా బోధపడింది.

ఈ సంఘటనలో దాగిన మరో విశేషమేమిటంటే, నా ప్రక్కన కూర్చున్న ఆ అబ్బాయి ఇంటి పేరు ‘అన్నం’. “వీడికి ‘అన్నం’ పెట్టకూడదు” అని స్వామి చెప్పినప్పుడు అతనికి కూడా ఎంతో ఆనందం కలిగింది. ఒక్క మాటతో స్వామి మా ఇద్దరి హృదయాల్లో ఆనందం నింపారు.

ఈ అనుభవాన్ని బట్టి, ఇంకా భగవాన్ సందేశాల ఆధారంగానూ నేను మనసు ఇచ్చే సలహాలకు, అంతరాత్మ ప్రబోధాలకు మధ్య గల నాలుగు ప్రధాన వ్యత్యాసాలను కనుగొన్నాను.

1. మనస్సు ‘అనుకూల వేదాంతి’లా కారణాలను విశ్లేషిస్తూ ప్రత్యామ్నాయాలను సూచిస్తూ ఉంటుంది. అంతరాత్మ మాత్రం విశ్లేషణలకు, కారణాలకు అతీతంగా ఒకే విషయాన్ని నిర్వచనంగా నొక్కిచెప్పతూ, కర్తవ్యాన్ని బోధిస్తూ ఉంటుంది.

2. మనస్సు ఇచ్చే సలహాలు స్వార్థపూరితమైనవి. దానికి దేహదృష్టి తప్ప మరో ధ్యాన ఉండదు. అంతర్వాణి కేవలం ఆత్మదృష్టితోకూడినది కావడంచేత స్వార్థరహితమై ఉంటుంది.

3. మనస్సు ప్రలోభాలకు, అకర్షణలకు లొంగిపోయి ఎప్పుడూ తాత్కాలిక ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని సలహాలిస్తుంది. అంతర్వాణి నిరంతరం నిత్యసత్యమైన శ్రేయోమార్గాన్ని సూచిస్తూ ఉంటుంది.

4. అంతరాత్మ ప్రబోధను పెడచెవిన పెట్టి మనసును అనుసరిస్తే, ఒకవేళ లోకులు మెచ్చుకున్నా ‘లోపల’ మాత్రం ఏదో వెలితిగా అనిపిస్తుంది. కానీ, అంతర్వాణిని అనుసరించినప్పుడు లోకులు మెచ్చినా మెచ్చకపోయినా అంతరంగంలో శాంతి నెలకొని ఆత్మతృప్తి కలుగుతుంది.

(రచయిత స్వామి సన్నిధిలో ఎమ్.బి.ఎ. పూర్తిచేసికొని ప్రస్తుతం ప్రశాంతినిలయంలో ‘రేడియో సాయి’ డిజిటల్ స్టూడియోలో సేవలందిస్తున్నారు)

మనసునాధారముగ గొన్న మానవుండు
పశువుకంటెను హీనమై పతనమగును
బుద్ధినాధారముగ గొన్న బుధజనుండు
పశువతిగ మారునని పల్కె పర్తివిభుడు

- బాబా

‘... త్వమేవ సర్వం మమ సాయితేవ!’

(2018 డిసెంబరు సంచిక తరువాయి)

రాణీ జావా

నా బాల్యంనుండీ స్వామియే నాకు దివ్య మార్గదర్శి. వారి ఆదేశం మేరకు 1991 వరకూ నా ఉన్నతవిద్య కొనసాగింది. నేను కామర్సులో మాస్టర్స్ డిగ్రీ పొందిన తర్వాత స్వామి, “ముంబై వెళ్ళి కంప్యూటర్ కోర్సులో చేరు” అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యంగా, “స్వామీ, నేను ఇప్పటికే మా తండ్రిగారి ఐన్స్ట్రీమ్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాను. ఇప్పుడు కంప్యూటర్ కోర్సు ఎందుకు?” అన్నాను.

“లేదు, నీవు చెయ్యాల్సిందే” అన్నారు.

అప్పట్లో స్వామి మాటల్ని అర్థం చేసుకోలేకపోయాను కానీ ఆ కోర్సు నా జీవితంలో ఎంత ఉపయోగకరమో

తరువాత గ్రహించాను. ఇప్పుడు చేతిలో ఉన్న కంప్యూటర్ పరికరాలే నా ప్రపంచం. కోర్సు చేసిన వెంటనే నేను మా తండ్రిగారి ఆఫీసునంతటినీ కంప్యూటరీకరించాను.

అది 1999 నవంబర్ 19, ప్రశాంతి నిలయంలో మహిళా దినోత్సవం జరుగుతోంది. స్వామి నాదగ్గరికి వచ్చి, “ఇకపై నిన్ను ఐస్ క్రీం కంపెనీలో పనిచేయడానికి అనుమతించను. మెడికల్ ట్రాన్స్క్రిప్షన్ ప్రారంభించు” అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యపోతూ, “స్వామీ, ఏమిటి మీరంటున్నది? నేనెప్పుడూ కనీసం ఇంజెక్షన్ కూడా చేయించుకోలేదు” అన్నాను. “నిన్ను ఇంజెక్షన్ చేయించుకొమ్మని చెప్పడం లేదు. మందులు రాయమని చెప్తున్నాను” అన్నారు స్వామి. “కానీ నాదగ్గర డబ్బులేదు, స్వామీ” అన్నాను. “ఆ విషయం నేను చూసుకుంటాను. ఐనా, నీకు ఈ హాల్లో ఇంతమంది భక్తులముందు చాలా డౌట్లు వస్తున్నాయే! పాదసమస్యారం తీసుకొని బెంగళూరు బయలుదేరు” అన్నారు నిశ్చయస్వరంతో.

స్వామి ఎంత అద్భుతం చేశారంటే, నేను ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేయడం, వెంటనే ఋణం మంజూరు కావడం ఊహించనంత వేగంగా జరిగిపోయింది. నవంబర్ 22న పర్తికి వచ్చి వాటికి సంబంధించిన పేపర్లు స్వామికి చూపగానే, “నేను చెప్పానుకదా” అన్నారు. ఆ డబ్బుతో నేను కంపెనీ ప్రారంభించాను. స్వామి దయతో మూడేళ్ళలోనే అది అద్భుతంగా పుంజుకుంది.

నేను సేవాదేశ్ గా ముంబైలో చాలాకాలం పనిచేశాను. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల తరపున హాస్పిటల్ సందర్శన, వృద్ధుల బాగోగులు చూడడం, అంధులకు విద్యాబోధన, మురికివాడలలో ఆరోగ్యం, పరిశుభ్రతలగురించి చెప్పడం వంటి సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నాను.

ఒకరోజు స్వామి, “పకోడా, నీవు నాకోసం ఎంతో సేవ చేశావు. ఇప్పుడు నీ తల్లిదండ్రులకు సేవ చెయ్యి” అన్నారు. జీవితంలో మొదటిసారి తల్లిదండ్రులకు నా సేవ అవసరమైంది. 1991లోనే ముంబైలోని డాక్టర్లు, మా తండ్రిగారు ఇంకో నెలకంటే ఎక్కువ బ్రతికే అవకాశం లేదని తేల్చి చెప్పారు. నేను వెంటనే మా నాన్నగారిని పుట్టపర్తి తీసుకువెళ్ళాను. డాక్టర్లు చెప్పిన మాట స్వామికి విన్నవించేసరికి, “ఏమీ భయంలేదు, నేను చూసుకుంటా” అన్నారు.

స్వామి దయతో ఆ తరువాత మా నాన్నగారు 12 సంవత్సరాలు జీవించి 2003 నవంబరులో స్వామిలో ఐక్యమయ్యారు. భక్తులపట్ల స్వామి అనుగ్రహం అలా ఉంటుంది.

“సర్వతః పాణి పాదం...”

2000వ సం॥లో స్వామి అనుమతితో నేను విదేశీ పర్యటన తలపెట్టాను. స్విట్జర్లాండ్, బ్రిటన్, యూరోప్, అమెరికా మరియు కెనడా దేశాలలో దాదాపు 90 రోజులు పర్యటించవలసి ఉండినది. నేను విదేశాలకు ఒంటరిగా వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి. స్వామి పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియం మెట్ల దగ్గరికి నన్ను పిలిచి మూడు విభూతి పేకెట్లు ఇచ్చి, “ఆందోళన చెందవద్దు, నేనెప్పుడూ నీతోనే ఉంటాను” అన్నారు.

తీరా నేను ప్యారిస్ నగరం చేరుకున్న తరువాత చూసుకుంటే నా లగేజీ రాలేదు. నా చేతిలో ఒక ల్యాప్టాప్, ఒక కోటు, ఒక ట్రాలీ బ్యాగ్ తప్ప మరేమీ లేవు. ఈ 90 రోజులు ఎలా గడపడం?! నాలో ఆందోళన పెరిగింది. కానీ వాస్తవం చెప్పాలంటే ఇదంతా స్వామి ప్రణాళికే అని తరువాత అర్థమైంది. ఆ పెద్ద బ్యాగు నాతోనే గనుక ఉండినట్లయితే దానిని పట్టుకొని ప్యారిస్ స్టేషన్ కు వెళ్ళడం నాకు చాలా కష్టమైపోయేది. మెయిన్ స్టేషనుకు చేరడానికి రెండు ట్రైన్లు మారాలి. అందుకే స్వామి నా లగేజీని కన్వేయర్ బెల్టులో ఉంచేసా రనిపించింది. నా బ్యాగు రాలేదని నేను ఎయిర్పోర్టులో రిపోర్టు చేయగా వారు నా ఎడ్రస్ అడిగారు. నాకు ఆతిథ్యం ఇవ్వనున్న ప్రేమ్జీ దంపతుల ఎడ్రస్ ఇచ్చాను.

మరుసటిరోజున నా లగేజీ వారి ఇంటి దగ్గర అందజేయబడింది.

నేను రెండు ట్రైన్లు మారి మెయిన్ స్టేషనుకు వెళ్ళేసరికి నేను ఎక్కవలసిన ట్రైను నా కళ్ళముందే వెళ్ళిపోయింది. నాకు దిక్కుతోచలేదు. “సాయిరాం, సాయిరాం” అని స్మరిస్తూ కూర్చున్నాను. ఇంతలో బంగారు రంగు టోపీ, పసుపురంగు కోటు ధరించిన ఒక యువకుడు నావద్దకు వచ్చి, “ట్రైను మిస్ అయిందా?” అని అడిగాడు. “ఔను, నా కళ్ళ ముందే వెళ్ళిపోయింది. నేను స్విట్జర్లాండుకు వెళ్ళాలి” అన్నాను.

“విచారించకండి” అంటూ అతనొక ట్రాలీ తీసుకు వచ్చాడు. నా హ్యాండుబ్యాగు, ల్యాప్టాప్లను దానిలో ఉంచుతూ, “మీకు ఆతిథ్యం ఇచ్చేవారి ఫోన్ నంబరు ఉందా?” అని అడిగాడు. నేను నంబరు ఇవ్వగానే ఫోన్ చేసి ప్రేమ్జీతో విషయం చెప్పాడు. “ఈ రాత్రికి ఆమెను ప్యారిస్ లోనే ఉండమని చెప్పండి. ప్రస్తుతం నేనేమీ చేయలేను” అన్నారాయన. నేనా వ్యక్తితో, “ఇక్కడ ఒంటరిగా ఉండడం నా వల్లకాదు” అన్నాను. “సరే నాదగ్గర కొన్ని అమెరికన్ డాలర్లున్నాయి. వాటిని ఫ్రాంకులలోకి మార్చుకుందాం, రండి” అని తీసుకు వెళ్ళి, వాటిని మార్చి నా చేతిలో కొన్ని ఫ్రాంకులు ఉంచాడు.

ఆ తరువాత జెనీవావరకూ ఒక ట్రైను ఉన్నట్లు తెలుసుకొని ప్రేమ్జీకి మరలా ఫోన్ చేసి, “ఆమెను జెనీవావరకూ ట్రైన్ లో పంపిస్తున్నాను. అక్కడికి వచ్చి మీరు ఆమెను రిసీవ్ చేసుకోండి” అని చెప్పాడు.

నన్ను ట్రైను ఎక్కించిన తర్వాత టికెట్ కలెక్టరుతో, “ఈమెవద్ద ఈ ట్రైనుకు టికెట్ లేదు. ఈమె ఎక్కవలసిన ట్రైను తృటిలో తప్పిపోయింది. నేను టికెట్ కోసం వెళితే ఈ ట్రైనుకూడా దాటిపోతుందేమోనన్న భయంతో టికెట్ లేకుండానే ఎక్కించాను” అన్నాడు. “ఫరవాలేదు, ఆమెను రానివ్వండి” అంటూ టికెట్ కలెక్టరు నాకు సీటు ఇచ్చాడు.

సీటులో కూర్చున్నాక ఆ యువకునితో, “మీరు నాకోసం చాలా కష్టపడ్డారు, చాలా ఖర్చుపెట్టారు. ఈ డబ్బు తీసుకోండి” అని ఇవ్వబోయాను. “వద్దు, ఏదైనా

అవసరానికి మీకే ఉపయోగపడతాయి, ఉంచుకోండి” అని సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. నేను వెంటనే, “ఇండియాలో నా గురువు నాకిదే చివరి జన్మ అని చెప్పారు. అందుకని నేను ఎవరి దగ్గరకూడా ఋణం ఉంచుకోకూడదు. దయచేసి మీ డబ్బు మీరు తీసుకోండి” అన్నాను. అతడు పకపకా నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంత లీల చూపిస్తున్నా ఆ యువకుడి రూపంలో స్వామీ వచ్చారన్న విషయం నాకు తట్టలేదు. అతడు మరలా వెనక్కి వచ్చి, “మిమ్మల్ని ‘పాంట్రీ’ (అహారశాల) పక్కనే కూర్చోబెట్టాను. మీరు ఢిల్లీలో విమానం ఎక్కినప్పటినుండి ఏమీ తినలేదు కదా! (ఆ విషయం అతనికి ఎలా తెలుసు?!) మీరు అక్కడికి వెళ్ళి ‘ప్యూర్ వెజిటేరియన్’ అని వ్రాసి ఉన్న సలాడ్, బన్ను, కోక్ తెచ్చుకోండి. మిగతావాటిలో మాంసాహారం కలుస్తుంది” అని చెప్పాడు. అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ సీటు నుండి లేచాను. అతను నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

నన్ను జెనీవాలో ప్రేమేజీ దంపతులు రిసీవ్ చేసుకొని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళారు. మాటల సందర్భంలో, “రాణీ, ప్యారిస్ లో రెండు గంటలపాటు నీ వెంట ఉండి సహాయం చేసి నిన్ను రైలు ఎక్కించేంత తీరిక ఎవరికుంటుంది! కచ్చితంగా ఆ వ్యక్తి స్వామీ అయి ఉంటారు” అన్నారు.

వెంటనే నేను మా నాన్నగారికి ఫోన్ చేసి, “నన్ను క్షమించవలసిందిగా కోరానని స్వామికి చెప్పండి. రెండు గంటలపాటు అంత దగ్గరగా ఉన్నా ఈ ‘ట్యూబ్ లైట్’ బుట్టు స్వామిని గుర్తించలేకపోయింది” అని చెప్పాను.

మా నాన్నగారు బృందావనం వెళ్ళి స్వామితో ఈ విషయాన్ని విన్నవించినప్పుడు స్వామి నవ్వుతూ, “జావా! ఆమెకు ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ అన్న ఒక్క మాట తప్ప మరేమీ తెలియదు. నిరంతరం నా స్మరణే! ఆమెకు సహాయపడకుండా ఎలా ఉండగలను?!” అన్నారట.

ఇలాంటిదే మరొక అనుభవం వివరిస్తాను. ఒకసారి స్వామితో, “నాకు కైలాస పర్వతం చూడాలని ఉంది స్వామీ” అన్నాను. “అక్కడికి వెళ్ళిరావడం అంత సులభం కాదు, వద్దులే” అన్నారు స్వామి. “ఏది ఏమైనా నేను వెళ్ళాల్సిందే స్వామీ” అన్నాను. కానీ స్వామి నా మాటలు పట్టించుకోలేదు.

1995లో మా తల్లిదండ్రులు స్వామితో ముంబై నుండి బెంగళూరుకు విమానంలో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు ఈవిషయమై మరలా స్వామిని అడిగారట. స్వామి ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, “సరే, వెళ్ళమనండి. ఐతే, కైలాస పర్వతానికి ప్రదక్షిణం మాత్రం చేయవద్దని చెప్పండి” అన్నారు.

నాది స్థూలకాయం కావడంచేత అంతకుముందు రెండుసార్లు చైనా ప్రభుత్వం నాకు వీసా ఇవ్వడానికి ఒప్పుకోలేదు. ఇప్పుడు స్వామి అనుమతించారు కనుక నేను బరువు తగ్గడానికి ఇది స్వామి ఆదేశంగా భావించి ఆయుర్వేదంద్వారా 15 కేజీలు తగ్గాను. చైనా ప్రభుత్వం నుండి అనుమతి పొంది కైలాస పర్వతం వెళ్లాను.

అక్కడినుండి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు కొండచరియలు విరిగిపడడంవలన నడిచే బాటంతా ఎగుడుదిగుళ్ళతో నిండిపోయింది. అటువంటి దారిలో నడవడం నావల్ల కాలేదు. దారి చదునుగా, సమతలంగా ఉంటేనే నేను నడవగలను. నాతో వచ్చినవాళ్ళకు ఇబ్బంది కలిగించడం ఇష్టం లేక నన్ను వదిలేసి ముందుకు వెళ్ళిపోమన్నాను. కానీ, మా బృంద సభ్యులు అందుకు అంగీకరించక, “నిన్ను మావెంట తీసుకువెళ్ళవలసిందే” అన్నారు.

అప్పుడు నేను ఒక షెర్పా సహాయం తీసుకున్నాను. ఒకప్రక్క షెర్పా, మరొక ప్రక్క మా బృంద సభ్యులొకరు పట్టుకొని నన్ను అతికష్టంమీద నెమ్మదిగా నడిపించ సాగారు. దారిలో పర్వతం మీదనుండి రాళ్ళు క్రిందకి దొర్లిపడడం చూస్తూనే ఉన్నాము. “స్వామీ, నాకు ఏమైనా ఫరవాలేదుకానీ, వీళ్ళకేమైనా జరగరానిది జరిగితే వీళ్ళ భార్యాబిడ్డలు అనాథలైపోతారు. ఆ పాపం నాకెందుకు?!” అనుకొని స్వామిని ప్రార్థించసాగాను.

వెంటనే ఎక్కడినుండి వచ్చాడో గిరిజాల జుట్టుతో మరొక షెర్పా వచ్చేసి నా చేతిని గట్టిగా పట్టుకొని, “నా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ నడుపు. అటూ ఇటూ చూడకు, నా పాదాలమీదనే దృష్టిపెట్టు” అన్నాడు. నేను అలాగే చేశాను. అవిధంగా అతడు దుర్గమమైన ఆ ప్రాంతాన్ని దాటించి నన్ను బస్సు ఎక్కించాడు. నేను చలితో వణికిపోతుంటే ఒక మహిళ వేడివేడి టీ తెచ్చి ఇచ్చింది. టీ త్రాగి ఆవిడకి డబ్బులిద్దామని వెళితే,

“షెర్పా ఇచ్చేశాడు” అని చెప్పింది. ఎంత వెతికినా ఆ షెర్పా జాడలేదు. ఎలా వచ్చాడో అలాగే మాయమైనాడు.

నేను నేపాల్ చేరుకున్నాక మా నాన్నగారికి ఫోన్ చేసి, “నన్ను స్వామి మళ్ళీ కాపాడారు. కానీ ఈసారి కూడా ఈ ‘ట్యూబ్‌లైటు’ స్వామిని గుర్తించలేకపోయింది” అన్నాను. “ఈ విషయం స్వామితో చెబుతాను” అన్నారు నాన్నగారు.

ఆరోజు ఆయన స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి చిరునవ్వుతో, “జావా! కైలాస పర్వతం కథ చెప్పడానికి వచ్చావు, అంతేకదా! నాకు తెలుసు. అందుకే ఇన్నాళ్ళూ ఆమెను వెళ్ళకుండా ఆపుతూ వచ్చాను. ఏమైతేనేం, ఆమెను కైలాస పర్వతం తీసుకువెళ్ళి క్షేమంగా తిరిగి నీకు

అప్పగిస్తున్నాను” అంటూ మా నాన్న పెదవి విప్పకముందే జరిగిందంతా పూసగ్రుచ్చినట్లు స్వామి చెప్పేశారు. ఇలా ఎన్నో సార్లు స్వామి నన్ను కాపాడుతూ వచ్చారు.

అందుకే స్వామి నా జీవితానికి ఒక గొప్ప పెన్నిధి. స్వామి ఇప్పుడు భౌతికంగా కనిపించకపోయినా స్వామి లేరన్న భావనే నాకు కలుగలేదు. సమాధినుండే స్వామి మన ప్రార్థనలను ఆలకిస్తున్నారు, ఆశీస్సులనందిస్తున్నారు. అందుకే నాకు తెలిసిన భక్తులందరికీ చెబుతూ ఉంటాను. “రండి, సమాధిమీద తలపెట్టి ప్రార్థించండి, మీ ప్రార్థన ఫలిస్తుంది” అని. స్వామిపట్ల పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఉండడంద్వారా మనకు సర్వం సిద్ధిస్తుంది.

తెలుగుసేత: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

‘నియర్’గా ఉంటే చాలదు, ‘డియర్’గా ఉండాలి

స్వామిని మనదగ్గరకు రప్పించుకోవాలని, లేక మనమే స్వామిదగ్గరకు పోవాలని ఒక భక్తుడు చెప్పాడు. స్వామి మీదగ్గరికి రావటంగాని, లేక, మీరు స్వామిదగ్గరకు రావటంగాని కేవలం భౌతికమైన సంబంధములేగాని హృదయాలు ఏకమైనప్పుడు మీరు భౌతికంగా దూరంగా ఉన్నా స్వామికి దగ్గరవారే! ప్రేమ ప్రధానంగాని, కేవలం భౌతిక సామీప్యం ప్రధానం కానేరదు. మీ పిల్లవాడు ఎక్కడో అమెరికాలో చదువుతున్నాడంటే, వానిపై మీకు చాలా ప్రేమ ఉండటంచేత, వారమునకు ఒకపర్యాయమైనా వాని క్షేమసమాచారములు తెలియకపోతే ఎంతగానో పరితపిస్తుంటారు. కారణము ఏమిటి? బాహ్యముగా దూరముగా ఉండినప్పటికిని భావములో ప్రేమకు సమీపంలో ఉండుటచేత వాని క్షేమసమాచారముల విషయంలో మీ మనస్సు పూర్తి లీనమైపోతున్నది. మీ ఇంటిప్రక్కనే ఉన్నాడు ఒక వ్యక్తి. కానీ, అతనిపైన మీకు ప్రేమ లేకపోవడంచేత అతని క్షేమసమాచారములు కించితైనా మీరు విచారించటంలేదు. కాన, దీనినిబట్టి మీరు గ్రహించవలసిందేమిటంటే, ‘డియర్’గా ఉండడం ప్రధానముగాని, కేవలం ‘నియర్’గా ఉండడం కాదు. అనగా, కేవలం దగ్గరగా ఉండడం మనకు సరియైన సంబంధము కాదు, ప్రేమయే మనకు సరియైన సంబంధము. ఆ ప్రేమయే పరమాత్ముడు. పరమాత్ముడే ప్రేమ. ప్రేమస్వభావాన్ని మీరు అభివృద్ధిపరచుకొన్నారా, పరమాత్ముడు మీ అధీనుడు. ప్రేమ అనేది ప్రతి మానవునియందు ఉంటున్నప్పటికిని దానిని వికృతమైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టి, వికారమైన విలాసములలో దాన్ని అనుభవించడంచేత ఆ ప్రేమ అపవిత్రమై మానవత్వాన్ని పూర్తి భస్మము చేస్తున్నది.

- బాబా

శ్రీ సత్యసాయి గీతములు

[1940వ దశకంలో భక్తులు పుట్టపర్తి పాతమందిరంలో సమావేశమైన సందర్భాలలో స్వామి నిగూఢమైన వేదాంతతత్వమును ప్రబోధించే పాటలను తేటతెలుగులో కూర్చి, తమ సహజ శ్రావ్య గాత్రంతో గానం చేసేవారు. మానవాళి ఎదుర్కొనే ప్రాపంచిక సమస్యలన్నింటికీ ఆ పాటలలో పరిష్కారం లభిస్తుందని స్వామి ఒకానొక సందర్భంలో సెలవిచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి సాధనాట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగం, ప్రశాంతినిలయంలో 'శ్రీ సత్యసాయి గీతములు' పేరిట లభ్యమవుతున్న రెండు ఎమ్పి3 సీడీలలో స్వామి స్వయంగా కూర్చిన గీతములు కొన్ని, భక్తులు కూర్చి స్వామి సన్నిధిలో గానం చేసినవి మరికొన్ని ఉన్నాయి. భక్త సాధకులకు విశేషంగా స్ఫూర్తినిచ్చే ఈ గీతములను 'సనాతన సారథి'లో ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ప్రచురించాలన్న తలంపుతో ఈ మాసం 'శ్రీ గణేశా...'తో ప్రారంభిస్తున్నాము. - సం॥]

1. శ్రీ గణేశా శివుని కుమారా
శ్రితజన వినుత ప్రభో
ప్రభో... శ్రితజన వినుత ప్రభో!
శ్రీగణనాథా సేవిత పాదా! (3)
నా గతి నీవని నమ్మితి నదా!
నాగాభరణా! నను దయ గనవా!

॥శ్రీగణేశా॥

ఇద్దరు తల్లుల ముద్దు కుమారా! (3)

భక్తుడ నైతిని వద్ద జేర్పరా

కొద్ది కృపను నాకొనగి బ్రోవరా

॥శ్రీగణేశా॥

కొక్కు గమన నా దిక్కు నీవెరా (3)

మక్కువతో నా మది నిల్పితిరా

అక్కర చేయగ ఆదరించరా

॥శ్రీగణేశా॥

సజ్జన సాధుల సన్నత చరణా (3)

గుజ్జ దేవ గజాసుర హరణా

బొజ్జ విశాల విజయ గజానన

॥శ్రీగణేశా॥

శ్రీ కైలాసపుర విఘ్నేశా (3)

మొర విని కరుణతో మము గావుము ఈశా

ద్విరద వదనా శాంత ప్రకాశా

॥శ్రీగణేశా॥

శ్రీ సాయీశుని సేవక జనులము (3)

సాయి భజనలు చేయుదు మనయము

జయమిడ రావా రయమున దేవా

భక్తుల కావా

॥శ్రీగణేశా॥

పవిత్ర క్రిస్మస్ వేడుకలు,

సాయిపూర్వవిద్యార్థుల వార్షిక సమ్మేళనం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

పరీక్షలు సన్నిధిలో పవిత్ర క్రిస్మస్

వివిధ దేశాలనుండి వేలాదిగా తరలివచ్చిన సాయి భక్తులు కుల, మత, భాషా భేదములకు అతీతంగా ప్రశాంతినిలయంలో స్వామి సన్నిధిలో సమావేశమై, 'ఐకమత్యము - సేవ' ఇతివృత్తముగా 2018 డిసెంబరు 24 నుండి మూడు రోజులపాటు క్రిస్మస్ వేడుకలను ఘనంగా జరుపుకున్నారు.

డిసెంబరు 24 సాయంకాలం 35 దేశాలకు చెందిన 270 మంది సంగీత కళాకారులు డా॥ తాంజ గోల్డ్ బర్డ్ (యునైటెడ్ కింగ్ డమ్) ఆధ్వర్యములో అంతర్జాతీయ క్రిస్మస్ క్వైర్ లో పాల్గొన్నారు. ముమ్మారు ఓంకారము చేసి, 'ప్రశాంతినిలయా దేవా', 'గౌరీపుత్ర వినాయకా' పాటలను ఆలపించిన అనంతరం పాశ్చాత్య బాణీలో 'వేర్ ఈజ్ ది లైన్ టు సీ జీసస్', 'ఏంజెల్స్ కారోల్', 'వాట్ ఛైల్డ్ ఈజ్ దిస్', 'యు ఆర్ మై సేఫెస్ట్ ప్లేస్' గీతాలతో సహా 18 గీతాలను వినిపించారు. అంతకుముందు భగవాన్ బాబావారి అనంతమైన అనుగ్రహానికి, యశోవైభవానికి ప్రతీకగా దివ్యసన్నిధానము ముందు ఒక భారీ కొవ్వొత్తిని వెలిగించారు.

క్రిస్మస్ పర్వదినమున బ్రాహ్మీముహూర్తంలో విదేశీ భక్తులు ప్రభాత దర్శనంకోసం సాయికుల్యవత్ హాలులో ఆసీనులయ్యారు. గతములో క్రిస్మస్ వేడుకలను ప్రశాంతి మందిరం మొదటి అంతస్తులో ఉన్న వెండి తలుపులు తెరుచుకోగానే, భక్తులకు ధవళవస్త్రధారిగా భగవాన్ బాబావారి దివ్యదర్శనం లభించేది. ఈ సంవత్సరం ప్రాభాతవేళ, దివ్యసన్నిధానానికి ఉన్న తెరలు తొలగగానే భక్తులకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యదర్శన భాగ్యం కలిగింది.

క్రిస్మస్ పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని దివ్య సన్నిధానాన్ని వివిధవర్ణముల పుష్పాలతో అలంకరించారు. మందిర గోపురం, యజుర్మందిరం దీపకాంతులతో శోభిల్లాయి. క్రిస్మస్ వృక్షాలతో ప్రశాంతినిలయమంతా పండుగ వాతావరణం నెలకొంది.

ప్రభాత దర్శనం కాగానే విదేశీ భక్తులు 'సైలెంట్ నైట్', 'మేరీ డీడ్ యు నో?', 'పుయ్ త్రీ కింగ్స్' గీతాలను పాడారు. శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు వయోలిన్ ఆర్గెస్ట్రాను, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. అనంతరం, విద్యార్థులు వ్యాఖ్యానాలతో, సంభాషణలతో, 'మెర్రీ క్రిస్మస్, హ్యాపీ న్యూయర్, జింగిల్ బెల్స్' గీతాలతో క్రిస్మస్ విశిష్టతను తెలియజేశారు. శాంతాక్లాజ్ వేషధారులైన బాలలు భక్తుల మధ్య తిరుగుతూ చాక్లెట్స్ విసురుతూ ఆనందపరచారు.

క్రిస్మస్ పర్వదినం సాయంసమయంలో క్రిస్మస్ క్వైర్ సభ్యులు యజుర్మందిరంనుండి సాయికుల్యవత్ హాలుకు ఊరేగింపుగా వచ్చారు.

గతములో ఎన్నో పర్యాయములు ప్రశాంతినిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకలకు నేతృత్వం వహించిన శ్రీ జాన్ బెనర్ ఉపన్యసిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత మూర్తీభవించిన మహోన్నత వ్యక్తి మేరీ మాగ్డలీన్ అన్నారు. శ్రీ శాంఖెజ్ పెరెజ్ (యుఎస్ఎ) 'జీసస్ - సత్యసాయి' సందేశముపై ఉపన్యసించారు. మానసికస్థాయిని అధిగమిస్తే ఏకాత్మ భావము అనుభవైకవేద్యమవుతుంది అన్నారు. భగవాన్ బాబావారు జ్యోతిస్వరూపులై మన అంతరంగములోనే ఉన్నారన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం 18 దేశాలనుండి వచ్చిన 56 మంది బాలలు సమర్పించిన అంతర్జాతీయ క్రిస్మస్ క్వెస్ట్ వివిధ సంప్రదాయాల మేళవింపు. మిజ్ జి. స్ట్రోమియర్ ఈ క్వెస్ట్ కు నేతృత్వం వహించారు. 'పుయ్ విష్ యు ఎ హ్యాపీ క్రిస్మస్', 'హల్లెలూయ' గీతాలు భక్తులను అలరించాయి.

క్రిస్మస్ సాయంవేళ ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్ బాబావారు జీసస్ క్రైస్ట్ యొక్క అద్భుత గాథను వివరిస్తూ, ఆత్మవిశ్వాసమే ఆధ్యాత్మిక సాధనకు పునాది అన్నారు. పంచభూతాత్మకమైన శరీరము అనిత్యమని, కానీ అంతర్యామికి ఆది అంత్యములు లేవని, ఆ అంతర్యామియే భగవంతుడు అన్నారు. తీవ్రమైన సాధనవలన జీసస్ కు సాక్షాత్కార భాగ్యము కలిగిందన్నారు. 'లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్' పాటతో తమ దివ్యసందేశాన్ని విరమించారు.

డిసెంబరు 26వ తేదీన సాయంవేళలో అంతర్జాతీయ క్రిస్మస్ కమిటీ డైరెక్టర్ మరియు చైర్మన్ శ్రీ టామ్ లెహాయ్ (అస్ట్రేలియా) భగవాన్ బాబావారికి హృదయాంజలి ఘటించిస్తూ, ప్రశాంతినిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకలను నిర్వహించడంలో తోడ్పాటునందించిన శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టుకు, ఆశ్రమ నిర్వాహకులకు కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు. ప్రశాంతినిలయాన్ని నేత్రవర్షంగా అలంకరించిన న్యూజిలాండ్ భక్తుల కృషిని కొనియాడారు.

అనంతరం మిస్ ఎవలీన్ కనేపీ మాట్లాడుతూ 17 సంవత్సరాల క్రితం ఎస్టోనియాలో భగవాన్ బాబావారిపై రచించిన గ్రంథాన్ని తాను అనుకోకుండా చూడడం సంభవించిందని, ఆ సంఘటన తన ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ప్రముఖమైనది అని చెప్పారు. మిస్ కనేపీ ఏడు భక్తి గీతాలను ఆలపించారు.

తదుపరి న్యూజిలాండ్ బాలలు సాయియువత సభ్యులతో కలసి, మల్టీమీడియా సహకారముతో సమర్పించిన 'ఎడ్వన్స్డ్ హిల్లరీ జీవిత చరిత్ర' నాటిక దృఢ సంకల్పానికి త్యాగభావము, అకుంతిత కృషి తోడయితే ప్రతి వ్యక్తీ ఉన్నత స్థాయికి ఎదుగువచ్చునని తెలియజేసింది. మంగళహారతితో ముగిసిన క్రిస్మస్ వేడుకలు భక్తులలో నూతనోత్తేజాన్ని కలిగించాయి.

విద్యావాహిని వార్షిక సమావేశం

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పాఠశాలల బాలలు వారి వార్షిక సమావేశములో భాగంగా 2018 డిసెంబరు 1వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో సంకీర్తన చేశారు.

ఆరోజు సాయంకాలం ఆత్మవిశ్వాసము, శరణాగతి, కర్మయోగము ప్రధాన అంశాలుగా ఒక నృత్యనాటికను సమర్పించారు. అంతకుముందు శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని డైరెక్టర్ శ్రీమతి కరుణా మున్నీ విద్యావాహిని పాఠశాలల అభివృద్ధిని వివరించారు. తదుపరి 'సాయివిద్య - సంపూర్ణ విద్య' సంకలనాన్ని, సాయివిద్యకు సంబంధించిన మార్గదర్శక సూత్రాలు పొందుపరచిన గ్రంథాన్ని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టు మెంబర్ సెక్రటరీ శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు, శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ వేల్ఫ్యాస్ డైరెక్టర్ ప్రొ॥ విశ్వనాథ పండిట్ ఆవిష్కరించారు. 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని'కి సహకారాన్ని అందిస్తున్న కార్పొరేట్ సంస్థల ప్రతినిధులను, సాయివిద్యను అమలుచేయడంలో ప్రతిభను కనబరచిన విద్యాలయాల ప్రధానోపాధ్యాయులను సెంట్రల్ బ్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ సత్కరించారు.

కడప జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

2018 డిసెంబరు 1వ తేదీన కడప జిల్లా భక్తులు 2,200 మంది 'పరమ పవిత్ర పర్తియాత్ర'గా విచ్చేసి, స్వామి సన్నిధిలో నిత్యం జరిగే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని ఉత్తేజితులైనారు. డిసెంబరు 2వ తేదీ ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో వీరు సమర్పించిన సంగీత విభావరీలో "తల్లివి నీవే, తండ్రివి నీవే", "ఎంత భాగ్యము కదా స్వామి దివ్యదర్శనము" పాటలు ఆకట్టుకున్నాయి.

ఆరోజు సాయంవేళలో కడప జిల్లా సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు తాము చేపట్టిన విద్య, వైద్య, ఆధ్యాత్మిక, సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేశారు. జిల్లా వ్యాప్తంగా 8 సమితులు, 11 భజన మండలులు ఉన్నాయన్నారు. 2015 ఆగస్టులో కడపలోని 'రిమ్స్' ఆసుపత్రి ప్రాంగణంలో ప్రారంభించిన 'శ్రీ సత్యసాయి

అన్నపూర్ణ నిత్య ప్రసాద' పథకము క్రింద రోజుకు 400 - 500 మంది రోగుల సహాయకులకు మధ్యాహ్న భోజనాన్ని అందిస్తున్నామని, ఈవిధంగా ఇప్పటివరకు నాలుగు లక్షలమందికి సేవ చేసుకునే భాగ్యం కలిగిందన్నారు.

అనంతరం బాలవికాస్ చిన్నారులు పుష్పగిరి క్షేత్ర పృత్తాంతమును, భగవాన్ బాబావారు పుష్పగిరి తిరునాళ్ళలో స్కాట్ బాలునిగా సేవకు శ్రీకారం చుట్టిన పృత్తాంతమును ఆధారము చేసుకొని 'సేవకుడే నాయకుడు' నృత్య నాటికను సమర్పించారు.

అనకాపల్లి సాయి భక్తులు 2018 డిసెంబరు 12, 13 తేదీలలో స్వామి సన్నిధిలో ఉదయంపూట భజన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

ఉమ్మడి వరంగల్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

2018 డిసెంబరు 15న ఉమ్మడి వరంగల్ జిల్లా నుండి దాదాపు 2000 మంది భక్తులు స్వామి సన్నిధికి విచ్చేశారు.

ఆరోజు సాయంత్రం వరంగల్ జిల్లా సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు తమ జిల్లాలో నిర్వహిస్తున్న మెడికల్ క్యాంపులు, బాలవికాస్, సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి పథకం తదితర సేవాకార్యక్రమాలకు సంబంధించిన వివరాలను తెలియజేశారు. తన స్వీయానుభవాన్ని వివరిస్తూ, ఒకనాడు తాను బస్సులో ప్రయాణమై వెళుతుండగా మార్గ మధ్యంలో ఎడమచేతికి పక్షవాతం సోకి, నోటి మాట కూడా పడిపోయిందని, కేవలం సాయినామస్మరణతో, విభూతి మహిమతో తనకు కొద్ది గంటలలోనే స్వస్థత చేకూరిందన్నారు. "ఈనాడు నేను మీ ముందు నిలచి మాట్లాడుతున్నానంటే, అది ఆ స్వామి అనుగ్రహమే" అన్నారు.

తదుపరి, జిల్లా బాలవికాస్ విద్యార్థులు, సాయి యువత సభ్యులు సంయుక్తముగా 'వరంగల్ జిల్లా - వైభవాల ఖిల్లా' నృత్య సంగీత నాటికను సమర్పించారు. ఓరుగల్లు వర్ణన, కాకతీయుల వాస్తుకళాచాతుర్యము, లలితకళలు ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి.

2018 డిసెంబరు 16న వరంగల్ జిల్లా బాలవికాస్ విద్యార్థులు 'భక్త పోతన' నాటికను సమర్పించారు. ఓరుగల్లు ప్రాంతానికి చెంది, 14వ శతాబ్దంలో జీవించి, మహాభాగవతాన్ని తెలుగులో లిఖించి, చెరగని తరగని ఆస్తిగా అందించిన మహాకవి బమ్మెర పోతన శరణాగతి తత్వము భక్తులందరికీ మార్గదర్శకమన్న సందేశంతో రూపుదిద్దుకున్న ఈ నాటిక భక్త పోతనయొక్క రసరమ్య కవితారీతులతో సభాసదులను అలరించింది. ఒక సందర్భములో పోతన ఆరాధ్య దైవమైన శ్రీరామచంద్రుడు స్వయముగా పోతన రూపంలో వచ్చి, అసంపూర్తిగా ఉన్న ఒక పద్యాన్ని పూర్తిచేసిన పృత్తాంతము భక్తులపై భగవంతుడు చూపించే అపారమైన కరుణకు తార్కాణముగా నిలిచింది.

రాజస్థాన్ భక్తుల పర్తియాత్ర

రాజస్థాన్ సాయి భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా 2018 డిసెంబరు 28న ఇంగ్లీషు, రాజస్థానీ భాషలలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. 'హెల్ప్ ఎవర్, హర్ట్ నెవర్', 'సత్యసనాతన హో' పాటలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

రాజస్థాన్ సాయి యువత సభ్యులు, బాలవికాస్ బాలలు 2018 డిసెంబరు 29న 'ఈశ్వర్ సే సంవాద్' నాటికను ప్రదర్శించారు. మానవాళికి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణావకాశాల ననుగ్రహించి వారిని ఉద్ధరించడమే నిరాకార పరమాత్మ నరాకారుడై అవతరించడంలోగల ఆంతర్యమని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీ శిరిడీసాయి, శ్రీ సత్యసాయి అవతారఘట్టాలద్వారా ఈ సత్యాన్ని వెల్లడించింది.

సాయిపూర్వవిద్యార్థుల వార్షిక సమ్మేళనం

శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల పూర్వ విద్యార్థులు 2018 డిసెంబరు 30న స్వామి సన్నిధిలో 'సాయి సుమిరణ్' సంగీత సుమమాలను హిందుస్తానీ, కర్ణాటక బాణీలలో సమర్పించారు. వీరు 'గజాననమ్ భూతగణాధిసేవితమ్'తో ప్రారంభించి, 'సాయి తుమ్హో జీవన్ సహారా', 'సాయి చరణం ప్రణమామ్యహమ్' పాటలు పాడారు.

2018 డిసెంబరు 31వ తేదీ ఉదయం భజనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వవిద్యార్థులు శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణమంటపంలో పుట్టపర్తి, బుక్కపట్టణం, కొత్తచెరువు మండలములకు చెందిన ఉపాధ్యాయులకు, విద్యార్థులకు మానవతావిలువలతో కూడిన శ్రీ సత్యసాయి విద్యపై శిక్షణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. గడచిన సంవత్సరం జరిపిన శిక్షణ కార్యక్రమం తరువాత 63 పాఠశాలలలో బాలవికాస్ తరగతులు నిర్వహింపబడుతున్నాయి. గ్రామీణ యువత ప్రశాంతినిలయంలో జరుగుతున్న సేవలలో పాలుపంచుకుంటున్నారు.

ఆరోజు సాయంవేళ శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులు 2018కి వీడ్కోలు పలుకుతూ, 2019 నూతన సంవత్సరాన్ని స్వాగతిస్తూ సమర్పించిన 'లివింగ్ విత్ సాయి' కార్యక్రమంలో వారికి భగవాన్ సన్నిధిలో కలిగిన దివ్యానుభూతులను భక్తులతో పంచుకున్నారు.

మిజ్ సాయి అమృత కౌర్ మాట్లాడుతూ, భగవాన్ మన అంతర్యామి అన్న సత్యాన్ని సదా గుర్తుంచుకోవాలన్నారు. అనంతరం, 'లివింగ్ విత్ సాయి, లివింగ్ ఫర్ సాయి, లివింగ్ ఇన్ సాయి' (సాయితో జీవించడం, సాయికొరకు జీవించడం, సాయిలో జీవించడం) నాటికను సమర్పించారు. మూడు తరాల సాయి విద్యార్థులు ఈ నాటికలో పాల్గొనడం విశేషం. శ్రీకృష్ణుడు శరీరధారిగా ఉన్న కాలములో వారి దివ్యసాన్నిధ్యాన్ని అనుభవించి, వారు అవతారం చాలించిన తరువాతకూడా కృష్ణ భావనతోనే జీవితాన్ని గడిపిన నాటి గోపబాలుర అనుభవానికి, నేటి సాయివిద్యార్థుల అనుభవానికి మధ్యగల సారూప్యతను ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

ఈ ప్రదర్శనానంతరం పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థుల దివ్యానుభవాల సంకలనం 'లవ్ ఎవర్ ఆప్టర్' రెండవ భాగము ఆవిష్కరింపబడింది.

ప్రశాంతినిలయంలో నూతన సంవత్సర వేడుకలు 2019 జనవరి 1వ తేదీ ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో

వేదమంత్రోచ్ఛారణతో ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ వేడుకల్లో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ప్రస్తుత విద్యార్థినీ విద్యార్థులతోపాటు పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులుకూడా పాల్గొన్నారు.

ముందుగా శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. తదుపరి, పూర్వ విద్యార్థులు శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శతనామావళిని సామూహికంగా పఠించారు.

అనంతరం సాయిపూర్వవిద్యార్థి శ్రీ భరత్ సేతురామన్ (భీష్మ పైనాస్ ఆఫీసర్, థాయ్ బ్యాంకు, బహ్రైన్) ఉపన్యసించారు. కర్తవ్య నిర్వహణయే దైవం అన్న స్వామి సూక్తిని గుర్తుచేశారు. భగవాన్ సన్నిధిలో తాను నేర్చుకున్న జీవిత పాఠాలను ప్రస్తావిస్తూ, భగవాన్ ఆదేశాలను శిరసావహించడానికి మనము సదా సంసిద్ధులమై ఉండాలన్నారు. భగవాన్ ప్రబోధాలను మన నిత్య జీవితంలో ఆచరణలో పెట్టడం ఈ నూతన సంవత్సరంలో తీసుకోవాల్సిన ముఖ్య నిర్ణయం అన్నారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో పూర్వవిద్యార్థులు పూర్ణకుంభముతో, కవాతుతో భగవాన్ బాబావారికి ప్రణామములు అర్పించారు. అనంతరం బ్రాస్ బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. వారు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు. తదుపరి, వారు సమర్పించిన 'జర్నీ' నాటికలో పరీక్షిత్తు మహారాజు అనుభవాన్ని చిత్రీకరించారు. క్రోధముతో తాను చేసిన తప్పిదమువలన శాపగ్రస్తుడైన పరీక్షిన్మహారాజు శ్రీకృష్ణుని అనుంగుమిత్రుడైన ఉద్ధవుని ఆశ్రయిస్తాడు. ఉద్ధవుడు హనుమంతునికి శ్రీరామునిపట్లగల దాస్యభక్తిని, రాధకు శ్రీకృష్ణునిపట్లగల మధురభక్తిని వివరించి, వారి మహోన్నత భక్తిభావముతో వారు భగవంతునితో మమేకమయ్యారని చెబుతాడు. భగవంతుడు రూపధారిగా మన మధ్య లేకున్నా అంతర్యామిగా దర్శించి తరించాలని ఈ నాటిక సందేశం.

భజనానంతరం మంగళహారతితో నూతన సంవత్సర వేడుకలు ముగిశాయి. ❖

భక్తుడు: స్వామీ! పాపాన్ని పుణ్యంచేత తగ్గించడం సాధ్యంకాదా?

స్వామి: కాదు. ముళ్ళమొక్కల బీజాలనూ పళ్ళమొక్కల బీజాలనూ కలిపి ఎంత బాగా గిలకరించి విత్తినప్పటికీ ముళ్ళవిత్తనం ముళ్ళమొక్కగానే, పళ్ళవిత్తనం పళ్ళమొక్కగానే పెరుగుతుంది.

భక్తుడు: అట్లయితే దీనికి పరిహారమే లేదా?

స్వామి: ఉంది. ఇన్ కంట్రాక్స్ విభాగంవారు మీ ఆదాయం మీద పన్ను వేస్తారు. మీరు దానధర్మాది కార్యాలు చేసి ఉన్నట్లయితే అంతమేరకు పన్ను తక్కువవుతుంది. అట్లే ఇక్కడ మనస్సుపెట్టి నామస్మరణ చేస్తే ఇంత పన్ను తక్కువ, నగరసంకీర్తన చేస్తే ఇంత, నామజపం చేస్తే మరికొంత, లిఖితజపం చేస్తే ఇంకా కొంత, ధ్యానం చేస్తే ఇంత అని తగ్గిస్తారు. అయితే పూర్తిగా తక్కువయిపోదు. మిగిలినదానిని అనుభవించే ముగించాలి.

భక్తుడు: అట్లయితే స్వామీ! తమ దర్శనంవల్ల ఏమి ప్రయోజనం కలుగుతుంది?

స్వామి: కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట ఒక పెద్ద మిలిటరీ అధికారి ఒక నేరం చేసినందుకుగాను సుప్రీంకోర్టు ఆయనకు మరణ దండన విధించింది. ఆయన రాష్ట్రపతికి మనవి చేసుకున్నాడు. ‘ఆయన భారతదేశానికి ఎంతో సేవచేశాడు. యుద్ధాలలో పోరాడి విజయం సాధించాడు. ఇంతటివాడు ఏదో ఒక నేరం చేశాడని చంపకూడదు’ అంటూ అతని మరణదండనను ఆజన్మాంత కారాగార శిక్షగా మార్చారు. స్వామియొక్క దర్శనానుగ్రహాలు ఆవిధంగా పనిచేస్తాయి. అవతారమూర్తియొక్క ప్రత్యేకమైన అనుగ్రహం దుష్కర్మఫలాల తీవ్రతను తగ్గిస్తుంది.

1967 ఫిబ్రవరి పన్నెండవ తేదీన స్వామి మమ్మల్ని కోరికల గదికి పిలిచారు. మేమంతా కలిసి ఐదారుగురం ఉన్నాం. ఎప్పుడూ అందరినీ వేరువేరుగా పిలిచి మెట్లు ఎక్కివెళ్ళే రూములో మాటలాడించేవారు. కానీ, ఆ రోజు అలా చేయలేదు. అందరినీ ఒకసారి చూసి, “మిమ్మల్ని వేరువేరుగా ఎందుకు మాట్లాడించాలి? మీకు ఎవరికీ కోరికలు లేవుకదా! అందరూ ఆధ్యాత్మికాన్ని ఆశించేవారే! కాబట్టి, అందరూ కలిసికూర్చొండి” అన్నారు.

(స్వామి సింహాసనం మీద కూర్చున్నారు. మేమంతా చుట్టూ కూర్చున్నాం)

స్వామి: చూడండి! ఇకమీద కోరికలకు కూర్చోవడం మానేసేయండి. ఎందుకంటే, నేను ఉదయం మాటలాడిస్తే సాయంకాలం దాకా సంతోషం ఉంటుంది. సాయంకాలం మాటలాడిస్తే మరునాటి ఉదయం దాకా సంతోషం ఉంటుంది. అంతే! శాశ్వతంగా సంతోషం ఉంటుందా? లేదు. అందుచేత మీరు శాశ్వత సంతోషాన్ని పొందేందుకు ప్రయత్నించాలి! మీరున్నచోటే నన్ను దర్శించేటట్లు కావాలి. ‘ఇంటర్వ్యూ’ కాదు ‘ఇన్నర్వ్యూ’ (అంతర్దృష్టి)ని పొందండి!

కన్నమ్మ: ఎట్లు స్వామీ? మేము ఎంత స్మరించినా మీరు దర్శనం ఇవ్వడంలేదు.

స్వామి: అలాకాదు. మీరేదైనా చింతలో మునిగి ఉన్నప్పుడు ఎదురుగా ఎవరొచ్చారు? ఎవరు పోయారు? ఏమయింది? అనేది ఏదీ తెలియకుండా మైమరచిపోతారకదా! అట్లు నా చింతనలో మీరు మైమరచిపోతే, నేను మీదగ్గరే ఉండేది మీకు కనిపిస్తుంది. అనవసరమైన పనులను తక్కువ చేసుకుంటే, భగవంతునియందు ఎక్కువగా మనస్సును నిలుపవచ్చును. ఇప్పుడు చూడు, కడుపు నింపుకోవడానికి ఒక్క అన్నం సాంబారు చాలు. అయితే జిహ్వాచాపల్యం కోసం కూర, వడపప్పు, అది, ఇది అన్నీ రకరకాలుగా చేసుకుంటారు. వ్యవహారాలు కూడా అట్లే! అనవసరమయినదానిని తప్ప అధికంగా అంటించుకుంటే, మనస్సు చంచలమై భగవంతునియందు నిలపడం కష్టమవుతుంది. దేహాన్ని పోషించుకునేందుకు రెండుసార్లు భోజనం చెయ్యమని భగవంతుడు చెప్పాడేకాని ఎల్లప్పుడూ తింటూనే ఉండడని చెప్పలేదు. మితంగా తిని భగవన్నామస్మరణలో కాలం గడపడని అన్నాడు. ఇప్పటివాళ్ళకో? సమయం లేదు, సందర్భం లేదు, తింటూ ఉండడమే పని! ఇటువంటివారికి దేవునియందు మనస్సు ఎట్లా నిలుస్తుంది? మూర్ఖత్వం లేని మగవారు, మొండితనం లేని ఆడువారు ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నారా? ఒక్కర్ని చూపించు.

కన్నమ్మ: వారినెందుకట్లా ఉంచారు స్వామీ? అందరినీ సద్గుణవంతులుగా చెయ్యారాదా?

స్వామి: సద్గుణవంతులకు ప్రపంచంలో ఏం పని? వారిని నేను మ్రింగివేస్తాను. లేక ఆభరణంగా ధరిస్తాను.

కన్నమ్మ: స్వామీ! అట్లయితే మేము మంచివాళ్ళం కాదు, దుష్టులం అన్నట్లయింది.

స్వామి: కాదు, కాదు. కొన్ని దోషాలవల్ల ప్రపంచానికి వచ్చియున్నారు. ఆభరణం చక్కగా ఉంటే ధరిస్తారు. కొంచెం పాడైతే కంసాలివద్ద రిపేర్ కి ఇస్తారు. అవిధంగా ఈ కంసాలివద్దకు రిపేర్ కోసమై వచ్చియున్నారు. రిపేర్ అయిన తరువాత ధరించడానికి యోగ్యులవుతారు. ఇట్లే ఇంకెన్ని రోజులు ఉండడం? వయస్సు గడిచిపోతూనే ఉంటుంది. పనులున్నా వాటిని ప్రక్కకు పెట్టి మనస్సును పరమాత్మునిలో లీనం చేసేందుకు ప్రయత్నించాలి. 'లగ్నం' అంటే ఏమిటో తెలుసా? కలియడం. నా మనస్సు పరమాత్ములో లగ్నం కాలేదంటే, చేరలేదు, కలియలేదు అని అర్థం. జపధ్యానాదులు, నామస్మరణ, సత్సంగం మొదలైనవి చెయ్యాలని మీకు ఎందుకు చెప్తానో తెలుసా? ఇప్పుడు చూడండి, ఒక పెళ్ళి కావాలంటే, లగ్నపత్రిక, పందిరి, మంగళ వాద్యాలు, బంధుమిత్రుల సమక్షంలో ధారపోయడం ఇదంతా ఎందుకు చేస్తారు? ఊరికే స్త్రీపురుషులను పిలిచి మాంగల్యం కట్టించివేయవచ్చుకదా. ఎందుకంటే పదిమంది ఎదుట పెళ్ళిచేస్తే, ముందుముందు మగవాడన్నవాడు "ఈమె నా భార్యకాదు" అంటే, ఆ పెళ్ళికి వచ్చియుండినవాళ్ళంతా 'కాదు, కాదు, ఈమె నిజంగా ఇతని భార్యయే! ఇతని ఆస్తికి తప్పనిసరిగా హక్కుదారులా', అని సాక్ష్యం చెప్తారు. అట్లే నేను చెప్పినట్లు మీరు నడుచుకుంటే, ముందుముందు మీరు భగవంతుని న్యాయాలయానికి ఎదురుగా నిలచినపుడు, అక్కడ పరమాత్ముడు, 'వీరు నా ఆస్తికి హక్కుదారులా?' అని అడిగినపుడు ఋషులు, మునులు, దేవతలు, 'ఔను! ఔను! వీరు నీ ఆస్తికి హక్కుదారులు', అని సాక్ష్యం చెప్తారు. అందుకే మీరు ప్రతిదినమూ జప, తప, స్మరణాదులు చెయ్యాలని నేను చెప్తున్నాను.

(మూలం: 'శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి')

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School,
Alcot Gardens, Rajamahendravaram – 533 101 , East Godavari.
(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2019-2020

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Anantapur, A.P. It is a wholly residential boys school following I.C.S.E syllabus and offering free education from Class I to Class X.

Admission to class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in June, 2019.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from February 2019 by paying Rs. 100/- either by cash or through Demand Draft drawn from any Nationalized Bank in favour of 'Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', payable at Rajamahendravaram. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a self addressed envelope(size 22 cm X 30 cm) with Rs. 20 stamps affixed.

Only students who completed LKG and UKG in English medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on 31.08.2019.

Mode of selection will be as per norms prescribed by the "RTE Act 2009".

Important Dates:

Last date for issuing the Application forms: **31st March, 2019**

Late date for receiving the filled in Application forms: **On or before 10th April, 2019**

Phone: 0883 2430989, 7995675040

CORRESPONDENT

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam, Anantapuramu District, Andra Pradesh- 515134
eMail: hmrgh@sssihms.org.in Phone: 08555-287256, 289409

Applications are invited for the following posts:

- 1. Department of Pediatrics(Urgently required)**
Post: Senior Resident / Junior Consultant
Qualification: M.D./D.N.B (Paed) / D.C.H.
- 2. Department of Obstetrics & Gynecology**
Post: Senior Consultant / Consultant / Junior Consultant
Qualification: M.D. / M.S. / D.N.B (OB&GY) with relevant experience
- 3. Accounts Assistant (Regular post)**
Graduation and Minimum 1 year experience in Accounts

Medical Superintendent

విదేశీ భక్తుల క్రిస్మస్ కేస్

ప్రైమరీ స్కూలు బాలల వయోలిన్ వాదన

స్వామి సన్నిధిలో శాంతాక్లాజ్ వేషధారులు

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వవిద్యార్థుల వార్షిక సమ్మేళన దృశ్యాలు

Date of Publication 23rd January 2019

'సేవకుడే నాయకుడు' - కడప జిల్లా పరియాత్ర

'భక్త పోతన' - వరంగల్ జిల్లా పరియాత్ర

విదేశీ బాలల క్రిస్మస్ గీతాలాపన

ఆచరించే ముందు ఆలోచించు

ఈ ప్రపంచంలో జీవితాన్ని నిత్యసత్యమైన మార్గంలో అనుభవించాలనుకొన్నప్పుడు మనకు కొన్ని అడ్డు తగులుతుంటాయి. దీనికే 'మాయ' అని పేరు. మాయ అనగా ఏదో ప్రత్యేకంగా వచ్చి మనల్ని బంధించి మోసగించేదికాదు. తెలిసీ చేసే తప్పునే 'మాయ' అన్నారు. నీవు చేసే పని తప్పు అని నీకు తెలిసినప్పుడు దాని నెందుకు చేయాలి?! ఒక్కొక్కతూరి నీలో కోపము, అసూయవంటి దుర్గుణాలు ప్రారంభమౌతాయి. తక్షణమే వాటిని క్రియలో పెట్టకూడదు. "ఇది మంచిదా? చెడ్డదా? నేను చేయవలసినదా? చేయకూడనిదా?" అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకో... "నేను పశువును కాదు, మనిషిని" అని యోచించుకో! అప్పుడా దుర్గుణాలు సహజంగానే చల్లారి పోతాయి. పరీక్షల్లో నీకు అందరికంటే మంచి మార్కులు వచ్చాయనుకో! "నాకే మంచి గ్రేడు వచ్చింది" అని అహంకారపడకు. "నా సోదర విద్యార్థులందరికికూడా మంచి మార్కులు వస్తే ఎంత బాగుండును!" అంటూ ఎంతో విశాలంగా విచారణ చేయి. అప్పుడు నీ మనస్సు పవిత్రమవుతుంది, నీ విద్యకు విలువ వస్తుంది.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, అన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.